

(Almanax)

«Elm və təhsil»
Bakı - 2013

Redaktor:
Mahirə Nərimanqızı

“Zərif beytlər”imiz (Almanax)
Bakı, “Elm və təhsil”, 2013. 232 səh.

“Zərif beytlər” Ədəbi Birliyi Abdullayeva Mahirə Nərimanqızı (Mahirə Nərimanqızı) tərəfindən yaradılmışdır. Birliyin məqsədi yaradıcı insanları bir yerə toplamaq, yazılan əsərlərə hər kəsin rəy bildirməsi üçün şərait yaratmaq, əsərləri ədəbi tənqid süzgəcindən keçirməklə gənc şairlərə kömək etməkdir.

Birlikdə onlarla yaşlı və gənc nəslin nümayəndəsi olan şair və nasirlər toplanmışdır.

Ədəbi birliyin oxuculara təqdim etdiyi “ “Zərif beytlər”imiz” adlı kitab iki hissədən ibarətdir: Birinci hissədə keçirilən tədbirlərin bir neçəsi, ikinci hissədə isə birlik üzvlərinin bir qisminin yaradıcılığından nümunələr verilmişdir.

Ədəbi birlik almanax tipli belə kitabları hər il çap etdirməyi planlaşdırır.

4702000000
N098 – 2013 *qrifli nəşr*

© «Elm və təhsil», 2013

Ön söz

“ZƏRİF BEYTLƏR”İMİZ

“Zərif beytlər” adlı ədəbi birliyi 10.04.11-ci il tarixində yaratdım. Birliyi yaratmaqda məqsədim bədiə yaradıcılıqla məşğul olan yazarları bir yerə toplamaq, yazılan əsərlərə hər kəsin rəy bildirməsi üçün şərait yaratmaq, doğru və yanlışları müəllifə və oxuculara bildirmək üçün üzvlərə geniş imkanlar vermək idi. Poeziya aləmini rəngarəng bir xalığa bənzətsək, yazılan hər misra bir butaya, hər şeir bir ornamentə bənzəmiş olur. Odur ki, birliyimiz ilmə-ilmə toxunan gözəl bir xalı kimi zərif, incə ilmələrlə düz iki ildir ki, toxunur.

“Zərif beytlər” birliyində gənclərin inkişafına yardım edən tanınmış şairlər var. Xanım İsmayılqızı, Balayar Sadiq, İlqar Süleymanlı Bizəban, Tofiq Həsənli, Heydər Oğuz, Nazlı Hacı, Tərlan Əbilov və başqaları paylaşılan hər şeirə diqqətlə yanaşır, gözəl tənqidi fikirləri ilə gənclərə yol göstərirlər.

Xalq şairimiz Vaqif Səmədoğlu qrupumuzun fəxri üzvüdür.

Fəaliyyətdə olduğu iki ildə birliyimizdə “Sən də bir bəndə”, “Beytləşmə” və başqa adlar altında təşkil olunan söz yarışmalarında onlarla yeni şeir yaranmış, “Bayatı gecəsi” adı altında keçən yarışlarda xalq yaradıcılığı xəzinəsinə onlarla yeni bayatı, ağı, tapmaca ərməğan edilmişdir.

“Zərif beytlər” xalqımızın həyatında baş verən hər bir ictimai-siyasi hadisəyə fəal münasibət bildirir, şeirlərlə öz ürək sözlərini deyir. Tez-tez bu mövzularda da deyişmələr təşkil olunur, gənclərin öz fikrini tez və gözəl şəkildə bildirməsi üçün vərdislər aşılır. Ədəbi birliyin almanaxını nəşr etməklə, həm gördüyümüz işləri geniş oxucu kütləsinə çatdırmağa, həm də gənclərin şeirlərinin ilk dəfə çap olunmasına yardım etməyə çalışırıq.

Bu işdə böyük fəallıq göstərən gənc şair Ruslan Dost Əliyev (Ruslan Əliyev) dərin təşəkkürümü bildirirəm.

Mahirə Nərimanqızı (Abdullayeva)
“Zərif beytlər” Ədəbi Birliyinin rəhbəri

I HİSSƏ

“Zərif beytlər” Ədəbi Birliyi xalqımızın ən ağır
günündə öz sözünü deyir...

Mahirə Abdullayeva:

Xocalı soyqırımı

**Gəlin bu axşam köç edən durnalarımıza
söz qoşaq. Amma bu durnalar Xocalı
dərdini, Qarabağ dərdini daşıyır...**

Mahirə Abdullayeva

Düzüm-düzüm düzülübdir bu quşlar,
Başın alıb gedir hara durnalar?
Süzüm-süzüm süzülübdir bu quşlar,
Geyinibdir nədən qara durnalar?

Ruslan Dost Əli

Sevinc-kədər – biri zildi, biri bəm,
Bu vətənin göyü kədər, yeri qəm.
Daha mən də sizin kimi qəribəm,
Bu dərdimə yoxdu çara, durnalar!

Mahirə Abdullayeva

Nə həzindir bu nəğmənimiz, bəstəniz,
Nədən belə ağır gedir dəstəniz,
Ağrımımı bəs bədəniz, bəs təniz,
Kim çəkibdir sizi dara, durnalar?

Əli Heydər Babayev

Dərd daşıyıb, qəm aparır uzaga,
Dözəmmədi boran, şaxta, sazaga,
Dönüb bəzən körpə, küskün uşağa,
Köcüb gedir, görün, hara durnalar?

Mahirə Abdullayeva

Üstümüzü qara duman alıbdır,
Düşmən bizi gör nə hala salıbdır,
Qarabağın gözü yolda qalıbdır,
Hey düşünür qara-qara, durnalar.

Mais Temkin

Dilimizdə bayatılar, agılar,
Dərdim, qəmim, görün, nə vaxt dağılar?
Yurdumuzu viran qoyub yağılar,
Qəlbimizə vurub yara, durnalar!

Mahirə Abdullayeva

Xocalının qoca-qoca dərdi var,
Dözməz buna, nəinki can – dərd-divar,
Bütün eli, körpələri qırdılar,
Qəlbində var dərin yara, durnalar.

Kərbalayı İlham

Sağalarmı qəlbə yara, görəsən,
Bu hicranım çatar yara, görəsən,
Bizi qoyub gedir hara, görəsən,
Səfin düzüb sıra-sıra durnalar?

Mahirə Abdullayeva

Ac köpəklər orda yeyir-yallanır,
Hiddətindən göyün üzü allanır,
Qanadlarınız enib-qalxır, sallanır,
Qəlbiz olub para-para, durnalar.

Mais Temkin

Qoşun çatmaz sizdə olan qoşuna,
Dönüb göydə siz, ehabil quşuna,
Daş yağdırın düşmənlərin başına,
Əzib keçin qıra-qıra, durnalar!

Ruslan Dost Əli

Torpaq üstə haqq yox deyə, qaçırlar,
“Qaçın,qaçın”– deyə-deyə qaçırlar,
Göyün yeddi qatında hey uçurlar,
Buludları yara-yara durnalar!

Nazlı Hacılı

Xocalının dərdi böyük,bilirsiz,
Hey gedirsiz qürbət elə, gəlırsiz,
Yurdun qanlı göz yaşını silirsiz,
Gözmü dəydi o gülzara, durnalar?

Kərbalayi İlham

Yurduma gələndə xəzan çağları,
Ruzigar vuranda gözəl bağları,
Budaqdan tökəndə o yarpaqları,
Səfər edir yad diyərə durnalar...

Kərbalayi İlham

Səmələrin duman alıb üzünü,
Fələk burda itiribdi izini,
Xəzan vurub çöllərini, düzünü,
Həsərət qalıb al gülzara durnalar

Nazlı Hacılı

Torpağımı düşmən keçirdi girə,
Qan ağlayır indi yurdda dağ, dərə,
Deyirəm kaş, nə olaydı,o yerə,
Dönəydik biz bu bahara, durnalar.

Məhirə Abdullayeva

Orda yağ yeyib-içib, şəllənir,
Bulud baxıb, ağı deyib, sellənir,
Qanadlarınız yelpik olub, yellənir,
Vida deyir o diyərə, durnalar.

Nazlı Hacılı

Torpağında düşmən meydan sulayır,
Gecə-gündüz yurdda bayquş ulayır,
O torpaqlar həzin-həzin ağlayır,
Həsərət qalıb kaman, tara, durnalar.

Kərbalayi İlham

Dərdlərimiz üstədən-üstə qalansa,
Qara baxtım bir gün yenə oyansa,
İl dolansa, aylar keçsə, haçansa,
Yolum düşər o dağlara, durnalar.

Məhirə Abdullayeva

Ağır-ağır gedir qəmli səfiniz,
Pozulubdur əhvalınız-kefiniz,
Orda qaldı o şəhidlər dəfnsiz,
Ağı deyir siz onlara, durnalar.

Fadakar Müslümov

Vətənimdən mən düşəli aralı,
Ürəyimin başı qalıb yaralı,
Nə gündədir, görən, indi Xocalı,
Siz söyləyin Fədakara, durnalar?

Kərbalayi İlham

Göyə qalxıb iki gözü, cüt əli,
Dualardır ürəyinin məşəli,
Vəsf eyləyir bu torpağı, bu eli,
İlham yazır ara-sıra, durnalar...

Mahirə Abdullayeva

Mahi baxıb, köks ötürür dərinədən,
Hey ah çəkir, qəlbi çıxır yerindən,
Xəbər gəlmir, heç olmazsa, birindən,
Bir baş çəkin oralara, durnalar...

Nazlı Hacı

Nə söyləyim gərdisinə fələyin,
Başımıza yağdırdı öz kələyin,
Nazlı kimə desin ərzi-gileyin?
Xocalımız geyib qara, durnalar.

18.01.13

Mahirə Abdullayeva:

**Qədim xalq mahnımızın ab-havası altında
bütün Qarabağ müharibəsində, xüsusən də,
Xocalıda şəhid olmuş, itgin düşmüş, əsir
alınmış qadınlarımızı yad etdik.**

Mahirə Abdullayeva

Saçın ucun hördülər,
Gülü sulu dərdilər,
Səni yada vedilər,
Nənə öldü, Sarı gəlin...

Əma Alov

İnsanlıqdan əsər yox,
Sözümüzdə kəsər yox,
Sağ qalmış bir nəfər yox,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Düşmən qatar-qatardı,
Hər cür silahı vardı,
Nalə-fəryad qopardı–
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Əli Heydər Babayev

Bu dərə uzun dərə,
Baxdıqca uzun dərə,
Həsrətdi o yerələrə,
Nənən öldü, sarı gəlin.

Nazlı Hacı

Öldürüldü körpələr,
Qanla doldu küçələr,
Göyə qalxdı nalələr,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Əli Heydər Babayev

İgidlər şəhid oldu,
Su yerinə qan doldu,
Gözəlliyin tez soldu,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Ana saçı əllərdə,
Körpələr süngülərdə;
Kim dözər ki, bu dərdə? –
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Əli Heydər Babayev

Neçə-neçə ev yandı,
Nalə ərşə qalandı,
Sanki, yuxu, yalandı,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Nazlı Hacı

Yağı düşmən zülm etdi,
İgid oğullar getdi,
Ah, bu necə dəhşətdi?
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Əli Heydər Babayev

Nə söyləyim bu aha,
Tapşırımışam Allaha,
Xocalım yoxdur daha,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Eli qırıb, getdilər,
Al qana qərq etdilər,
Fələklər eşitdilər–
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Əli Heydər Babayev

Neçə-neçə gəlin, qız,
Əsir düşdü yaraqsız,
Qalmısan tək və yalqız...
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Eli gülləyə düzdü,
Körpəni süddən üzdü,
Kim bu məhşərə dözdü?–
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Əli Heydər Babayev

Ağsaqqal, qarasaqqal,
Şəhid oldu, qaldı lal.
Daha etmə sən xəyal,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Ema Alov

Ah-nalə göyə qalxdı,
Qəlbi yandırdı, yaxdı,
Qaçə bilənlər qaçdı,
Nənən öldü Sari gəlin

Əli Heydər Babayev

Dünyaya car çəkdilər,
Daxmaları sökdülər,
Sənə kəfən tikdilər,
Nənən öldü,Sarı gəlin.

Nazlı Hacı

Qan ağladı elimiz,
Silahsızdı əlimiz,
Qara gəldi ilimiz,
Nənən öldü,Sarı gəlin.

Əli Heydər Babayev

Neçə körpə balalar,
Gülləbaran oldular.
Qönçə ikən soldular,—
Nənən öldü,Sarı gəlin.

Ema Alov

İtirdi çox sevgini,
Yurdun qızı, gəlini.
Üzdü səndən əlini,
Nənən öldü, Sari gəlin

Əli Heydər Babayev

Bu nə sitəm,bu nə qəm?
Yasa batdı el-aləm.
Dərdi çəkə bilmirəm—
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Düşmən balası ölsün,
Bu dərdi o da görsün,
Kim sənə xəbər versin —
Nənən öldü,Sarı gəlin?...

Əli Heydər Babayev

İtgin düşdü ərənlər,
Qar üstə can verənlər.
Nalə çəkdi görənlər,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Şaxta dizləri kəsdi,
Ağızda dillər əsdi,
Ərş-əlaya tələsdi —
Nənən öldü,Sarı gəlin...

Əli Heydər Babayev

Düşmən göydən od tökdü,
Evlər binalar sökdü..
Fələk baxıb,ah çəkdi,
Nənən öldü,Sarı gəlin.

Nazlı Hacıli

Qara geydi kənd, şəhər,
Qəlblərdə acı qəhər,
Günümüz oldu zəhər,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Buz tək əsdi küləklər,
Dondu əllər, biləklər,
Qan ağladı ürəklər,
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Nazlı Hacıli

Gözlərimiz tökdü yaş,
Haqsız idi bu savaş,
Düşmənin başına daş,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Durdu nalə səsinə,
Dünya döndü tərsinə,
Güllələndi hər sinə,
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Nazlı Hacıli

Nalə çəkib ağladıq,
Başa qara bağladıq,
Hər gün matəm saxladıq,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Fikrin qalıb ellərdə,
İt-qurd gəzir o yerdə,
Geri gəlməz ki, bir də–
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Nazlı Hacıli

Kədər çökdü üzlərə,
Ox sancdılar gözlərə,
Zülm etdilər bizlərə,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Ema Alov

Əlil oldu, şil oldu,
Çöllərdə yesir oldu,
Qadınlar əsir oldu,
Nənən öldü, Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva

Allah, unutma bizi,
Sussun bu ağrı-sızı,
Geri ver yurdumuzu–
Nənən öldü, Sarı gəlin...

Ulduz Rəhim

Əzizim sarı gəlin ,
İgidlər yarı gəlin,
Yarını yandırdılar,
Qocaldı Sarı gəlin.

Mahirə Abdullayeva
Hörmətli qrupdaşlarım,gəlin, Xocalı ilə bağlı
bu günkü hüznü dolu anları, bayatı ilə davam
etdirək. Hər kəs bir bayatı(ağı da ola bilər)
yazsın.

Mahirə Abdullayeva
Xocalının dərdi var,
Hər yanı dər-d-sərdi –var,
Bu dərdə yer-göy yandı,
Dözməz qaya, dər-divar.

Kərbalayi İlham

Əzizim var xalı,
Ayaq altda sər xalı.
Göyə çıxır naləsi,
Haray çəkir Xocalı.

Əli Heydər Babayev
Əzizim, girmə sən,
Gülü vaxtsız dərmə sən.
Allah,səbrdən bezdim,
Daha səbir vermə sən.

Mahirə Abdullayeva
Əzizim,bu göy neylər,
Ya doğma, ögey neylər,
Od tutub torpaq yanır,
Buna uzaq göy neylər?

Əli Heydər Babayev
Əzizim, ağlayır,
Matəm sinə dağlayır.
Ağlamaqdan bezmişəm,
Qisas hissim çağlayır.

Kərbalayi İlham

Əzizim, can oldu,
Ürəyim şan-şan oldu.
Ağlamaqdan, ay Allah,
Bu gözlərim qan oldu.

Mahirə Abdullayeva

Əzizim, gülü qaldı,
Bağçada gülü qaldı,
El qırıldı, bir yetim
Xarı bülbülü qaldı.

Ruslan Dost Əli

Qan oldu bayrağı,de,
Qaraldı torpağı de,
Şeir yazma bu gece,
Xocalıya ağı de.

Kərbalayi İlham

Əzizim göz doldumu?
Güllər vaxtsız soldumu?
Cavan öldüm, ay ana,
Yar saçını yoldumu?

Mahirə Abdullayeva

Harayıma dağ gəldi,
Dağ üstündən dağ gəldi,
Şəhid qanlı köynəkdə,
Üstündə bayraq gəldi.

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, saraylar,
Qaradı günlər, aylar.
Ərşə qalxdı o gecə
Xocalıda haraylar.

Mahirə Abdullayeva

Kərbala qan ağladı,
Ürəkləri dağladı,
Xocalını görəndə
Dərdi düyün bağladı.

Ruslan Dost Əli

Düşmən solana qədər,
Dərdə qalana qədər
Sakitləşməz ruhum da
Zəfər çalana qədər.

Kərbalayi İlham

Əzizim vətən oldu,
Gülləri bitən oldu.
Vətən daşı baş daşım,
Bayrağım kəfən oldu

Mahirə Abdullayeva

Aşıq,bağa gəlmişəm,
Yağa-yağa gəlmişəm,
Xocalıya yas tutub,
Ağlamağa gəlmişəm.

Kərbalayi İlham

Əzizinəm ay ağlar,
Günəş ağlar, ay ağlar.
Bu dərdlərə dözməyib
Bulud gələr, göy ağlar.

Mahirə Abdullayeva

Aşıq, gördün dərdi, get,
Dərdlərim göyərdi, get,
Ay göydən baxan bulud,
Al qəlbimdən dərdi, get!

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, barama,
Qara teli darama.
Hanı o nazlı yarım,
Məlhəm ola yarama.

Ruslan Dost Əli

Mən aşiqəm yaş dağa,
Axıb gedir yaş dağa
Arxamda yox, sinəmdə
Dönübdür qardaş dağa..!

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, hardadı,
Borandadı, qardadı.
Qara geyib, saxla yas,
Elim, obam dardadı?

Baladdin Veşo

Kimi haraya tutsun,_
Günün qaraya tutsun,
Yuvası dağılmış quş
Üzün haraya tutsun?

Nazlı Hacılı

Əzizim, canı ağla,
Dərdə yananı ağla,
Anan ağlaya bilmir,
Qalx sən ananı ağla.

Baladdin Veşo

Gözünə yaş gələnim,
Bəxtinə qış gələnim...
Qoca idi, körpəydi,
Gülləyə tuş gələnim...

Burhan Yaralı(İraq,Ərbil)

Açılmadı gözümüz
Bir olmadı sözumuz
Kimsə bizi vurmadı,
Yandırdıq öz özümüz.

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, açılar,
Qanlı səhər açılar,
Qardaşı şəhid olar,
Yolar saçın bacılar.

Baladdin Veşo

Ürəyi közdə qaldı,
Laylayı gözdə qaldı,
Körpə ana qoynunda,
Vuruldu, düzdə qaldı...

Nazlı Hacılı

Vuruldun, al qan oldun,
Doğmalardan yan oldun?
Bir ona ovunuram,
Vətənə qurban oldun.

Kərbalayi İlham

Əzizim yar, ağlama,
Ürəkləri daqlama.
Düşmən baxıb sevinər,
Sən mənə yas saxlama.

İlqar Süleymanlı Bizəban

Əziziyəm, daş dağı,
Torpaq dağı, daş dağı,
Öz dərdimi çəkərdim,
Çəkilmir qardaş dağı...!

Nazlı Hacılı

Əzizim, belə olmaz,
Çiçək baharda solmaz,
Səni çox sevir atan,
Ta ölər, o da qalmaz.

Nazlı Hacılı

Əziziməm, bu nəyd?
Dərdin qəddimi aydı.
Sən getdin can qurtardın,
Nə dəydi, mənə dəydi.

26.02.13

Mahirə Abdullayeva:

**20 YANVAR ŞƏHİDLƏRİNİN ƏZİZ XATİRƏSİ ÜÇÜN
HƏR KƏS BİR BƏND YA ZSIN...**

Mahirə Abdullayeva

Günəş saçlarından özünü asdı,
Bulud göz yaşını bağına basdı,
Yellər buz nəfəslə dünyanı qarsdı,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Vəhşilər dayanmır, elə atırdı,
Güllələr hər yana alov saçırdı,
Atəş səslərindən qulaq batırdı...
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mahirə Abdullayeva

Dan yeri qızardı şəhid qanından,
Onlarla günahsız oldu canından,
Hər kəs ağı dedi, gözlər tökdü qan,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mais Temkin

Onda ki müsibət üz verdi bizə,
Elə bil, sinəmə sancıldı nizə.
Gözlərim önündə İlham-Fərizə...
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazlı Hacılı

Dünya görməmişdi belə bir vəhşət,
Hər yeri bürüdü həyəcan, dəhşət,
Düşmən vermədi heç insana fürsət,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mahirə Abdullayeva

Sahildə qıy çəkir ağ qağayılar,
Qara bayraq olub kəlağayılar,
Yaddan çıxıb bu gün bütün qayğılar–
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Düşmən quduz it tək nifrətlə baxdı,
Yerdə şəhid qanı dənizdi – axdı,
Hiddət, qəzəb qəlbi yandırır yaxdı–
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazli Hacili

Şəhər bürünmüşdü qara tüstüyə,
Tanklar şütüyürdü qırakəsdiyə,
Düşmən bölünmüşdü neçə dəstəyə,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mahirə Abdullayeva

Bakını qanına qəltan etdilər,
Qara asfaltları al-qan etdilər,
Qocanı,cavanı candan etdilər–
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Könlüm kamanını naləli çaldı,
Hər nə çaldı, yaman havalı çaldı,
O gün ürəyimdə bir qara xaldı,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazli Hacili

Yan-yana düzüldü yolda meyitlər,
Qanına bulandı suçsuz igidlər,
Qırdı insanları "qudurmuş itlər",
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

O qəddarlar qıydı körpə canına,
Mərmiləri saydı körpə canına,
Şəhər bələnmişdi şəhid qanına
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazli Hacili

Nə qədər övladlar atasız qaldı,
Bu nalə,qışqırıq ərsə ucaldı,
Sanki bir gecədə hamı qocaldı.,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

“Tülkülər” yığışib hilyə qurdular,
Yolların üstündə gecə durdular,
Günahsız milləti necə qırdılar,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

İlham Kərbalayı

Sinəsin tanklara sipər etdilər,
Düşmənin üstünə min-min getdilər,
Məzarda qırmızı gültək bitdilər,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mahirə Abdullayeva

Düşmənlər birləşib hücumə keçdi,
Məsum insanları ot kimi biçdi,
Heyvantək insanın qanını içdi–
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Bu yaram köhnədi– həməm yaramdı,
Dözüm də tükənir, qıram-qıramdı...
20 yanvar günü “Canlı dram”dı,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

İlham Kerbalayi

Yağı hiyləsiydi xəyanət bizə,
Arxadan vurdular , baxaraq gözə,
O şənbə gecəsi qan çıxdı dizə ,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazli Hacili

Biganə qalmadı qoca, ya cavan,
Heç kəs çəkilmədi həmənin meydandan,
Vətənin keçdilər lap şirin candan,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Nə deyim,o dinsiz, allahsızlara,
O günə, inanın, Allah sizlər a...
Silahlar atırdı silahsızlara
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

İlham Kərbalayi

O gecə Vətənin qan yaddaşıydı,
O gecə oğullar can yoldaşıydı.
Vətənin hər daşı bir başdaşıydı
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazli Hacılı

Qəhrəman Bakımız dözdü, dayandı,
Bu bic xəyanətdən alışdı, yandı,
Sanki yatmış idi, birdən oyandı,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

İlham Kərbalayi

Analar saçını yolmasın, qardaş,
Gözlər göz yaşıyla dolmasın, qardaş.
Qisas qiyamətə qalmasın, qardaş!..
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Ah... o gün taleyin bir düyünüydü,
Qansız düşmənlərin toy-düyünüydü...
O gecə vətənin qara günüydü,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mahirə Abdullayeva

Xəzri ağı deyir Gilavarla bir,
Küçələr cəsədlə, qan bulvarla bir,
Xəzərin göz yaşı dalğalarla bir–
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Bədənləri dələn qurşun saysızdı,
Həmənin gecə ulduzsuzdu, aysızdı...
Tanklarla yürüyən qoşun saysızdı,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

İlham Kərbalayi

Yağı düşməne bax, dəstə-dəstədi,
Nəydi günahımız, o nə istədi?
“Bakının dərdi var Bakı xəstədi,”
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Nazli Hacı

Tarix bağışlamaz bu xəyanəti,
Unutmaz bu millət bu cür vəhşəti,
Şəhidlər qəblərdə yaşar əbədi,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Mahirə Abdullayeva

Şəhid qanı düşən yerdə gül bitib,
Bir damla qandan min qərənfil bitib,
Qəbirlər güllərin selində itib,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

İlham Kərbalayi

Heç vaxt haqq yolundan dönməz şəhidlər,
Əbədi ulduzdu, sönməz şəhidlər,
Allah buyurub ki, ölməz şəhidlər,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

Ruslan Dost Əli

Ruhlar bədənləri yeyib, didirdi,
Düşmən bağışlanmaz günah edirdi...
Xalq ölümə qüruruyla gedirdi,
Vəhşilik bəşəri heyrətə saldı,
O gecə Bakımız yüz il qocaldı.

20.02.13

Mahirə Nərimanqızı
8Mart Beynəlxalq Qadınlar günüdür.
Gəlin hər cür gözəl sözə layiq olan
qadınlarımızı tərif edək.

Mahirə Abdullayeva

Təmiz sevgi gəzən odur,
Könül verin qadınlara.
Hər cəfaya dözən odur,
Bir gül verin qadınlara.

Əli Heydər Babayev

Bizə ana, bacı olar,
Başımızın tacı olar.
Bəzən şirin, acı olar,
Bir gül verin qadınlara.

Mahirə Abdullayeva

Qovun ürəkdən nifrəti,
Həm kini, həm küdurəti,
Sarı gülə məhəbbəti,
Bir gül verin qadınlara.

Əli Heydər Babayev

Sevindirər daim bizi,
Şad eyləyər qəlbimizi,
Ürəkdəki sevginizi,
Siz göndərin qadınlara.

Mahirə Abdullayeva

Həm anadır, həm bacıdır,
Həm övladdır– baş tacıdır,
Daim sevgi möhtacıdır,
Bir gül verin qadınlara.

Əli Heydər Babayev

Bəzən həzin fikrə dalar,
Qayğımıza hər an qalar.
Bəzən də çox kövrək olar,
Bir gül verin qadınlara.

Fadakar Muslumov

Ömrümüzün mənasıdır,
Gül balalar anasıdır,
Gül-çiçəyin əlasıdır,
Bir gül verin qadınlara.

Nazlı Hacı

Zərif, xoşa gəlirdilər,
Sədaqətli, həlimdilər,
Yad baxışa qənimdilər,
Bir gül verin qadınlara.

Fadakar Muslumov

Hər duyğudan zərifdilər,
Başdan başa tərifdilər,
Ən qiymətli təltifdilər,
Bir gül verin qadınlara.

SƏN DƏ BİR BƏND DE...

Tofiq Həsəni

Mənim yollarımı günəş yandırır,
Hələ də ərimir qarı yolların
Nə qədər getsem də yarıyoldayam,
Sonu olmur axı yarıyolların

Tərlan Əbilov

Mənə də çətindi bu yolu ötmək,
Belkə lazım deyil dərdi böyütmək,
Bəlkə qismətimdi bu yolda itmək,
Kəsməz ki, önünü Tanrı yolların.

Tofiq Həsəni

Yollardır gətirən dərdimi dilə,
Çaşmısam yolları-yol bilə-bilə.
Belədən-eləyə, elədən belə,
İzlərdi dövləti, varı yolların

Mahirə Abdullayeva

Nə qədər əyridir boynu bu yolun,
Buz kimi soyuqdur qoynu bu yolun--
Açılmaz əhvalı-eyni bu yolun,
Baş alıb gedər ah-zarı yolların.

Tofiq Həsəni

Çox olur yağışı, kuləkləri, çox.
Yolların arzusu, diləkləri çox.
Təzə kuçələrin göyçəkləri çox,
Yoxdur könül bilən yarı yolların

Tərlan Əbilov

Mənə bircə ovuc da sevgi bəs elər,
Bir ovcun içində qəlbim səs elər..
.bu yoldan özgə şey umsam nəhs elər,
"Yox"u mənim olsun, "var"ı yolların

Tofiq Həsənlı

İdiki durumda artır dukanı,
Gun-gundən çoxalır villa tikəniş
Hər gun ayağımı cızır tikanı,
Gulundən çox olub xarı yolların

Mahirə Abdullayeva

Dünyada nə qədər yol var, seçərəm,
Hər yolun uzunun-enin ölçərəm,
Tək ömür yolunu bir yol keçərəm,
Odur ən geniş-i-darı yolların.

Tərlan Əbilov

Tozuna bulaşdım getdiyim səsin,
Yazına bulaşdım getdiyim səsin,
Üstümə qayıtdı neçə həvəsim,
Dönmədi özünə arı yolların...

Mahirə Abdullayeva

“Ahın dağa,”–deyib, dağa dərd verdik,
Gedər-gəlməzləri yolla göndərdik,
Ağlayıb, dalıyca qəmi əndərdik,
Rəngi qaralmasın, bəri, yolların?!

Tofiq Həsənlı

Mən ki, zövq almışam haqqın səmindən,
Hər duzu deyənin pak nəfəsindən.
Uzumu döndərrəm qafiyəsindən,
Başqa bir çarəsi varmı yolların?!

Mahirə Abdullayeva

Baş alıb gedirlər hara bu yollar?
Çox dərdə eylədi çara bu yollar,
Bəzən oldu üzüqara bu yollar,
Yaşı mini ötüb qarı yolların.

Tərlan Əbilov

Qondu, toz-torpağı yuxuma qondu,
Hər gece qoxusu qoxuma qondu...
Yaxamı gül bilib, sinəmə qondu,
Sinəmdə sancısı arı yolların.

Mahirə Abdullayeva

Boynunu uzadıb, hara boylanır,
Qəlbi qalxıb-enir, yaman huylanır,
Getdikcə qaralır, qara boyanır,
Mahi, bəlkə, gedib yarı yolların?!

Mahirə Abdullayeva:
Hər kəsi “Bayatı gecəsi”-nə dəvət edirəm.
Sən də bir bayatı de...

Nazlı Hacılı
Əzizinəm dolmasın,
Dərd qəlbinə dolmasın,
Məni sevən gözlərin,
Başqa üzdə qalmasın.

Ruslan Dost Əli
Əzizim ola baxtım,
İstəməm sola baxtım.
Gözləməkdən nə çıxar,
Mən getdim yola baxdım...

Kərbalayi İlham
Əzizim, al yaylığı,
Yaraşır şal, yaylığı,
Anam elçi gəlibdi,
Başına sal yaylığı.

Baladdin Veşo
Arxalı düzü aşar,
Arxasız özü aşar...
Fikri bir olan elin,
Hər yerdə sözü aşar!

Ruslan Dost Əli
Əziziyəm bəxtiyar,
Yar olmayan bəxti yar...!
Nə yar oldun aşiqə,
Nə olmadı bəxti yar.

Mahirə Abdullayeva
Mən aşiq, elim köçdü,
Lal oldu dilim,köçdü,
Gözümdə su qalmaq,
Çaylarım, selim köçdü.

Kərbalayi İlham
Əzizinəm, sağ ol, yar,
Mən gedirəm, sağ ol, yar,
Bu yol qara yoldu, bil,
Çətin gələm, sağ ol, yar.

Fədakar Müslümov
Əzizinəm,gəl qaçaq,
Bağlı yolları açaq.
Sevgidə Günəş olaq,
Hər tərəfə nur saçaq.

Nazlı Hacılı
Əzizinəm, açandı,
Qızıl güllər açandı,
Bir il oldu getdiyim,
Bəs dönüşün haçandı?

Ruslan Dost Əli

Əziziyəm, düz bir az,
Yandı getdi köz bir az.
Gözəl, mənə ya “yox” de,
Ya da de ki, döz bir az.

Baladdin Veşo

Nə yeldi əsdi belə,
Səbrimi kəsdi belə?
Bu dərdə mən dözürəm,
Dağlar dözməzdi belə...

Nazlı Hacı

Əzizinəm, gül qəşəng,
Bülbül qəşəng, gül qəşəng,
Səni heç unutmadım,
Yadda saxla, bil qəşəng.

Ruslan Dost Əli

Əzizim, bizə gəlmə,
Küsmüşəm, bizə gəlmə.
Gözəlsən, arzum budur,
Heç zaman gözə gəlmə.

Nazlı Hacı

Əzizinəm, naz ilə,
İşvə ilə, naz ilə,
Yara layla çalaram,
Şirin bir avaz ilə.

Kərbalayi İlham

Əzizim, qara könül,
Çox düşüb dara könül,
Aylar, illər keçsə də,
Həsrətdir yara könül.

Fədakar Müslümov

Yurdum canım, bədənim,
Sevməyə tək nədənəm.
Həyatım, ömrüm bitər,
Əldən getsə Vətənim.

Nazlı Hacı

Əzizinəm, qoşma gəl,
Min bəhanə qoşma, gəl,
Məndən gözəl deyilsən,
Həddini çox aşma, gəl.

Ruslan Dost Əli

Əziziyəm, düşməsin,
Başından şal düşməsin.
Üzündəki xal boyda
Qəlbinə xal düşməsin.

Baladdin Veşo

Əzizim, təzə gəldin,
Mənimlə sözə gəldin.
Hər sözümüz “can” idi,
Nə oldu, gözə gəldin?

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, səsdəyəm,
Həsətindən xəstəyəm,
Yara xəbər edin siz,
Tez gəlsin,can üstəsəyəm.

Mahirə Abdullayeva

Əzizinəm,bəzən gəl,
Ətraf çöllük, düzən, gəl,
Ay məni altdan-altdan,
Gizli-gizli süzən, gəl.

Fədakar Müslümov

Yaz gəlib, güllər açıb,
Qüssə, qəm kənar qaçıb.
Sevgilim məşəl olub,
Ürəyimə nur saçıb.

Kərbalayi İlham

Mən aşiq, solmaz, solmaz,
Saçların yolmaz, yolmaz.
Dərdin əlacı odur,
Gəlməsə olmaz, olmaz.

Nazlı Hacı

Əzizinəm, otlasın,
Qaz çəməndə otlasın,
Məni yara qısqanan,
Yeddi yerdən çatlasın.

Fədakar Müslümov

Bahar ola, yaz ola,
Gözəllərdə naz ola.
Sevdiyim yaxın gələ,
Sinəsində saz ola.

Kərbalayi İlham

Əzizim, bağım sənsən,
Qəlbə qonağım sənsən.
Könlümə zülmət çöküb
Tez gəl, çıraqım sənsən.

Fədakar Müslümov

Yar gəlir, canan gəlir,
Halıma yanan gəlir.
Hər şeyimi verərəm,
Desələr, anan gəlir.

Mahirə Abdullayeva

Əzizim, payız oldu,
Bağım-bağatım soldu,
Yollarına baxmaqdan
Gözə qara su doldu.

Nazlı Hacı

Mən aşiqəm, sar məni,
Qoyma vursun sar məni,
Əgər qürbətə getsən,
Özünlə apar məni.

Baladdin Veşo

Aşıq,əlin qabardı,
Qazandığın bu bardı.
Amma vara qul olma,
Kim yığdı, kim apardı...

Nazlı Hacı

Əzizinəm, gülmərəm,
Sevinməyəm, gülmərəm,
Harda bir qəmli görsən,
O zavallı, bil, mənəm.

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, gül daha,
Göz yaşını sil daha,
Gözləməkdən yoruldu
Ömür keçdi, gəl daha,

Mahirə Abdullayeva

Əzizinəm,qəm yolu,
Qürbət yolu qəm yolu,
Yolları sel-su basıb,
Gözüm edib nəm yolu.

Ruslan Dost Əli

Əzizim gələn gözəl,
Kimdir bu gələn gözəl.
Bir dəfə görüşə gəl,
Yuxuma gələn gözəl.

Fədakar Müslümov

Ömrüm bağlı zəhmətə,
Heç uymadım şöhrətə.
Ehtiyacım var bircə
Yarla şirin söhbətə.

Nazlı Hacı

Əzizinəm, çəməndi,
Həm güldü,həm çəməndi,
Yaman gözdən düşübdü,
Yaxşı elə həməndi.

Baladdin Veşo

Bəxtimi kəmə yazma,
Nəğməmi bəmə yazma,
Əl-ələ verib, gülək,
Günümü qəmə yazma!

İlqar Süleymanlı Bizəban

Mən aşıq, yarə neynim,
Yox dərdə çarə, neynim,
Nəbzimdən əl çək,təbib,
Hicrandı yarə, neynim?

Kərbalayi İlham

Əzizinəm, il oldu,
Bağda solan gül oldu.
Ayrılığa dözmədi,
Yandı bağırim kül oldu.

Nazlı Hacı

Əzizimən, var mənim,
Bəhrə mənim, bar mənim,
Çatlasa da düşmənim,
Yar mənimdi, yar mənim.

Baladdin Veşo

Şanə telə yaraşsın,
Kəmərlə belə yaraşsın.
Məhəbbətdən nəğmə de,
Sözün dilə yaraşsın!

Fədakar Müslümov

Yar solmuş gülə dönüb,
Göz yaşını selə dönüb.
Fədakar da od tutub,
Alovsuz külə dönüb.

Nazlı Hacı

Əzizinəm, daşlıdı,
Yol çınqıllı, daşlıdı,
Bir vəfasız üzündən,
Daim gözümlə yaşlıdı.

Kərbalayı İlham

Əzizinəm, il oldu,
Bağda solan gül oldu.
Ayrılığa dözmədi
Yandı bağımlı, kül oldu.

Baladdin Veşo

Dost gəldi şad günümə,
Verdi lap dad günümə.
Mahnı qoşdu bülbüllər,
Mənim azad günümə!

Nazlı Hacı

Əzizim, xoş an gəlir,
Sübh açılır, dan gəlir,
Qara atı çək yana,
Ağatlı oğlan gəlir.

Ruslan Dost Əli

Əziziyəm, dost Əli...
Dosta çatar dost əli...
Dost Əliyə dost kömək,
Dosta kömək Dost Əli.

SƏN DƏ BİR BEYT DE...

Mahirə Abdullayeva

Gedən getmiş, dönüb gəlməz, gəlib neylər? – olan olmuş,
Gülən gözlər bulaqlar tək, ürəkdən qan daman olmuş.

İlham Kərbalayı

Bu dünya pəncərə olmuş, gələn baxmış, gedən baxmış,
Köçür hər kəs bu dünyadan, bizə fani cahan olmuş.

Mahirə Abdullayeva

Görüb sevmiş qərib könlüm, peşimandır bu sevdadan,
Qalıb cəngində sevdamin, o şən qəlbim yalan olmuş.

Əli Heydər Babayev

Qəlbim hicran yuvasıdır, ürək sirlər yuvasıdır,
Yazıq ürək qəm çəkməkdən viran olmuş, talan olmuş.

Ruslan Dost Əli

Mənim könlüm sınıq sazdır,mizrabı yox,bir simi yox
İndi mənə həmdəm olan,o naləli kaman olmuş.

Mahirə Abdullayeva

Nəzər dəymiş gülüm açmaz,gül olmaz böz ləçəklərdən,
Dönüb ol gül gedən gündən,könül bağçam talan olmuş.

Əli Heydər Babayev

Kaman kimi inləyirəm,ah-naləmdir fərsə çıxan,
Mən ki, belə deyildim heç, məni dərdə salan olmuş.

Ruslan Dost Əli

Yarla gəzib,dolanardıq,eşq oduna qalanardıq
İndi mənə o xoş günlər,ümid olmuş,güman olmuş

Əli Heydər Babayev

Öz dərdimə sığındım mən, için-için hey ağladım,
Görən mənim bu dərdimin qayğısına qalan olmuş?

İlham Kərbalayi

Görüb sevdim nigarimi, mən hicrindən oda döndüm,
Baxıb gəndən hicran ilə, sevən könlüm viran olmuş.

Ruslan Dost Əli

Bu dünyanı vəsf etmərəm,çağırsa da mən getmərəm,
İnanmazdım,yaxşılardan üzü dönmüş,yaman olmuş.

Əli Heydər Babayev

Nə yardan bir vəfa gördüm, nə də sağlam bir can gördüm,
Artıq dərdli sinəm mənim qəm-kədərlə dolan olmuş.

İlham Kərbalayi

Dərd əhliyəm, yoxdur şəfa, nə də yardan əhdi-vəfa,
Hər gün çəkdim cövri-cəfa, bu qəlb odda yanan olmuş.

Ruslan Dost Əli

İnsan oğlu doğulub ki, cəfa çəkə bu dünyada,
Yaranışdan qerib dağın, mehmanı çen,duman olmuş

İlham Kərbalayi

Nə Məcnundan, nə Fərhadan əsər qalmış bu dövrandə,
Əsl eşqi tapmaq çətin, indi ayrı zaman olmuş.

Əli Heydər Babayev

Şeir ,qəzəl aləmində qəm atımı səyirtdim mən,
Amma gördüm dərdim mənim kəhər ata palan olmuş.

Mahirə Abdullayeva

Nə dillər tökdü gözlər kim, inandım – çeşmi-zar oldum,
Dedim, gözlər düzün söylər, yalanlar hər zaman olmuş.

İlham Kərbalayi

Gör bir neçə əsr keçmiş, Rəsuli-Əkrəmdən bizə
Hər bir zaman içrə yenə, haqq söyləyən Quran olmuş.

Ruslan Dost Əli

Yerə baxıb,ürək yaxan,saman altdan su yeridən
Gö zü ac bir qurda dönüb,üstümüzə cuman olmuş

İlham Kərbalayi

Görüb hər bir zülmü dözüb, şükr eyləyib Allahına
Əlin açmış dərgahına, İlham əhli-iman olmuş.

Əli Heydər Babayev

Əlheydərəm, qəm aşiqi, sinəm dağlı, adım həqqi,
Bunca hədər eşqə yanmaq, vallah, billah, ziyan olmuş.

Ruslan Dost Əli

Gedəndən bir söz göndərib, gələndən bir söz gözləmə,
Gələn gəlmiş, gedən getmiş – Ruslan, sənə olan olmuş.

Mahirə Abdullayeva

Bu yoldan, Mahi, kim keçmiş, soruşmaqdan bezib canım,
Gözüm pəndəm – dolub-daşmış, könül aynam duman olmuş.

21.01.13

SÖZDƏN SÖZ ÇIXARAQ...

Mahire Abdullayeva

Dedim: zaman, bir az dayan,
Dedi: haşa! – yol gedirik.
Dedim: ömür, sən dur bir az,
Dedi: qoşa yol gedirik.
Dedim: qəlbim, yorulmuşam,
Yol ortasında qalmışam,
Üzümüşəm, qocalmışam.
– Üzü qısa yol gedirik,
biz baş-başa yol gedirik.

Kərbalayi İlham

Birazca döz deyə-deyə
Başa sığal çəkir niyə?
Dirənib səbir sümüyə,
Daşa-daşa yol gedirik

Nazlı Hacılı

Düzdür bu dünya fanidir,
Ölümlər indi anidir,
Cənnəti Tanrım tanıdır,
Biz birbaşa yol gedirik.

Ruslan Dost Əli

Söndü getdi o həvəs də,
Az məni çağırır səslə.
Sən nəfəsdə, dar qəfəsdə
Döndük quşa, yol gedirik?

Kərbalayi İlham

Kim həyat dərşinə gəlib
O fələyə sinə gərib.
Zəmanə tərsinə gəlib
Çaşa-çaşa yol gedirik

Mahirə Abdullayeva

"Kabab iyinə gəlmişdik",
Dünyanı Cənnət bilmişdik,
Ağlımıza gəlməmişdi
Ki,savaşa yol gedirik.

Kərbalayi İlham

Gözəl-gözəl sətirlərdən,
Həzz almışığı əsərlərdən.
Dost yazdığı şerlərdən
Gəlib çuşə yol gedirik

Ruslan Dost Əli

Eşidərlər ünümüzü,
Haqqa tutaq yönümüzü...
Ömrümüzü,günümüzü
Verib boşa,yol gedirik

Kərbalayi İlham

Həyat sanki bizə dərddi
Gah namərddi, gahda mərddi,
Fələyin oyunu nərddi
Zər şeş-qoşa-yol gedi

Mahirə Abdullayeva

Bahar keçdi,yay da ötdü,
Qaşqabaqla payız getdi,
Əynim nazik – yaman dərddi,
Qarlı qışa yol gedirik.

Kərbalayi İlham

Ha axtardıq yolu kəsə,
Tale saldı bizi tərsə,
Həyat səhnə, bizlər isə
Bir tamaşa, yol gedirik.

Ruslan Dost Əli

Yoldan etdik ağılsızı,
Tez pozuldu ağıl cızı...!
Görən, niyə ağlımızı
Çaşa-çaşa yol gedirik?!

Kərbalayi İlham

İlham bir ağ gün görmədi,
Bəxtinin gülün dərmədi.
Büdrədim, dost, əl vermədi
Aşa-aşa yol gedirik

Mahirə Abdullayeva

Ömür yolun kimlər ölçdü,
Kimlər gəldi, kimlər köçdü,
Mahirə də burdan keçdi,
Çıxdı başa – yol gedirik.

Ruslan Dost Əli

Heç axan sular durulub?
Baxçalar bağlar qurulub?
Daxilə yox,biz vurulub
Göze-qaşa, yol gedirik!

Nazlı Hacı

Vətən gülür günü-gündən,
Xoşbəxt günlər gəlir öndən,
Bakımıza baxmaq gəndən ,
Gəlir xoşa,yol gedirik.

Ruslan Dost Əli

Yenə tərپət teli, könlüm,
Qoy görünsün zili, könlüm.
Yarım qoyma,dəli könlüm,
Yaşa,yaşa – yol gedirik.

SƏN DƏ BİR BƏND DE...

Mahirə Abdullayeva

Kaş ki,telli bir saz olaydı qəlbim,
Ən həzin nəğməsin çalaydı bu gün,
Mənimtək ağlayıb-sızlamayaydı,
Kül olub,tellərdə qalaydı bu gün....

Əli Heydər Babayev

Sevib seviləydi,deyib güləydi,
Eşq nədir,kam nədir onu biləydi,
Sevgiylə yaşayıb,eşqlə öləydi,
Yarın xəyalına dalaydı bu gün...

Mahirə Abdullayeva

Yanaydı mizrabı tellərin üstdə,
Külü səpiləydi yellərin üstdə,
Tutiya olaydı əllərin üstdə,
Namərd gözlərinə dolaydı bu gün.

Fədakar Muslumov

Siləydi könlümdən qəmi,qübarı,
Görəydim yanımda nazlı nigarı.
Gözəlim rəhm edib qul Fədakarı
Dərdlərin əlindən alaydı bu gün.

Mahirə Abdullayeva

Alaydı namərddən intiqamımı,
Qaytaraydı ölən hər bir anımı,
Azdıraydı yolda qəm karvanımı,
Yolun azmış sarvan olaydı bu gün.

Əli Heydər Babayev

Heç vaxt küsməyəydi öz taleyindən,
Öz ulu eşqinə baxaydı öndən,
Qəlbini yarına verdiyi gündən,
Güzarın gülşənə salaydı bu gün....

Fədakar Muslumov

Bir xoş duyğu kimi girib qəlbimə
Dönəydi mənimçün yaxın həmdəmə.
Dəyəydi ordakı ən sarı simə,
Sevgi nəğməsini çalaydı bu gün.

II HİSSƏ

VAQİF SƏMƏDOĞLU

Xalq şairi, Əməkdar incəsənət xadimi,
şair, dramaturq, publisist

BİZ YOX, ALLAH İNANMIR BİZƏ...

Biz yox,
Allah inanmır bizə...
İnanmır əlimiz qana batanda,
insan insana daş atanda.
Ancaq göy üzü
uşaq təbəssümü kimi görünəndə gözə,
insan "Dünya gözəldir" deyəndə
üzünü tutub dənizə.
biz yox,
Allah inanır bizə.

BU PAYIZ DA BAŞLANDI...

Bu payız da başlandı,
Bu yağış da...
Ölülərim,
Dirilərim dolanır içimdə,
Xatirələr səyriyir gecəmdə,
Təklilyimi minib at tək
Yanır
sönür
ötür ömrüm...
Ekspreslər dayanmayan
Kiçik stansiyalar tək

FÜZULİYƏ

Bu gün dənizi siləndə
Giləvarın yaylığı
Yenə dindi təklilyimin
Yorğun söz azadlığı...

Sən bəlkə də sevinərdin
Baxıb dənizə sarı.
Axı yuxuna girməzdin
Rus çarının tankları...

Bilirsənmi, vaxt dəyişib,
Məcnun fit çalır tində.
Özbəklər xələt paylayır
Sənin yubileyəndə...

Bilirsənmi, artıq kəsib
Ümid keçən yolları,
Tikilməmiş türmələrin
Hörülməmiş hasarı...

Gecə yarı, ay sapsarı,
Nə yapışmışam səndən?
Yəhərlənməmiş dünyanın
Yıxılıram belindən...

SON GECƏDİR BU GÜN YENƏ...

Son gecədir bu gün yenə,
Sabah yenə son səhər.
Sən yel dolur sən yelkənə,
Qayıq üzür birtəhər...

Axırını ağacdır bu,
Əsir sonuncu külək.
Bağlayıb sonuncu yolu
Yenə sonuncu fələk...

İndi sən küçə üstünə
Yağacaq sən addımlar.
Yenə dönəcəklər tinə
Sapsarı sən adamlar...

Doğulur sonuncu insan,
Sonuncu insan ölür.
Yenə sən dəfə ağlayan
Sən dəfə gülən olur...

1963

ƏLİMİ UZATDIM...

Əlimi uzatdım
sevincə sarı,
Gördüm yox,
arada kədər dayanıb.
Atamı səslədim
köməyə gəlsin,
Gördüm yox,
arada qəbir dayanıb.

Üz tutub gedirdim
Allaha tərəf,
Gördüm yox,
arada ömür dayanıb...

1980

MƏNİ SEVİB AYRILMAĞA...

Məni sevib ayrılmağa
bir qadın.
Ürəyimdə bir ayrılıq qəribsəyib
və bu ayrılıqdan bir şeir...

Mənə baş götürüb getməyə
bir yol göstərin.
Ürəyimdən bir yol keçir
və bu yoldan bir şeir...
Mənə yaşamağa
bir qürbət verin.
Ürəyimdə bir vətən qəribsəyib
və bu vətəndən bir şeir...

1982

MƏNƏ VƏTƏN YOLU DAR GƏLİR YENƏ...

Mənə vətən yolu
dar gəlir yenə,
Üzümə bahar yox,
qar gəlir yenə...
Yenə qar üstündə iz qoyub getmək,
qar üstə yığılıb, üz qoyub getmək.
Getmək, dağlar aşıb,
aranlar keçib
və bilmək, və bilmək, bilmək ki gecdir,

karvan çoxdan keçib,
köç çoxdan köçüb,
Sən bel bağladığın,
ümid sandığın
bulağın suyunu özgələr içib...
Bulaqlar qupquru,
səma dupduru,
bu yurda çox gördü Tanrı uğuru...
İndi hansı səmtə, haraya doğru
üz tutub gedəsən qar yağa-yağa?
Tale görə-görə, baxt baxa-baxa
üzümə bahar yox,
qar gəlir yenə,
mənə vətən yolu
dar gəlir yenə...

1993

XANIM İSMAYILQIZI

şairə, mahnı bəstəçisi.

Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin üzvü

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü

Əlimdən düşənləri,
Yollarda itənləri,
Geriyə qayıdaraq,
Bu yollardan yığaraq,
Mən sənə bəxş edərdim,
Səni bir də sevərdim...

ÇƏKMƏ

İlin son günü, mənə,
Dar çəkməmi xatırlatdı.
İndi-indi ayağım
Rahatlıq tapmışdı ki,
Qapımızı döydülər,
Köhnə çəkməmi götürdülər,
Yenisini ötürdülər...
Bükülə-bükülə yenə
Bir ilboyu
Bu darlığa öyrəşməliyəm.
Ayağımla
Yeni çəkmə ölçüsünə
Yerləşməliyəm.
Qara çəkmə, qara ilan
dərisindəndi...
Kaş ki, süründürməsin
Ağrıların əlində.
Kaş ki, çanta olaydı,
Bu çəkmənin yerində.
Amma, bir məsələ var...
Dərisi gözəl görünür
Çəkmələrimdə...

NEYLƏYİM

Uçurum, yolumun gözünə çıxır,
Buludlar, dərini ovcunda sıxır,
Gecə də özünü üstümə yıxır,
Neyləyim, əlimə çətirmə alım?

Ruhumun, yeni bir qəfəsi gəlir,
Ürəyin, oynamaq həvəsi gəlir,
Üzümə, ölümün nəfəsi gəlir,
Neyləyim, əlimə ətirmi alım?

Bu həyat, yenə də qəstimdə qalıb,
Başımdan qopanlar, tüstümdə qalıb,
Şeirim, vərəqin üstündə qalıb,
Neyləyim, əlimə sətirmi alım?

ONSUZ DA...

Nə geyinim ki, qəribə görünməyim?
Bəlkə saçımı boyayım?
Bəlkə başımı bağlayım?
Əllərimi qapayım?
Gözlərimə eynək taxım?
Hisslərimi gizlədim?..
Baxışlarım kobudlaşıb,
Üzüm artıq qırışıb.
Yaşımın beli bükülür,
Əllinin üstünə gələn
rəqəmlərdən.
Ürəyim də sözə baxmır ki,
hərdən.
Nə geyinim ki, gizlədim
ağlımın bədəninini?
Bu ruhum da, bu canımın
qənimi...
Neyləsəm də, kimlər üçünsə
Əcaib görünəcək,
Onsuz da...
Məni belə sevməyənlər,

Heç elə də sevməyəcək,
Onsuz da...

YENİ BİR BƏDƏN SEÇƏRDİM...

Bu uzun ömrü qısalda bilib,
Eninə keçməyi çiyinmə aldım.
Fəsillər içində nəfəs almadan,
Fəsilsiz dünyanı əynimə aldım.

Dünən, bir ağacdən asılan idim,
Torpağa qarışıb gülmək istəyəm.
Keçən il, birini dəfn eləmişdim,
Güzgüdə biri var, ölmək istəyəm.

Yerdən göyə qalxan nərdivandayam,
İşıq çəkir məni, pillələr qırıq.
Axsaya-axsaya yırğalanıram,
Üstümə yağılan güllələr qırıq.

Bu tunelə bənzər ömür - keçiddi,
Divarı yoxdu ki, tutub keçərdim.
Ölümdən yığılıb, döğulub gəlib,
Ruhuma, yeni bir bədən seçərdim.

10 yanvar 2013

YUXU

Ovçuların əlində,
Ürək qırmağa keçdi.
Arxamı söykəyirdim,
Bədən çarmıxa keçdi.

Baxıb bu vəziyyətə,
Alqışladı adamlar.
Bir ilan da sarıldı,
Sıxdı məni o ki, var.

Bir rəssam da şəklimi,
Tez çəkməyə başladı.
Bilmirəm ki, bu rəsmin,
Nə olacaqdı adı.

Ağrıların gücündən,
Üzüm yüz rəngə çaldı.
Boğulan son nəfəsim,
Boğazda azıb qaldı.

Bağirtıma ayıldım,
Yuxu imiş sən demə.
Allah belə yuxunu,
Göstərməsin heç kimə.

KÜLƏYİN EVİNƏ GEDƏK

İstəyirəm dəli külək,
Öz evinə tələsməsin.
Yeri-göyü əsdirərək,
Bir az da bizi gözləsin.
Gəl bu küləyə qoşulaq...
Qəfil ruhumuzu seçən,
İçimizdən əsib köçən
Sevgimizi,
Özümüzə qonaq edək...
Küləyin evinə gedək...

22 mart. 2013.

BALAYAR SADIQ

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü,
Prezident mükafatçısı,
Rəsul Rza mükafatı laureatı

XATIRƏ LÖVHƏSİ

Alın yazımdan
bir vergül düşüb...
Əcəl
dəvəsi ölmüş
ərəbdir...
Səhv gəlmisən,
burda
yaşamıram daha...
Adım
bu ömür üstə
xatirə lövhəsidir...

EMİQRANT MÖHÜRÜ

(neo poema)

I
Küçə
hürür üstümə.

Addım səslərim
ayaqlarımı
vurub qoltuğuna qaçır...

Sən mələk olmadığın kimi
mən də
şeytan deyiləm,
küçə qadını...

Boş durma,
Nimdaş həyanla süpür
xəyallarındaki
çiliklənmiş çağa səslərini...

II

Qəh-qəhə daşqını
dərəcə baxışlarını.

Küçələr
duruşunu tüpürəcəklər...

və hardasa bir qadın
səhərədək arıtlayacaq
ərinin bəhanələrini...
ya da əksinə...

III

Küçələr
it kimi ləhləyir...
Tər damır
addım səslərinin alından...

Qarşıdakı səkidə
can verir bir ovuc
solğun qadın təbəssümü.

Hardasa
bir küçə qadını
çantasını eşləyir:
- Axı harada qoydum
bu zəhrimarı...

IV

Küçələr
addım səsləriylə yazılmış
məktublardır...

Höccələyə-höccələyə
oxuyur ay işığı...
Sənin addım səslərin
oxunmur, küçə qadını...

Bağışla ay işığını
eynəyini itirib...

V

Hövsələsi daralmış
bir qadın ayaqqabısı
qarı kimi döyür səkini...

Gecikmiş məktubdur
əylənən maşın...

VI

Gecə
xoşbəxt qadın kimi
qaranlığı əmizdirir
ay işığında.

Fəxri qaravulda dayanan
ağacların üzündə
ata təbəssümü...

VII

Qadın küçədir,
təkcə adilər deyil
şahların, peyğəmbərlərin
iməklədiyi küçə...

Gözündə
küçələr iməkləyir,
küçə qadını...

VIII

Təzə qəbir üstə
səpilmiş
qərənfillər kimi
küçənin sükutuna
dağılıb
çiliklənmiş çağa səsləri...

IX

«Tanrı bağışlayandır»
bu nimdəş təsəlidə
güzgülənir küçələr...

Tövbə qapısında
futbol oynayır
bir dəstə uşaq

Onların tale kitabında
emiqrant möhürüdür
«ata» sözü...

TƏCAVÜZÜN RƏSMİ

Azadlıq
gözəl qadıdır.
Hamı onu sevər,
o isə
kөнül verməz heç kimə...
Ürəyinin qapısında
duran adamların üzündə
yalan çiçəkləyib.

Bizim kəndin kişiləri
hər gecə
öz azadlığını
qucaqlayıb yatır.

Azadlıq ətri gəlir
kəndimizin gecələrindən...

Yeri gəlmişkən deyim;
Dövlətlər
işğal olunmuş gözəllikdir...

Bayraqlar
təcavüzə uğramış gözəlliyin
səssiz harayı.

Bax, səmanın üzündəki
cıрмаq izləri
himn misralarıdır...

Belə deyilsə,
bəs
Azadlıq sözünə qonmuş
göyərçinləri
kim uçurtdu?!

SON MƏKTUB

İçimdə bitən
bu ağac
sənə yazdığım
son məktubdur,
ümidim...

Bir budağı
qonşu həyətinə
əyilib bu ağacın...

Hər gecə
yuxuma girir

qonşunun
əlindəki balta...

MƏKTUB

Alısır əcəlin odu,
Yol gəlir bir qəbrin otu.
Həyat bir əlcim məktubdu,
Doğru-doğru yalanlara.

Kim qazdı bu qəm quyusun,
Gözlər dəniz, kirpik yosun.
Ağrılardan salam olsun,
Qırıs-qırıs alınlara.

Səbr tənha göz yasıdı,
Qəm ürəyin naxışıdı.
Dünya özü başdaşdı,
Kəfənsiz dəfn olanlara.

ƏCƏL

Bir ah bürüyüb ömrümü,
Ana, duman, cən yerinə.
Zəmanə alaqla əylədi,
Məni ot-əncər yerinə.

Bir soz yoluyla gedirdim,
Bəxtimi salıb itirdim.
Bir can salamat gətirdim
Ömrümün əcəl yerinə.

Fələk koc havası çalıb,
Dərdin qolları açılıb.
Bir yetim ümid sancılıb,
Köksümə xəncər yerinə.

Milli Qəhrəman Mübariz İbrahimova ithaf olunmuş " Hünər simfoniyası" poemasından...

Adın MÜBARİZdir,ucadır soyun,
Haqqın torpağıdır məzarın,səhid.
Süslənib Tanrının öz əlləriylə,
Əbədiyyət adlı gülzarın,səhid.

Tarix güzgü tutur hünər yoluna,
Yaddası dil acır qərinələrin.
Qəhrəmanlıq ətri hopub ömrünə,
VƏTƏNİ VƏTƏNƏ döndərənlərin.

Torpaq məhəbbəti,Yurd məhəbbəti,
Ömrə şərəf verən ulu duyğudur.
Döyüşçü taleyi,döyüşçü ömrü,
Vətənin boynunda gözmuncugudur.

Ömrünə ağatlı bir gün yol gəlir,
Çiçəyi çırtlamış o güne bir bax.
Hər əsgər ürəyi güzgündü,VƏTƏN,
Səngərdən asılmış güzgünə bir bax....

Söz alışıır,yanır dodaq,
Ümid gülür yarpaq-yarpaq.
Gözün aydın,ana torpaq,
VƏTƏN deyib,ölənin var!!!

GÖYƏRÇİN KƏRİMİ

Kərimi Göyərçin Şahlar qızı Beyləqan rayonunda anadan olub. N. Tusi adına Pedaqoji Universitetin riyaziyyat fakültəsi-ni bitirib. Tələbəlik illərində bütün dövrü mətbuatda çap olunub. 1990 – cı ilin qara yanvarından həyatdan da küsüb, şeirdən də. Son bir neçə ildir yenidən yaradıcılıqla məşğul olur. “Məni məhəbbət çağırır”, “Qar gecəsi”, “Dənizdən insan doğur”, “Dünya iradə və təsəvvür kimi”(iri həcmli poema) kitablarının müəllifidir. Yaradıcılığının nəsr hissəsini “Körpəsiz beşiklər” pyesi, “Ana” povesti, bir neçə hekayə və müxtəlif səp-gili esseler təşkil eləyir.

ƏSGƏR MƏKTUBU

Bağışla məni, ana.
Soyuq qış səngərində ölüm ilə həyatın
sərhəddində durmuşam.
Gecənin boş qəlbini sükut nəğmələrimin
ritmiylə doldurmuşam.
Gecə yarı, Ay yarı...
Kövrəlmiş buludları rüzgar üstümə qovur.
Məni torpaq səngərdə ağ yağmurlar altında
VƏTƏN eşqi qoruyur.
Arazın səsi gəlir...
Suları dinlədikcə ürəyimin ən gizli hissləri dilə
gəlir.
Uzun illərdən bəri “Ayrılıq himni” çalan
Xan Arazın əlindən axı özgə nə gəlir?!

Bağışla məni, ana.
Bilirəm ki, gecələr fikirdən yatmırsan ki,
mənə burda çətindir.
Sənin Oğlun cəbhədə Qoşqar qədər dözümlü,
Murov kimi mətindir.
Qırıb maneələri əsgər sayıqlığıyla
əngəlləri dəf edir.
Üzü SABAHA gedir.
Hər an doğma kəndimə qovuşmaq həstətiylə
arzumun zirvəsində çiçəkləyən duyğular
sənin əmanətidir.
Əsgər mükəmməlliyim, döyüşçü rahatlığım
sənin zəmanətidir.

Bağışla məni, ana.
Səni bu gənc ömrümdə yaşanmamış illərin
əvəzinə sevirəm.
Heç vaxt öz körpəsinə açılmamış əllərin
əvəzinə sevirəm.
Azadlıq ərizəmə qol qoyacaq ellərin
əvəzinə sevirəm.
Xoş günlərin ətrini gətirəcək yellərin
əvəzinə sevirəm.

Bağışla məni, ana.
Vətən səndən bu yana,
Qeyrətin sərhəddidir.
Vətən üçün ölməmək qorxaq və azğınların,
harınların həddidir.
Bağışla məni, ana.
Qaranlıq qış gecəsi üstü açıq məzarda
qəlbimin işığında
yazdığım bu məktubu oxuyub, qəhərlənmə.

Vüqarlı ol!
Intizar adlı qəddar mələyin ayaqlarına enmə.
Sənin uğurlu bəxtin mənə ana olmaqdır.
Mənim müqəddəs borcum Vətəni qorumaqdır.
Ayağım torpaqdadır...
Fikrin qanadlarında xəyallardan üstəyəm.
QƏLƏBƏ!!!
Budur mənim indi bütün istəyim!
26 fevral, 2007

NƏDƏN GƏLDİN?

Qəlbimin laqeydlik guşəsinə çəkilib
bir az unutmuşdum səni.
Gündəlik qayğılarımdan,
Can üzən ağrılarımdan,
Gözümün yağışında harın-harın yuyunan,
Boğazımdan ikiəlli yapışıb
Məni düşməni kimi boğan
Acı qəhərdən aralı tutmuşdum səni.
Nədən gəldin?
Gəlişin bir dünyalıq səadət...
Niyə getdin?
Gedişin iki dünya əzabı.
Bilmirəm, bu dəli eşq məni hayandan tapdı?!
Gündüzümü qaraldıb, ərşə çəkib yuxumu.
Gəlişən...
Kainatı öpüb-sevəcək qədər bəxtəvər oluram
mən,
Üzülürəm gedirsən.
Yapışıb gözüyaşlı ürəyimin əlindən
Başıma döyə-döyə,
Torpağı oya-oya
Ardınca sürünürəm,

Yağışa bürünürəm,
Azacıq düşünürəm...
Tərəzinin gözünə yığıram var-yoxumu.
Bir tərəfdə səninlə keçirdiyim anları,
Bir tərəfdə ömürdən sənsiz ötən günləri.
Həyat tərəzisinin əcəb pərsəngi varmış:
Boş gözü dolu gözdən ağır,
ağır,
ağırmış.

05 noyabr, 2008

GÜN VAR...ƏSRƏ BƏRABƏR

Ç. Aytmatovun əziz xatirəsinə

Bir dağ uçdu yerindən, İssık-Kul ləpələndi,
Bir ömrə təməl oldu kamil bir ömrün sonu.
Dühasının şəfəqi dünyaya səpələndi,
Torpaq bağrına basdı Türkün qırğız oğlunu.

Çinar qopdu kökündən aləmə düşdü səsi,
Soyumuş sinəsində nəbzi son dəfə vurdu.
Ağlatdı gen dünyada onu sevən hər kəsi,
Milyonların qəlbində ölümdən öndə durdu.

Sallandı baş aşağı könuəllərin bayrağı,
Vətən qara bağlayar bayraq başın əyəndə.
Fəxri qarovuldadır hamı əsgər sayağı,
Fəxri qarovuldadır gələn də, gəlməyən də...

Uçub ziyarətinə “Erkən durnalar” gəlir,
Taleyin “Ağ gəmissi” son sahilə yan aldı.
Uzun yolun başında yorğun ruhu dincəlir.
Gün var əsrə bərabər... gün var kölgədə qaldı.

GIZLI ÖTMƏ

Səni görməyim deyə,
Küçəməzdən xəlvəti-xəlvəti ötüb keçmə,
Pəncərəmə sarı bax.
Çiçəklərin xatirə baxışları gözaltı
səni salamlayacaq!
Yadımdamı, ilk dəfə bu küçədən keçəndə
xoş günlər diləmişdin?
Həyatıma ötəri anlar bəxş eləmişdin.
Elə çiçəkləri də dönə-dönə sevmişdin.
Anlar ötəri oldu,
Amma əbədiyyətin ayrılıq küləkləri
onları duyğu kimi ürəyimə doldurdu.
Məhəbbəti qorudu.
Səni görməyim deyə,
Küçəməzdən xəlvəti-xəlvəti ötüb keçmə.
Çəkilməşəm önündən pəncərənin, qapının.
Çiçəklərə sarı bax.
Çiçəklərim sarı, bax...

28 mart, 2009

DİLƏNÇİYƏM

Dünyanın ən zəngin dilənçisiyəm,
İnsan dilənirəm... açıb əlimi.
Dünyadan kənara çıxmaq istəyirəm,
Dünyanın özündə kəsir yolumu.

Mən İnsan söylədim, göylər sökülsün,
Zülmətin bağrına çöksün işığı.
Ruhlar vəcdə gəlsin,

Buludlar gülsün,
Dünyaya yağdırsın insan yağışı.

Qəlbimdə əbədi insan acısı...
Fərqi yox, kim olsun, mərdi... acizi...
Yağmura bənzəyən nəğməsi olsun,
Əməli idrakın töhfəsi olsun.

İnsan axtarıram, çinar kölgəli,
Tanrıya qul olsun, nəfsinə hakim.
İnsan axtarıram, sevgisi dəli,
Vaxtdan uca olsun, tarixdən qədim.

İnsan axtarıram, sözü düz olsun,
Cığırı düz olsun, izi düz olsun.
Yalan söyləməsin, ürək qırmasın,
Məzluma, fəqirə əl qaldırmasın.

İnsan axtarıram, “var”, ya ”yox” deyə...
Ümid qapısından üzölmür əlim.
Dünyanın ən zəngin dilənçisiyəm,
İnsan axtarıram, sevgimi bölüm.

İnsan axtarıram, hər səhər-axşam,
Aydan nurlu olsun, Günəşdən parlaq.
İnsan axtarıram, susanda ilham,
Ruhumu tapşırım ölümdən qabaq.

Həyata güzgüdür kamil bir baxış,
Ölçüsü zamandır, əməli mizan.
Dünya bahar ola, ya da ola qış,
Həyatın içində özüdür insan.

Dünyadan kənara çıxmaq istəyim,
Dünyanın özündə kəsir yolumu.
Dünyanın ən zəngin dilənçisiyəm,
İnsan dilənirəm açıb əlimi.

22 noyabr, 2009

SƏADƏT

Səadət qara bənzəyir;
Şəfəqdən bərq vurur, istidən əriyir,
Yerində ağrı cücərir.
Ömrü qısa olur; anlar... dəqiqələr qədər.
Elə anlar, elə dəqiqələr ki, ardından sabahlar,
fəsillər, illər daşığıya bilir kədər dolu.
Həyatın kədəri boldur...
Səadət qığılcıma bənzəyir.
Bir an işarır, sönür.
Ətraf zülmətə dönür.
Səadət vida zamanı heç bitmiyəcək kimi
yaşanan görüşdür,
Uzun-uzadı əzablara girişdir.
Etiraf qədər səmimi,
Gözlənilməzdir
Pəncərə önünə qaibənə buraxılmış çiçək kimi.
İmzası o qədər ümumi ki, tanımırısan.
O qədər xüsusi ki, tanımaya bilmirsən.
Gizli gəlib, gizli getmiş...
Çiçəklərin üstə qalmış
barmaq izləri ilə təmas səadət deyilmi?

11 mart, 2011

SƏNİ SORUŞUR

Çəkdiyim ağrılar durur üzümə,
İxtiyarım gedir, baxmır sözümə,
Baxışım dolanır divanələr tək,
Ürəyim alışır pərvanələr tək,
Səni soruşur...

Qara libasını soyunur gecə,
Aydın ziyasında yuyunur gecə,
Görüb əhvalımı uyumur gecə,
Səni soruşur.

Saçını daramaq istəyir əlim,
Elə istəyir ki, titrəyir əlim,
Toxunub boşluğa büdrəyir əlim
Səni soruşur.

Dərd məni haqlayıb üstümdən keçir,
Şübhə toxumları qanıma içir,
Torpaq sinəsində cəsəd bitirir,
Yadlar qəbrim üstə çiçək gətirir,
Səni soruşur

19 iyul, 2011

MƏN KİMƏM?

Mən kiməm?
Bilmirəm.
Keçmişim yuxu tək görünür mənə,
Bu günüm yuxuda.
Oyana bilmirəm.
Tanıya bilmirəm özümü,

Azmiş tək qorxuda.
Mən kiməm?
Göz yaşlarına məhkum edilmiş həyatın
varisimi?
Ya dünyanın yarısını?
Çiyinlərimdə dünya boyda yük daşıyıram da.
Nə məndən əvvəl var, nə məndən sonra...
Mən də yoxam.
Hədəfindən yayınan yayı gizlənmiş oxam.
Çoxluqdan qaça-qaça yoxluğa qovuşmuşam,
Bəlkə də, bir zamanlar varmışam...
Mən kiməm?
Yalanlar dəryasının dərinliyində gizlənmiş
Həqiqi incimi?
Ya yaşayan ölümlər sinfindən birincimi?
Heç nə görə bilmir, heç nə duymuram,
Yuxuda baxıram, baxıram, uyumuram.
Bəlkə elə acısını özü çəkən əzabam,
Yük olmaqdan qorxuram.
Ayaqda qalmaq üçün xəyal toxuyuram,
Dünya çiyimdən düşər.
Nəğmə oxuyuram,
Səsimə oyansın bəşər.
Oyanın, oyanın deyirəm hər kəsə,
Məgər görmürsünüz mü mən yuxuda yanırım?!
Həqiqəti tapmayıb öz-özümü danıram...
Mən kiməm?
Çayın kənarında axıb qurtarmasını gözləyən
susuz yolçumu?
Yaşamam üçün öldürməli olduğumu
hər gün “öldürdüm” deyən yalançı mı?
Hərdən elə məsud, elə xoşbəxt hiss edirəm
özümü,

Fəqət anlar tez keçir.
Hərdən körpə uşaq kimi köməksiz oluram,
Sıxıntım uzun çəkir.
Hərdən heç olmuram,
Zamanla məkanın arasında tapılmıram,
Ümitsiz-ümitsiz boynumu bururam.
Axı yükü özündən ağır bir dünyanı
daşımağa məcburam...

12 iyun, 2011

BƏNÖVŞƏ

Ey bahar övladı, çöllər qızı sən,
Gəncliyimdən mənə xoş xatirəsən.
Qəlbimin nəğməsi həm sən, sözü sən,
Aşıqəm hüsnünə, sənsən fərəhim,
Səni gözlər, səni səslər ürəyim...

Sən vüsal eşqi ilə yazı gətir,
Dünyaya bir yeni gül nazı gətir,
Naz elə, bülbülə avazı gətir,
Sənə gül sevgisi bəslər ürəyim,
Səni gözlər, səni səslər ürəyim...

Gənc ikən mən də çox azad idim,
Yarı atəş, yarı dəryadə idim,
Saf idim, incə, zərif, sadə idim,
Eşq idi onda havam, duz-çörəyim,
Səni gözlər, səni səslər ürəyim...

Qönçəni ildə çiçək vaxtı oyat,
Çarəsiz dərdə düşən bəxti oyat,
Nə qədər döndərəcək üz, bu həyat?

Həsretəm ülfətə, ülfət gərəyim,
Səni gözlər, səni səslər ürəyim...

16 noyabr, 2007

***

Gəldinsə əgər bəs niyə döndün, niyə getdin?
Vəcdə gətirib könlümü bir saniyə getdin.

Gəldin, gəlişin ruhumu oynatdı yerindən.
Saldın yeni sevdaya, gülüm, sevgiyə, getdin.

Bir vaxt həvəsim vardı şeir, nəğmə qoşardım,
Səndin mənə həm nəğmə, şeir, qafiyə, getdin.

Yandırdı məni şövqi - vüsalın nə edim bəs?
Qəlbimdə inam qalmadı təskinliyə, getdin.

Ardınca xəyal tək dolaşib gəzdi Göyərçin,
Tanrım kimi çox-çox səni sevdim deyə getdin.

14 iyul, 2007

İLQAR SÜLEYMANLI BİZƏBAN

Sənin də dərdinə bir gün, könlü, dəva tapılar,
Cəfa verən sənə ol kəsdə həm səfa tapılar.

Fərağ ilən edər aşıq əgərçi canını qeyb,
Cörüncə vəslini mə`şuq ona rəva, tapılar.

Nə üzlə üz tutum ol yarə mən şəfaət üçün,
Baxarkən ömr kitabımda yüz xəta tapılar.

Ümidim artır azaldıqca vəzn cismdə,ki
Yetirməyə məni dildarə bir səba tapılar.

O qarə zülfdən ağ gün deyil rəva umasan,
Fəqət neçin ona bu qədri mübtəla tapılar.

Nə dağü düz,nə şəhər kənd,eləməz aşiqə fərq,
Ararsa gər,ona hər yerdə macərə tapılar.

Tərəddüd etmə,sual eylə Bizəban halin,
Cavaba bir sözu gər yoxsa,min nəva tapılar.

***

Aşiqin,ey gül,sənin,dəhrin sınağından keçib,
İncəlib zülfün kimi,xəlqin qınağından keçib

Düşməz ol səndən səva rə`na gözəllər eşqinə,
Gülşənə meyl eyləməz,cənnət yanağından keçib.

Taği-kəsra söyləməm qaşlarına,nöqsan olar,
Çünki,onlar bir zaman iman marağından keçib.

Var ümidim ki,çilərsən bəxtimə,vəslinlə nur,
Yoxsa can gəzdirmərəm bunca fərağından keçib.

Zülfünü açsan yetər həmsayəsi ta həşrədək,
Sidrədir sonra məkanım-qıl zolağından keçib.

Şanəni şövq ilə çək zülfünə,ey gül,qorxma,bəs
Müğri-ruhim incədir,min yol darağından keçib.

Gər sənə,kim söyləsə köçdü cahandan Bizəban,
Heç yana getməz-inanma-bal dodağından keçib.

***

Sanma aşiq,eşqdən bizar olub əfğan edər,
Ağah ol,öz yarını,ol zar olub xəndan edər.

Ol kaman qaşdan,bu yay qəddim səfa görməz,mənə
Üstəlik min-bir cəfa,xunxar olub müjgan edər.

Hüsnünü görcək verəydim canı kaş,yarım yəqin
Hər nə kim,heyranına düşvar olub,asan edər.

Ey pəri,salsan nəzər sehri yenər kafirləri,
Ta ki,hər kim mayili-zünnar olub, iman edər.

Yarə mənzil olduğundan qəlbə rahat istərəm,
Sanma aşiq ağrıdan naçar olub dərman edər.

Tövbəkarəm,üzümü eylər qəbul,əfvim qılar,
Hər günahım ki Ona aşkar olub,pünhan edər

Bizəban,dünyadə çox çəkdin rəqib tə`nin,sənə
Ol əmin,üqbadə canan yar olub divan edər.

NAZLI HACILI

Azərbaycan Yəzıçılar Birliyinin üzvü

DAYANMA, ÜRƏYİM

(Mahirə Abdullayevanın eyni adlı şeirinə nəzirə)

Hələ görüləsi işlərim çoxdur,
Boşuna keçəsi bir anım yoxdur,
Əziyyət verirsən bir neçə vaxtdır,
Dayanma ürəyim, dayanma hələ.

Qəlbimdə hələ çox arzularım var,
Yeni şeir umur dostlar, tanışlar,
Hələ qoy yetişsin bu gələn bahar,
Dayanma ürəyim, dayanma hələ.

Arzular döğulur hər gün təptəzə,
Hələ çox gərəyəm oğula, qıza,
Elə bağlanmışam şeirə, sözə,
Dayanma ürəyim, dayanma hələ.

Yaz gəlir, hər tərəf çiçək açacaq,
Günəş öz nurunu yerə saçacaq,
Arılar çiçəklər üstə uçacaq,
Dayanma ürəyim, dayanma hələ.

Qarşıda neçə toy, neçə düyün var,
Yenə səslənəcək tütək, kaman, tar,
Nazlının qəlbində çox mətləbi var,
Dayanma ürəyim, dayanma hələ.

TAPDI MƏNİ

Öz sevdiyim oldu nakəs,
Gül tək dərib, atdı məni.
Ləl qədrini bilməyən kəs,
Mis yerinə sətədi məni.

Olmamışam mən ki nankor,
Nə mən koram, nə zaman kor,
Bir riyakar atdı bir tor,
Özünə tay tutdu məni.

Bilməyərək qiymətimi,
Anlamadı hikmətimi,
Sevgi boyda sərvətimi,
Talan edib, uddu məni.

Mən ki həlim, üzüyola,
Bir cəfakeş ola-ola,
Tanrım, görən, bu dərd-bəla,
Hardan gəlib tapdı məni??

ZƏNG ELƏYƏNDƏ

Hərdən piano tək köklənirəm mən,
Hərdən dağlar kimi yüklənirəm mən,
Səndən qüvvət alıb yüksəlirəm mən,
Hər dəfə sən mənə zəng eləyəndə.

Günəş öz nurunu salır yoluma,
Bir aslan qüvvəsi gəlir qoluma,
Baxıb, mat qalırım mən öz halıma,

Hər dəfə sən mənə zəng eləyəndə,
Ürəyim açılır, gülür bənizim,
Ay mənim ümmanım, sevgi dənizim,
Sevincdən parlayır, sevinir gözüm,
Hər dəfə sən mənə zəng eləyəndə.

Oturub hərdən köks ötürürəm mən,
Səni göz önünə gətirirəm mən,
Qaçaraq dəstəyi götürürəm mən,
Hər dəfə sən mənə zəng eləyəndə.

DURNALAR

Bu sevən qəlbimə kədər salıb iz,
Yumaz bu nisgili min çay, min dəniz,
Cənnətdə yer alar bütün nəsliniz,
Əritsə qəlbimdə buz, durnalar.

Qaçın şər meylədən – qaça bilsəniz,
Qucun vətənim – quca bilsəniz,
Açın ovqatımı – açın bilsəniz,
Kəsərəm mən sizə quzu, durnalar.

Şər şər boğazından asılacaqdır,
Namərd namərd kimi qısılacaqdır,
Elə ilk addımda basılacaqdır,
Kim dansa çörəyi, duzu, durnalar.

Yaxşı olanlara yaxşı say verin,
Yaxşı amallara, yaxşı hay verin,
Kimə istəsəniz sərvət, pay verin,
Mənə məhəbbətdir ruzi, durnalar.

Uçursuz yad elə, qəmsiz uçursuz,
Gözləri sevincli, nəmsiz uçursuz,
Sizə neyləmişəm, mənə uçursuz,
Saymırsız Nazlı tək qızı, durnalar???

GÖZƏL TƏAM

Minmişəm ömrümün xəyal atına,
Çapıram gah eniş, gah da yoxuşla.
Qalxıb taleyimin yüksək qatına,
Süzürəm eşqimi nikbin baxışla.

Oradan baxdıqca mən öz dünyama,
İndim də, sonum da görünür mənə.
Son vaxtlar qəlblə də həmdəm olmuşam,
Sanmayın, nahaqdan döyünür mənə.

Onunla vermişik qərar qəti də,
Qaya da çapmışıq, dağ da çapmışıq,
Eşqi də, hissi də, məhəbbəti də,
Birgə aramışıq, birgə tapmışıq.

Sözümü deməyə yaxşı məqamdır,
Hər gülün, çiçəyin ətrini bilək.
İnsanlar, birgəlik gözəl təamdır,
Gəlin birgəliyini qədrini bilək.

KÖNLÜM

Görən sanır xoşbəxtəm mən,
Vücudumu alıb dərd-qəm,
Sızıldayıb dolur hər dəm,
Gözü qan-yaş olan könlüm.

Gecə-gündüz çəkər nalə,
Düşər hərdən bir əhvalə,
Yetmədi heç bir vüsalə,
Bərkiyib daş olan könlüm.

Gül açmamış xəzan oldu,
Sitəmlərə dözən oldu,
Nəğmə qoşdu, ozan oldu,
Qəmə sirdaş olan könlüm.

İLLƏRİN MƏHƏBBƏTİ

Səbrlə gözlədik illər uzununu,
Gördük bu dünyanın biz hər üzünü,
Qəlbimiz söylədi sonda sözü:
Bu sevgi illərin məhəbbətidir.

Mən onu, o məni gizli izlədik,
Həsərdən, kədərdən lap mərizlədik,
Qəmlərə qatlaşdıq, vüsal gözlədik,
Bu sevgi illərin məhəbbətidir.

Çarəsiz, günahsız yandıq, alışdıq,
Odlara qalandıq, külə qarışdıq,
Murada çatmaqçın daim çalışdıq,
Bu sevgi illərin məhəbbətidir.

KÜSMÜŞƏM

Xəyallar içində itib batıram,
İçimdə, elə bil, ocaq çatıram,
Kağıza, qələmə mən əl atıram,
Saça vaxtsız düşən dəndən küsmüşəm.

Körpə çiçək kimi daim əsirəm,
Sənsizəm, yarımam, təkəm, kəsirəm,
Bu qoca dünyada qəmdən yesirəm,
Taleyimə düşən qəmdən küsmüşəm.

Toxundun qəlbimə, sındı ürəyim,
Alışdı, od tutdu, yandı ürəyim,
Vəfasız, axırda söndü ürəyim,
Günahkar sevgilim, səndən küsmüşəm.

SƏNİ UNUDACAĞAM

Saldın kədərə,aha,
Dönüb nurlu sabaha,
And içirəm Allaha,
Səni unudacağam.

Zülüm olmaz bu qədər,
Yandım oduna hədə,ər,
Axır, səndən də betər,
Səni unudacağam.

Sənə qəzəbim çoxdur,
Qəlbim şahsız bir taxtdır,
Orda sənə yer yoxdur,
Səni unudacağam.

Sovurmrsan külümü,
Çək yaxamdan əlini,
Ayrı saldım yolumu,
Səni unudacağam.

Ta düşmüşən gözümdən,
Sil izini izimdən,
Yardım alıb dözümdən,
Səni unudacağam.

DANIŞMAZ

Sən də, şair, sözün varsa, söz danış,
Şair olan cəfəngiyat danışmaz.
Düzgün anla, düzgün düşün, düz danış,
Aqıl əldə qələm boyat danışmaz.

Günəş batsa öz nurunu ay salar,
Qaralanda bulud yerə pay salar,
Paslı dəmir “lələm” deyib, hay salar,
Qızıl, gümüş, ləl, brilyant danışmaz.

Göz mil almaz təmələndən toxdusa,
Bel əyilməz qürurunda şaxdusa,
Əmələndə əməlsizlik yoxdusa,
Min yol keçsən, bir yol Sirat danışmaz.

Çalış, qəzəb cin atını minməsin,
Qartal gərək zirvəsindən enməsin,
Bircə kəlmə söz verdisə, dinməsin,
Hacılını qayadan at, danışmaz.

DEDİLƏR

Yaz qədrini bilməyənlər,
Qış da oldu, yaz dedilər.
Yaman dillər qaza bülbül,
Bülbül də qaz dedilər.

Biganəlik oldu əyar,
Şərt bilmədi nə yox, nə var,
Muğamatdan anmayanlar,
Çaşıb ona caz dedilər.

Eşqi aldı qəm əlinə,
Saqqal keçdi kəm əlinə,
Oyunbazın əməlinə,
İşvəbazlar naz dedilər.

Hay salanlar, hay qopardı,
Bilinmədi qorxu ardı,
Gördülər ki, su apardı,
Arxa da Araz dedilər

SÖYÜD VƏ ALMA

(Təmsil)

Təzəcə əkilmiş bir qələm söyüd,
Başladı Almaya verməyə öyüd.
Dedi:–Qocalmısan, danışma, dinmə,
Qədrin, qiymətin yox, belə sevinmə.
Nə olsun, beş-altı meyvə verirəsən,
Sevinib onunla gözə girirsən.
Mənimsə kölgəmə çoxları gəlir,

Sevib, sevilərək burda dincəlir.
Mən ki insanlara verirəm sərin,
De görüm, mənimtək varmı hünərin?
Qələmçə Söyüdü Alma əylədi,
Ona cavabında belə söylədi:
–Doğrudur, kölgəndə var sərin hava,
Başqa daha nəyin var, ay binəva?
Şirin meyvələrim faydadır cana,
Onu yeyən kimi sorulur qana.
Həm gəlib kölgəmdə dincəlir hər kəs,
Həm meyvəmin dadı edir canı məst.
Hamı tərif edir meyvəmin dadın,
Səninsə bəhərsiz çağrılır adın.

TOFIQ HƏSƏNLI

KİMİM VAR

Ömür keçdi ağla ona,yan ona,
Oddan başqa nə qalır ki,yanana...
Hara getsəm, qayıdıram yanına,
Mənim axı səndən başqa kimim var?!

Ən uzaqsan, ən yaxınsan mənə sən,
Sənə qədər, səndən sonra-yenə, sən.
Yanımda da, arzumda da elə sən,
Mənim axı səndən başqa kimim var?!

Xatırlasam, gəlməz sənsiz gün yada,
Gah doğma ol, gah mənimçin dön yada.
Başdan-başa başqalaşan dünyada
Mənim axı səndən başqa kimim var?!

Ürəyimin kilidinə açaram,
Ürəyimi təkcə sənə açaram.
Səndən qaçsam, elə sənə qaçaram,
Mənim axı səndən başqa kimim var?!

Bir sirrim var, ürəyinə dəydiyim!
Aç qarını, qarısını döydüyüm!
Sən başqası deyilsən ki, qoy deyim;
Mənim axı səndən başqa kimim var?!

BİZ BÜTÖV OLMADIQ-BU VƏTƏN KİMİ

Gedəndə yaxanda apardın məni –
Boylanıb arxanca baxa bilməyim.
Bağladın qəlbinin düymələrini,
Kimsə girməsin ki, çıxma bilməyim.

Ətir gətirmədim, gül gətirmədim,
Küsdün neçə kərə hədiyyə üstə.
Deyə bilmədim ki, xəcalətimdən;
Məndən Qarabağı hədiyyə istə.

Doğula bilmədik eyni şəhərdə,
Həsrət yuxusundan heç ayılmadıq.
Biz ki,bir Millətin övladı idik,
İldə bircə kərə həmrəy olmadıq.

Biz bütöv olmadıq bu vətən kimi,
Ayıran nə qədər cəhət var bizi.
Şükür ki, axırda ayrılı bildik,
İndi birləşdirən həsrət var bizi.

DAŞ ATDI

Ol gün ki,Hacı Həccdə şeytana daş atdı,
Bilməm nə düşündü,daşı amma,yavaş atdı.

Tövbə eləyib Məşdi axır ki,*Həcə getdi,
İlk növbədə əlbəttə ki,öz alverin etdi.
Bir daş götürüb ta Hacı şeytanə ki,yetdi,
Zənn eylədi şeytan ona göz vurdu,qaş atdı.
Çaşdı Hacı gəl daşı yavaşdan-yavaş atdı.

Şeytan neçə vaxtdır onu xəlvətcə güdüdü,
Məşdiylə minib aftobusa Həccə gedirdi.
Şeytanla qoyub hər şeyi,şeytanla götürdü,
Həttə gecə də yastığa birlikdə baş atdı,
Bir yastığa baş qoyduğuna daş yavaş atdı.

Bir sevgili-canan üçün hər səmtə varardı,
Nəfsin necə bəs saxlaya-ömrün ki,var ardı.
Həccdən ki,qabaq "əlli"ni xəlvətcə vurardı,
Həccdən sora şeytana qoşuldu "taraş"atdı,
Qurtum ilə imanə taraşdan yavaş atdı.

Şəp-şəp,qaloş atdıqca adamlar başın əydi,
Şəp-şəp üzünə,san ki,qaloş alınına dəydi.
Yalvardı *Minadən əkilib tezcə gedəydi,
And içdi ki,mən yox,onu qonşu Dadaş atdı,
Şəp-şəp Dadaşındı,qaloş isə Xudaş atdı.

Şeytan özünü,san ki,özün daşdı düşündü,
Əvvəlcə bu sevdadan əcəb yerdə daşındı.
Xalqın gözünə istədi atsın ki,daş indi,
Tər basdı bütün cismini,əndamıyaş atdı,
Gördükdə ki,iş yaşdı,yavaşdan-yavaş atdı.
Öldü özü,qəlbindəki şeytanı yaşatdı.

SAÇININ ALTINDA

Bu gecə də basdır məni,
Gülüm,saçının altında.
Yanıma bu sevgiyə,qalsın,
Külüm saçının altında.

Əsirinəm-boynu bükük,
Məni haldan salıb bu yük...
Saçına bağla,ömrümlük,
Qalım saçının altında.

Surətin gözümə çökür,
Yuxular ömrümə köçür.
Sınənin üstündən keçir,
Yolum,saçının altında.

Yerimi kimsə bilməsin,
Öp-nəfəsim kəsilməsin...
Təki,saçın əzilməsin,
Ölüm saçının altında?

Boylanmayım gəlişinə,
Ömrü verim gülüşünə.
Bundan sonra görüşünə,
Gəlim saçının altında.

ƏYƏR GÖZLƏRİMİN İÇİNDƏSƏNSƏ...

Yığıb gözümdən içinə köçdün,
Gözümə bir daha girən olmasın.
Sərirəm üstünə kipriklərimi,
Səni gözlərimdə görən olmasın.

Gözümün ağında yuxulayırsan,
Gözümün qarası sənə balıncdı.
Üstünə sərdiyim kipriklərim də,
Yuxumu kəsməyə neçə qılıncdı.

Gözümə çəkirəm baxışlarımı,
Baxıram nə zaman oyanacaqsan...
Yığıb saxlamışam göz yaşlarımı,
Yuxudan oyanıb yuyunacaqsan.

Gözlərin gözümdən boylanır nəyə...
Gözümün içindən görmürsən məni.
Əyər gözlərimin içindəsənsə,
Bəs niyə yollarda gəzirəm səni..?

SƏNGƏRİN GÜLÜ BİTMƏDİ...

Gözəl,dur çıx görüşünə,
Qapına bir qərib gəlib.
Səngərin gülü bitmədi,
Gülləsini dərib gəlib.

Baxma ki,əli soyuyub,
Ağır yol gəlib uyuyub.
Köynəyini qanla yuyub,
Sinəsinə sərib gəlib.

Gözlərinə dolub getdi,
Məhəbbətin olub getdi.
Ürəyini alıb getdi,
Həyatını verib gəlib.

Vaxt yetdi,ara yaylığı,
Qoyubsan hara yaylığı?..
Dur bağla qara yaylığı,
Elçilərin durub gəlib.

Saxla ürək sözlərini,
Torpağa qoy dizlərini.
Öp doyunca gözlərini,
Qarabağı görüb gəlib

YOLLAR MƏNDƏN KEÇİR SƏNİN YANINA

Üzdüm ayağımı yollardan daha,
Yenə yarıyolda qırıldı yollar.
Sevgi yollarında izimiz qaldı,
İzlərin boynuna sarıldı yollar.

Mənsiz də yaşaya bildin birtəhər,
Mənsiz də qarını döydü sözlərim.
Arxamca bir ovuc söz də tulladın,
Gəlib ürəyimə dəydi sözlərin.

Bu ölən sevginin qatili oldun,
Özün ağla ona,özün yan ona.
Onsuz da yollardan keçmirəm daha,
Yollar mənnən keçir sənin yanına.

DÖNDÜM TƏNHALIĞIMA

Neçə qızın içində,
Güldüm tənhalığıma.
Getdim tənhalığımdan,
Gəldim tənhalığıma.

Ovutdum könülləri,
Bitdi sevgi gülləri.
Toplayıb sevgiləri,
Böldüm tənhalığıma.

Gördüm sevgi can umur,
Dişə tutdum canımı.
Sevib neçə xanımı,
Aldım tənhalığıma.

Nə sevgi bitirmədin,
Nə həsrət gətirmədin.
Sənindim,götürmədin,
Qaldım tənhalığıma.
Döndü zamanın üzü...

BİR ŞEİRLİK SEVGİ

Mənim bu sevgidən getməyim gəlir,
Göndər gətirdiyin baxışla məni.
Qayıtsam bilirəm bağışlayarsan,
Əyər qayıtmasam bağışla məni.
Yuxusuz ürəyim sənə yatmadı,
Dar gəldi bu geniş qəlbim də sənə.
Qəlbimi səninchün boşaltdım,amma,
Yer tapa bilmədim qəlbimdə sənə.

Gəlib taleyimə çıxma bilmədin,
Mən tale yolumu azmışam demək.
Əyər bir şeirlik sevmişəm səni,
Səni də ömrümə yazmışam demək.

***

Döndü zamanın üzü-qarğa dağ üstündədir,
Qonduğu yer qartalın tir budaq üstündədir.

Gülşənə bayquş gəlir gül qoparır yarpağın,
Bülbülü viranədə,fikri bağ üstündədir.

Dönməyi bu gərdişin baxt dağıdıb,rəng alıb,
Sarı al üstündədir,qara ağ üstündədir.

Altı soyuq torpağın üstü tutub od,yanır,
Bir qonaq altındadır,bir qonaq üstündədir.

Aclığa düşər olan Azərbaycanımın,
Fikri un üstündədir,fikri yağ üstündədir.

Dinin atan xalqımın fikri uyub yadlara,
Sərvətinin,daima yad marağ,üstündədir...

Qəm yemə,Tofiq,axır haqq tapacaqdır yerin,
Daşmağına az qalan aş,ocaq üstündədir.

ƏLİ HEYDƏR

Babayev Əliheydər Qayıb oğlu (Əli Heydər) 1962 –ci il 10 aprel tarixində Lənkəran rayonu Biləsər kəndində anadan olmuşdur. 1989-cu ildə ADPU-nun coğrafiya fakültəsini bitirmişdir. Poeziyaya uşaq yaşlarından başlamışdır.

İlk şeirləri hələ 8-ci sinifdə oxuyarkən Lənkəran rayonunun mətbu orqanı olan “Leninçi”qəzetində çap olunmuşdur. Daha sonralar “Azərbaycan gəncləri”, “Sovet Kəndi” “Ədəbiyyat və incəsənət”, “Zaman vəcəmiyyət” Ədalət”, “Yeni yol” qəzetlərində, “Ulduz” jurnalında dənə-dənə çap olunmuşdur.

Sözlərinə mahnlar yazılmışdır..

“Mən dənizi sevirəm”, “Mənim iztirablarım”, “Dünya sevənlərindir” adlı kitabları çap olunmuşdur.

GEDİR

Bu dünya nə boyda səhnə imiş gör–
Hərə öz rolunu oynayıb gedir...
Biri baş roldadır, biri epizod,
Biri əməlini hey yayıb gedir.

Biri “mərdəm” deyib, namərdlik edir,
Biri qısqanclıqdan özünü didir.
Biri yaltaqlığı eyləyib çətir,
Edir min bir riya, min ayıb gedir...

Birinin xəyanət, pislilik qanında,
Birinin sağlam ruh gəzir canında,
Biri ölüm vaxtı, lap son anında,
Özü tüpürdüyün yalayıb gedir...

Əlheydər, dünyadan baş açammadın,
Xain, namərdlərdən gen qacammadın,
Ölərsən, yadigar qoy qalsın adın,
Bu dünya belədir, hey sayıb gedir....

GÖRÜRƏM AXI

Sənin gözlərinin dərinliyində
Bir kədər, bir qüssə görürəm axı..
Nə qədər desən də, hər şey yaxşıdır,
Bunu hissə-hissə görürəm axı...

Nə qədər sən bunu gizlətsən belə,
Nə qədər özünü alsan da ələ,
Sirrini, dərdini gətirib dilə
Deməsən heç kəsə...görürəm axı....

Özünü nə qədər tox tutursan sən,
Dərd-qəmi, qüssəni hey udursan sən...
Amma nahaq yerə unudursan sən,
Mən səni....nə isə... görürəm axı...

ÜRƏYİMƏ XİTAB

Yenə nə xəyala, fikrə dalmısan,
Ay özü-özündən küsən ürəyim....
Meylini şəraba, meyə salmısan,
Çağlayıb dinməyən, susan ürəyim...

Sən doydun möhnətdən, sən doydun qəmdən,
Qapqara qaraldın dərdən, sitəmdən,
Nə üzülə əlini üzürsən məndən,
Ay dərdən qara qan qusan ürəyim?

Tək sənə gümanım vardı həyatda,
Sənsiz mənə puçdur dövrən, həyat da.
Məni yarı yolda qoyursan, hətta.....
Nə olar, dərdimi yusan, ürəyim....

Qıyma Əlheydərə, cavan saralsın,
Qoy azca həyatdan o da kam alsın,
Döz bir az, toparlan, bədxah qaralsın,
Mənimlə sən döyüş, aslan Ürəyim....

26.01.2013

OLMA

Çalış el gözündə qiymətin olsun,
Namusdan, qeyrətdən sərvətin olsun.
Ağıldan, kamaldan dövlətin olsun,
Heç vaxt el işindən sən dala qalma.

Başını uca tut, alnını açıq,
Dilini şirin et, etmə sən acıq.
Birinə yaxşılıq etsən azacıq,
Bunu şüar edib, hay-haray salma.

Hər cür pisləklərdən uzaqlara qaç,
Sənə güvənənə qollarını aç,
Sən həya, abırı et başına tac,
Boş arzu, puç xəyal, fikirə dalma.

Əliyəm, bu məslək, bu inam, bu yol,
Varlıq yox, insantək sən həyata dol.
Ya kamil ovçu ol, ya da ki ov ol,
Ovcuya heç zaman sən tula olma.

QISQANDIM SƏNİ

Deyirsən: "Qısqaqma, sən mənə inan,
Hər zaman, hər yerdə mənə arxalan".
Bilirəm, ay gülüm, çox sevdiyimdən,
İzn ver, biz azca qısqaqım səni.....
Sənə Günəşim tək inanıram mən,
Sənsizəm, özümü tək sanıram mən,
Eşqinin odunda odlanıram mən,
İzn ver, bir azca qısqaqım səni.

Sənə peşkəş etdim sevən qəlbimi,
Hisslərim səmimi, sözüm səmimi.
Xörəyə qatılan bir ədva kimi,
İzn ver, bir azca qısqaqım səni.....

15.02. 2013

.....saat 11:48

Sən mənim ömrə tale müjdəsi,
Sən mənim gecikən məhəbətimsən.
Sən mənim qəlbimin ən həzin səsi,
Sən mənim əbədi səadətimsən...

Mənmi gecikmişəm, ya sən tələsdin?
Nə olmuş, haraya külək tək əsdin?
Məni öldürməkmi qərəzin, qəsdin?
Sən mənim həmdəyim, xoş söhbətimsən..

Sənsiz həyat mənə məzardır, gördür,
Hər sözün qəlbimə işıqdır, nurdur.
Eh, gülüm....sevginin gözləri kordur..
Mənim sitayişim, ibadətimsən...

Kaş səni bir az tez görədim, gülüm,
Kaş sənə tər çiçək dəreydim, gülüm.
Kaş sənə könlümü verəydim, gülüm,
Taleyə qarğışım, şikayətimsən.....

Kaş ki, “kaş” sözünü silə biləydim,
Kaş, yalnız sənənlə gülə biləydim,
Eşqimi gətirə dilə biləydim,
Gətirə bilmirəm, ləyaqətimsən...

Eşqindən olmuşam dəli, sərsəri,
Ötürə bilmirəm mən gecələri,
Qınama bu yazıq Əli Heydəri,
Sən şanı, şöhrətim, şərəfətimsən...

GƏLSİN

Başına dolanım,sizin ay ellər,
Çağırın yarımı dərmana gəlsin..
Həsət qalan,sevən qəlblər,könüllər,
Sən dəfə görüşün,cövlana gəlsin.

Qoy ümü-küsüdən söz açılmasın,
Bağlanmış yaradan köz açılmasın,
Ürəklər dillənsin,göz açılmasın,
Ərzimi söyləyin canana gəlsin.

Birgə xatırlayaq ötən illəri,
Həsətli illəri,itən illəri,
Yolumda tikantək bitən illəri,
Bir yolluq atıram zindana gəlsin.

Sən dəfə əlimi alsın əlinə,
Sən dəfə ilk sözü gəlsin dilinə,
Sevgimizin çiçəyinə,gülünə,
Baxışlar can versin,eşq cana gəlsin.

Bülbül xoşbəxt olmaz öz qəfəsində,
Həsətlə çırpınar gül həvəsində,
Biçərə Əlinin son nəfəsində,
Bir vaxtlar eşqimdən divanə gəlsin.

YARAŞMAZ

Əgər sən dostsansa gəl səmimi ol,
Arxaca danışmaq dosta yaraşmaz.
Dost sirrin paylaşib,hərcayı demək,
Böhtandan yapışmaq dosta yaraşmaz.

Sözün var üzümə söylə sözünü,
Böhtandan yan ötüş ,danış düzünü,
Mənim gözümə bax,çəkmə gözünü,
Yalandan alışmaq dosta yaraşmaz.

Gəl məni bu qədər sən sanma avam,
Kişitek sözünə gəl eylə davam,
Axı iki üzlü olmaz bir adam,
Pislərə qarışmaq dosta yaraşmaz.

BAĞIŞLA.....

Bağışla xətrinə dəymişəm sənin,
Günahkar lal olmuş dilimdir mənim....
Üzünü kədərli gördüyüm yerdə,
Sanki qırxım cıxıb,ilimdir mənim...

Sən mənim ömrümə dogan günəşsən,
Istin şox olanda yandırır məni,
Sən yoxsan gör necə üşüyürəm mən..
Ay ürək istəklim,sevirəm səni...

Ax... mənim qarşıma bu gec gəlişin,
Taleyin əzabı ya mujdəsindir?
Mənim gic fələklə söylə nə işim?
Mənə həyat verən sən səsindir.

İLHAM KƏRBALAYI

Xanməmmədov İlham Nürəddin oğlu 20 may 1979-cu ildə Qərbi Azərbaycanın Qafan rayonunda anadan olub. Abşeron rayonu sayar qəsəbəsi A.Müzəffərov adına 2 sayılı orta məktəbini bitirib. FHN-nin Mühafizə Xidmətində çalışır.

Poeziya ilə uşaq caxtlarından maraqlanır şeirlər yazır.”Söz odası “qəzetində, dayaq.org və s internet saytlarında çap olunur. Tezliklə çapdan çıxacaq iki toplu kitabında şeirləri dərc olunacaq.

YA SƏN, YA MƏN..

Dəlicə sevirəm demişəm sənə,
Danışan eşq adlı dilmişəm sənə.
Sevgi əmanəti vermişəm sənə,
Ya sən itirmisən, ya mən, sevgilim.

Yaman tez quruyub eşqin budağı,
Çəkib çalın-çarpaz sinəmə dağı.
Məhəbbət bağında bitən alağı,
Ya sən bitirmisən, ya mən, sevgilim.

Dönmüsən bir qərib quşa indidən,
Baharı dəyişdin qışa indidən,
Cavan bir omürü başa indidən,
Ya sən yetirmisən, ya mən, sevgilim.

İlham, qarğayımı yenə fələyi?–
Gedib gətiribdir bəxtimə nəyi.
Eşqin yaz çağında bu sərt küləyi,
Ya sən gətirmisən, ya mən, sevgilim.

26.01.2003

CAVAB VERMƏDİ

Qışı yola salan baharı, yazı,
Çiçəkdən soruşdum, cavab vermədi.
Qismətindən küsüb vaxtsız tökülən,
Ləçəkdən soruşdum, cavab vermədi.

Küsmə ki, ötüşüb məhəbbət dəmin,
Soruşma hardadı könül həmdəmin.
Nədir qüssələrin, nədir bu qəmin?–
Ürəkdən soruşdum, cavab vermədi.

Bu gedişlə bizi hara aparır,
Çətinə aparır, dara aparır,
Bəlkə xəbərsizlik görə aparır?–
Fələkdən soruşdum,cavab vermədi.

O qədər yandıq ki, eşqin oduna,
Badi-səba dedik hərdən adına.
İlhamı saldımı yarın yadına?–
Küləkdən soruşdum, cavab vermədi.

29.09.2004.

ÖMÜR-GÜN YOLDAŞIM...

Bir tale, bir qismət bizim,
Hər sirrə sirdaşım mənim.
“Sevgi” adlı sərvət bizim,
Ömür-gün yoldaşım mənim.

Sən baharım, sən yazımsan,
Eşqimə sevgi nazımsan.
Allah yazdığı yazımsan,
Ömür-gün yoldaşım mənim.

Harayıma hay verənim,
Gecələrə ay verənim,
Qəlbi mənə pay verənim,
Ömür-gün yoldaşım mənim.

Mən güləndə sən gülürsən,
Qəmlənəndə qəmlənirsən,
İlhamı həmdəm bilirsən,
Ömür-gün yoldaşım mənim.

21.02.2013

AY DUMAN, DAĞLARI BÜRÜDÜN, BƏSDİ

Dağların başını sis-duman aldı,
Həsrət öz yolunu bu yandan saldı,
Yurdumuz, yuvamız virana qaldı,
Taleyin ruzgarı hayandan əsdi?
Ay duman, dağları bürüdün, bəsdı...

Zamanın axarı tərsinə çöndü,
Vətəndə vətənim qərribə döndü.
Yuvamız qızmamış ocağı söndü,
Xain xəyanəti yolları kəsdi,
Ay duman, dağları bürüdün, bəsdı...

Hər gələn ayımız, ilimiz yasda,
Könlümüz nalədə, dilimiz yasda.
Torpağımız yasda, elimiz yasda
Fələk öz hökmündə yaman tələsdi,
Ay duman, dağları bürüdün, bəsdı...

Sınıb telli sazım, kamanım, Allah,
Qalmayıb taqətim, amanım, Allah.
Tək sənədir ancaq gumanım, Allah,
Bu dünya İlhamı dar bir qəfəsdi,
Ay duman, dağları bürüdün, bəsdı...

11.02.2013

VƏTƏNİM MƏNİM

Qərubsəyib ağacların,
Kol dibində turacların,
Gül-çiçəkli yamacların
Biçilmiş kəfənim mənəm,
Vətənsiz Vətənim mənəm.

Qubadlıdan ötüb keçəm,
Zəngilana bir baş çəkəm.
Zəngəzursuz mən bir heçəm,
Nisgilim, həsrətim mənəm
Vətənsiz Vətənim mənəm.

Layla deyən analar yox,
Əl bəzəyi xınalar yox.
Harda azıb?– Sonalar yox..
Göylərdən otənim mənəm,
Vətənsiz Vətənim mənəm.

Ərənlərsiz oylaqların,
Yadlarını yaylaqların.
Kövrəlib buz bulaqların,
Həsrəti çəkənim mənəm,
Vətənsiz Vətənim mənəm.

Əlim çatmaz, ünüm yetməz,
Çiçək açmaz, gülüm bitməz.
İlham, bu dərdlərin getməz
Vətənsiz ölənəm mənəm,
Vətənsiz Vətənim mənəm.

18.02.2013

ALLAH

Məhəmməd(s) rəsulum, Əli(ə) imamım,
Dilimdə surədir, Qurandır, Allah.
Şeytana qul deyil, şükür, imanım,
Hər kəlməm zikrdir, azandır, Allah.

Tanrı buyruğudur namaz, ibadət,
Haqqın öz yoludur hər halal nemət.
Tövbə qurtuluşdur, bildim, nəhayət,
Xeyri də, şəri də yazandır Allah.

Əllər açılarda göylərə sarı,
Dualar müstəcəb olaydı, barı.
Təqvadır möminin dövləti, varı
Sidq ilə duanı alandır Allah.

İdrak dərk eyləməz lövhi-məhfuzu,
Bəşər aç bilməz bu sirr-möcüzü.
Yaratdı göyləri, saysız ulduzu,
Bir sirli nizamdır, sahmandır, Allah.

Ayıldım dünyanın boş həvəsindən,
Həzz aldım Quranın dürr surəsindən.
Qaçanda şeytanın vəsvəsəsinən,
Pənahım məscidül-məkandır, Allah.

Təbiət ən gözəl rəsimdir, qəliz.
Yaradan yaradıb, qoyub onda iz.
Solun yarpaqlar da düşmür izinsiz,
Hər daşda, ağacda nişandır Allah.

Əzəldən belədir bu fani dünya,
Heç kəsi saxlamaz əbədi, əsla.
Müqəddəs ziyarət Məşhəd, Kərbəla,
İlhama şərəfdir, həm şandır, Allah.

19.02.2013

BİR ALLAH BİLİR

Nələr fikirləşib, nələr yazmışam.
Nədir yazacağım, bir Allah bilir.
Xəyal aləmində azıb qalmışam,
Nədir bəs xəyalım, bir Allah bilir.

Sevgimdən, eşqimdən ilham almışam,
Əlimdə qələmim, fikrə dalmışam.
Öz sevgi dünyamdan şer yazmışam,
Şeirdir pənahım, bir Allah bilir.

Kəlmələr düzülüb, bir sətir olub,
Qəlbimə səpilən nur, ətir olub.
Sevincdən, fərəhdən gözlərim dolub,
Nurludur sabahım, bir Allah bilir.

Döyünən ürəyim durana qədər,
Ömrüm xəzan olub solana qədər.
Yazacam yenə də ölənə qədər,
Budur tək amalım, bir Allah bilir.

03.11.2000

AMAN VER MƏNƏ..

Bir günün həsrəti bir ildi, sanki,
Bir ömür bir günə əvəzdi, sanki,
Elə bil, yaşamaq əbəsdi, sanki,
Dünyanın oduna yanan ver mənə,
Ay Allah, bir azca aman ver mənə.

Yoxdu doğmalarım – yadım qalıbdı,
Cavan ürəyimi kədər albdı,
Şirin məhəbbətin dadı qalıbdı,
Sevib sevilməyə zaman ver mənə,
Ay Allah, bir azca aman ver mənə.

Qoyma ömür yolum yolda qırılsın,
Ürəyim od tutsun, bağırim yarılsın,
Nə olar, deyirəm, yadında qalsın,
Xoş günlərim üçün güman ver mənə,
Ay Allah, bir azca aman ver mənə.

Çəmənim ağlayır, düzüm ağlayır,
Yollarım ağlayır, izim ağlayır,
Bir şeir yazıram, sözüm ağlayır,
Dərdimi söyləyəm kaman ver mənə,
Ay Allah, bir azca aman ver mənə.

07.06.2001

OLMADIMI

Yollar kəsib aramızı,
Könül həsrət qalmadımı?
Hicran döyüb qarımızı,
Səni məndən almadımı?

Gör nə qədər yol gəlmişik,
Keçənə güzəşt demişik.
Hər olanı baxt bilmişik
Baxtsiz gözüm dolmadımı?

Səni bildim dövlət, varım,
Yazda gülüm, qışda qarım.
Uzaqlarda qalan yarım,
Məni yada salmadımı?

Üstümüzdən gedir duman,
Deyəmmirəm ona dayan,
Yatan bəxtim sən də oyan,
Mənə olan olmadımı?

18.07.2003

ELİM LAYLAY

Nələr görüb susmusan,
Dilim laylay, a laylay.
Vurmamısan, qaçmısan,
Əlim laylay, a laylay.

İlan qucağındadı,
Evdə, ocağındadı.
Yağı torpağındadı,
Elim laylay, a laylay.

Deyiləsi sözün yox,
Baxılası üzün yox.
Odun sönüb, közün yox.
Külüm laylay, a laylay.

Durubdur qəsddə hətta,
Tərsə gedir saatda.
Düşmən tapdağı altda,
Gülüm laylay, a laylay.

İlham, küsüb dağ, dərə.
Girlədir başın hərə.
Utanım, girim yerə,
Ölüm, laylay, a laylay.

***

Sənə mən söyləmişəm dərdinə dərman məni bil,
Gəzmə aləmdə bica, eşqinə qurban məni bil.

Gəzdi çöllərdə Qeys, Mənunə döndü, ama ki,
Söylədi leylaya o qəlbinə ehsan məni bil.

Necə izhar eləyim bəs, səni mən çox sevirəm,
Oxu gözlərdə bu eşqi, cana canan məni bil.

Salma əğyarə meyil, qədrini bilməz o sənin
O könül mülkünə zalim hələ mehman məni bil

Əkmışəm gülləri, tər qönçələri sevgim ilə,
Bu məhəbbət bağına yar, yəni, bağban məni bil.

Özünə adət edib tənhalığı gəzmə gülüm.
Darıxırsansa yanında belə hər an məni bil.

Bir ömür Tanrı veribdir, eləmə zay onu sən,
Müşkülə salma məni, sirtinə peyman məni bil.

Bu cavan yaşda düşüb səhraya İlham yenədə,
Gəzib eşqin arayan karvana sarvan məni bil.

25.02.2013

SƏFAİL QURBANOV

Qurbanov Səfai Cəbrayıl oğlu 1974-cü ildə Lerik rayonunun Babaküçə kəndində anadan olmuşdur.1997-ci ildə Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Nizami adına dəbiyyat İnstitutunun aspiranturasına daxil olmuşdur.Namizədlük dissertasiya işi tamamlanmış və Müdafiə Şurasına təqdim olunmuşdur.Bir sıra elmi məqalələrin müəllifidir.Şeirləri“Ulduz” və “Azərbaycan” jurnallarında və bir sıra mətbuat rəqanlarında çap olunmuşdur.Hazırda Azərbaycan dili və dəbiyyatı ixtisası üzrə müəllim vəzifəsində çalışır. Bəxt məni xtaran deyil

SƏNİ HARDA AXTARIM

Aç qapını,bu ev sənin evindi,
Bu evdə qalmağa nə var,İlahi?!
Bu uçuq daxmada,əlsiz-ayaqsız,
Bir şair olmağa nə var,İlahi?!

...Bir od parçasıdı o gözəl elə,
Allah,bu od hardan başıma gəldi?!
Necə sevindisə külümə o qız,
Deyəsən,mənim də xoşuma gəldi!..

Bu yaşda bəxt məni axtaran deyil,
Bəxtimi arada gəzib axtarım...
İlahi,mən səni itirməmişəm,
Mən səni harada gəzib axtarım?!.

AĞAC...

Yaxşı-yaman kökün üstə dayandın,
Özün də özünə dayaqsan,ağac!
Olsan da dünyada əlsiz-ayaqsız,
Hardasa bir əlsən,ayaqsan,ağac!..

Hardasa bir həsəd çəkdi yer sənə,
Bir uca qamətdin,bir uca boydun...
Qol-budaq vermişdi öz kökün sənə,
Sən isə kökünü kölgədə qoydun!..

Daşlandın o ki var,sındın o ki var,
Hər payız yük gəldi yükünün üstə...
Xəcalət tərindi yarpaqların da,
Tökülür birbəbir kökünün üstə!..

BURA HARA İMİŞ...

Allah,bura hara imiş,
Bir zülmət mağara imiş...
Sən demə qapqara imiş,
Gözümdə ağ bildiklərim!

Hardasa qar-qışa döndü,
Hardasa qurd-quşa döndü...
Yavaş-yavaş daşa döndü,
Arxamda dağ bildiklərim!..

Hanı? -gözüm boğulmayıb,
Ev-eşik də dağılmayıb...
Elə bil heç doğulmayıb,
Dünyada sağ bildiklərim!..

Dünya itən-bitən yoldu,
Dərdi axın-axın oldu...
Gəlib mənə yaxın oldu,
Min yol uzaq bildiklərim!..

BƏNÖVŞƏ QANI...

İşıq gələn tərəf harda qaldı gör,
İt hürən tərəfdi qənşərim,önüm!
Daha bu həyatı o,bu xətrinə
Yaşamaq olmayır başına dönüm!!!

Dağa söykənəndə dostum,tanışım,
Mənsə söykənməyə əsa gəzmişəm.
Tay-tuşum miz üstə ayaq qoyanda,
Mən dirsək qoymağa masa gəzmişəm!

Gözüm tox olubdu uşaqılığmdan,
Anam barmağımı közə tutubdu...
Qızıla tutanda varlı oğlunu,
Atam-anam məni sözə tutubdu!!!

Qınaya bilmirəm,özüm-özümü,
Eh,nəsə var imiş baxtımda ,Allah,
Dünyanın ən böyük xoşbəxtliyini,
Qazana bilərdim vaxtında,Allah...

Qiyətli nə var ki,eh,həyatımda,
Fələk bir gün istəyəndə ,deyim-yox,
Bəzən elə sayıqlığı itirdim,
Biləmmədim.nəyim vardı,nəyim yox!!!

Bəzən həsrət qaldım,çölün qarına,
Sinəm elə boran imiş,qar imiş...
Yetimlikdən deyil boynubüküklük
Qanımda bənövşə qanı var imiş...

BƏYAZ DURNALAR...

Dəliydi bu uşaq başdan-ayağa
Özünü alova,oda atardı...
Taxta silahımı başının altıda
Qoyub elə mışıl –mişil yatardı...

Düşmədi əlindən silah heç zaman,
Bir gün Vətən qoşun-qoşun böyüdü...
Özü də bilmədən özündən qabaq,
Silahı da qurşun-qurşun böyüdü...

Yollandı cəbhəyə..Yollandı bir gün,
Bu dəfə bir başqa ova çıxdı o...
Bir dəfə göründü,əvvəlki kimi,
Əvvəlki kimi də yoxa çıxdı o...

Axı bu birinci döyüşü deyil,
Döyüş alovundan,odundan çıxıb!..
Axı qayıdardı,axı gələrdi,
Bəlkə qayıtmağı yadından çıxıb?!

Hər axşam yatağın sərdi eləcə
Balıncını hündür etdi anası
Otağını təndir etdi anası,
Qollarını kəndir etdi anası..
Gəlsə,bağlayardı ayaqlarını,

Bu dəfə döyüşdən gəlmədi oğlu,
İtkin düşdü dildə bir yarpaq ağı..
Ana o otağa daha girmədi,
İtkin düşdü evin bir göz otağı ...

Durna qatarına qoşuldumu o?..
Göylərə uzandı, hay verdi əllər...
–Əsgərlər, göylərə atəş açmayın,
Durnalara dəyər birdən güllələr..

BİLMƏDİK

Biz dərdin üstündə dərd istəmədik...
Gün görmək istədik el-obamızda...
Vətən istəmədik,yurd istəmədik,
Yaşamaq istədik xarabamızda..

Dinə-dinə lal da ola bilmişik,
Görə-görə kor da ola bilmişik...
...Bir quru nəfəsik,cansız-cəsədsiz,
Necə yer üzündə qala bilmişik!!!

Sirrimi var idi yaşamağın da?-
Birini bildiksə,birin bilmədik...
Yoxsa göy üzünə çıxıb gedərdik,
Bilmədik,Allahın yerin bilmədik!!!

GEDƏK BU DÜNYANIN LAP ƏVVƏLINƏ...

...Dünyanın ən gözəl çağıydı onda,
Dünyanın ən gözəl gecələriydi...
Sənin ürəyinin döyüntüləri,
Mənim sözlərimin hecalarıydı!!!

Biz söz nədi,kəlmə nədi,bilmədik,
Necə bu dünyanı başa salmışıq?!
İndi başdan aşır sözlər,kəlmələr,
Min sözün içində çaşib qalmışıq...

Min adam içində,min əl içində,
Uzat əllərini indi əlimə...
Dünyanın axrına gəlib çıxmışıq,
Gedək bu dünyanın lap əvvəlinə!!!

İLAN

Kim nə deyir,desin ilan,
Ağın yaxşı,qaran yaxşı.
Çıx get,ulduza düşərsən,
Bir az alatoran yaxşı.

Sənin kimi yanan yoxdu,
Quyruğu tapdanan yoxdu,
Başına dolanan yoxdu,
Öz başına dolan yaxşı!

İlan deyilsən,deyilsən,
Mənə yaxınsan,yerlisən,
Bədi süründün,yeri sən,
Atan yaxşı, anan yaxşı!

KƏNDİN AD GÜNÜ...

Yenə nənəm baş yastığa atanda,
Gizli-gizli düyünçəsin açaydım...
Yenə namaz xalçasından nənəmin,
Möhürünü oğurlayıb qaçaydım!

Yenə yağış o ki var e...yağaydı,
Yenə kəndi sel əlinə alaydı!!!
Ötüb elə keçməyəydi göyündən,
Yenə quşlar burda lələk salaydı!!!

Köçüb getdi o arzular,diləklər,
Yol-yolağı toz-tozanaq bürüdü!
Bax o bomboş evlərdə bir şam yanır,
Bu gün axı bu kəndin ad günüdür!!!

ELƏ BELƏ DƏ GEDİRƏM

Mən necə gəlmişdim,elə gedirəm,
Mən gedə bilərdim gülə-gülə də!..
Mən elə beləydim,elə beləydim,
Mən çıxıb gedirəm elə belə də!..

Nəyin ələyəsən bu ömür-günün,
Bilmirəm, nə çıxar ələkdən, Allah!
Mən elə beləydim, yolsuz-yolaqsız,
Mən elə beləydim əvvəldən, Allah!

İlahi, indi də sevirəm səni,
İlahi, o vaxt da sevirdim, billah!!!
Versəydin büsbütün diləklərimi,
Bəlkə səni də heç sevməzdim, Allah!..

Bəlkə doğulmazdım – göyün işidi,
Göy işi gözəldi, yer işi gözəl...
Gəlişi, gedişi bir yana dursun,
İlahi ,bu dərdin yerışı gözəl!..

Mən necə gəlmişdim, elə gedirəm,
Mən gedə bilərdim gülə-gülə də...
Mən elə beləydim, elə beləydim,
Mən çıxıb gedirəm elə belə də!.

NEYLƏSİN

Nə kimsənin yolu düşdü,
Nə yağış,nə dolu düşdü,
Bəxtinə bir dəli düşdü,
Buna səhra,qum neyləsin?!

Boşdu o qəlb,ağlamırsa,
Bir sinəni dağlamırsa,
Dillər bir söz saxlamırsa,
Boğazda hülqum neyləsin?!

Yel kimi əsdik,əsmədik?!
Bəxtimizdən heç küsmədik...
Kəlməmizi düz kəsmədik,
Şərtimizə şum neyləsin?!

NƏ VAXTDI YUXUSU QAÇIB BU KƏNDİN...

Gecələr yuxuya gedən körpədir,
Kim hardan gətirdi,hardan apardı?!
Nə vaxtdı bu kəndin yuxusu qaçıb,
Bəyaz gecələri xortdan apardı!

Nə vaxtdı bu kəndin yuxusu qaçıb,
Qulağı qapıda kilid səsində...
Bu kəndin səhəri ölür hər dəfə,
Köçdən ayrı düşən bir it səsində!

Yollar yetim-yesir,əllərin açıb,
Bir para ümidə dilənir indi...
Bu kəndin dumanı,çəni it kimi,
Tənha küllüklərdə sülənir indi!

Divarlar sapsarı,şəkillər bəyaz,
Bu yanda qar yağır,orda yağışdı...
Nəyini deyəsən bu kəndin axı,
Bir yanı payızdı,bir yanı qışdı!

A quş, dimdikləmə pəncərələri,
Uyuyan ümiddir,yatan ocaqdır...
Polad biləklərlə tikilən bu ev,
Bir quş dimdiyindən yıxılacaqdır!

OĞLUMA

Oynaya-oynaya yıxılar adam,
Yenə oynamaqdan doyan tapılmaz...
Sən də öz yuvandan yıxılacaqsan,
Səni öz yuvana qoyan tapılmaz!

Dünya nazın ilə oynamaz,bala,
Oyna bu dünyanın nazıyla,oyna!
Od ilə,ocaqla oynama hələ,
Oyna, alnındakı yazıyla oyna!

Bu dünya bir əcəb toy tutdu sənə
Adam yaxşılığı unutmayacaq.
Dünyanın tutduğu toy kimi bəlkə,
Atan belə sənə toy tutmayacaq,,

Qəribə olursan,bir atasızlıq,
Gözünün altında gömgöy olanda...
Qəribə olur e...,düzdü,ay bala,
Adam öz toyunda ögey olanda!

Səni qınamıram,dünya belədi,
Sevgisinə çatan kim olur,bala?!
Uçub göy üzündə yem axtaran quş,
Özü də bilmədən yem olur,bala!

YIXILIR

Allah, bu necə öldü,
Ölü üstünə yıxılır.
Yanar-yanar ocaqlar,
Külü üstünə yıxılır.

Yüz dağ aşır doğmalar,
Hey yadlaşır doğmalar,
İçki kasıb daxmalar,
Çölü üstünə yıxılır.

Çox özünü yorma adam,
Bu dünya bir it oynadan.
Daha pişiklər havadan,
Beli üstünə yıxılır!..

HÖRÜMÇƏK TORU

Bu dünyada mənə qalan,
Alnımın qan-təri imiş...
Sevgim süpürgə ucunda,
Bir hörümçək toru imiş!!!

Kim üçün candan keçəlim,
Gəlmir,gəlməsin əcəlim...
Sevdim bu yolu,dəcəlim,
Bu yol kimin yolu imiş?!..

Gedən getdi, gələn olmaz,
Bir istəyim nədən olmaz?
Səni sevdim, məndən olmaz,
Səndən mahal dolu imiş!!!

ÜLVİYYƏ BƏNÖVŞƏ

Heydərova Ülvyyə (Bənövşə) 1987-ci ildə Bərdə rayonunun Xanərəb kəndində anadan olub.2005-ci ildə Xanərəb kənd orta məktəbini bitirdikdə sonra Bakı Tibb kollecinə daxil olub. 2008-ci ildə BTK-ni bitirib.Hal-hazırda Ağdam rayon mərkəzi xəstəxanasında işləyir.Bu günə kimi yazılarını üzə çıxarmayıb.Yazdığı şeirlərdən bir neçəsini sizlərə təqdim edirik.

XARI BÜLBÜL

Səhərin bu sübh çağında,
Nə sızlarsan,sarı bülbül?
Onsuz qəmli bu könlümə
Yağdırırsan qarı,bülbül.

Fəğanın göylər dolaşır,
Dərdim yenə aşır-daşır.
Gözümdə yaşlar acışır,
Silən ola barı,bülbül.

Qarabağım başdan-başa,
Hər guşəsi bir tamaşa.
Gəl indi verək baş-başa
Ötək zarı-zarı,bülbül.

Kimə qaldı o bağça-bağ,
Yaşıl çəmən,o məğrur dağ?!
Möcüzə yetirən torpaq
Bitirirmə xarı bülbül?

DAĞLARA SARI

Həsrətdən saralıb, solub qalmışam,
Neçə yol boşalıb, dolub qalmışam.
Başımı əlimə alıb qalmışam
Yollarım bağlanıb dağlara sarı.

Gözlərim qurumuş bulaq kimidir,
Sinəm susuz qalmış torpaq kimidir,
Ağacından ayrı budaq kimidir,
Qollarım sallanıb dağlara sarı.

Bəzən danışırım özüm-özümlə,
Hərdən dolaşıram özüm-özümlə,
Bir də baxıram ki, özüm-özümdən
Çıxaraq yollanıb dağlara sarı.

İl keçir, yaş gəlir hey yaş üstünə,
Yenə də çıxmışam bir daş üstünə,
Sağ əli qoymuşam sol qaş üstünə,
Gözlərim zillənib dağlara sarı...

BİR DƏ BU DÜNYAYA GƏTİRMƏ MƏNİ

Qadir Allah, budur səndən diləyim,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni,
Daşdan çıxacaqsa duzum, çörəyim,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Gül tək solacaqsa arzum, niyyətim,
Daşa dəyəcəksə ilk məhəbbətim,
Məndən qaçacaqsa hey səadətim,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Gözümdən axan yaş qan olacaqsa,
Diləyim gözümdə hey qalacaqsa,
Sən verdiyin canı dərd alacaqsa,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Acını şirin tək yeyəcəyiksə,
Yamana “yaxşıdır” deyəcəyiksə,
Haqqa qorxumuzdan söyəcəyiksə,
Bir də bu dünyaya gətirmə məni.

Sinəmdə çürüyür nə qədər arzum,
Bu qədər zülümə mən necə dözüüm?
Eyni olacaqsa qismətim, yazım
Bir də bu dünyaya gətirmə məni,
Gətirmə, gətirmə, gətirmə məni!!!

GETDİ

Göz açdım, ağlayan gördüm vətəni,
Ələndi başıma dağların çəni,
Dil deyə bilmədi ürək deyəni,
Sözlərim gözümdən süzüldü getdi.

Ölümüm göz ilə qaş arasında,
Qalmışam quruyla yaş arasında,
Həyatım tökülüb daş arasında,
Üyünüb-üyünüb, əzildi getdi.

Ağlım kəsən gündən dərk etmir bunu,
Yalanın əynində həqiqət donu...
Söz dedim, bir oldu sözümün yönü,
O da yüz mənəyə yozuldu getdi.

Yaxşı gündə olmaz dostların sanı,
Namərdə söz batmaz, qalındır gönü.
Keyi ocağa at, açılmaz donu,
Haqq da yanıb oda, köz oldu getdi.

DÜNYANIN

Mənə dağ göstərin dumansız, çənsiz,
Bir ömür verin ki, kədərsiz, qəmsiz,
Bir insan göstərin gözləri nəmsiz,
Əzabı hələ də çoxdu dünyanın.

Elə bağ verin ki, xəzan vurmasın,
Elə çiçək dərin, heç vaxt solmasın.
Sevgi var yolunda hicran olmasın?–
Əzəldən vəfası yoxdu dünyanın.

Heç zaman düşməyib şahlıq taxtından,
Neçəsin küsdürüb dünya baxtından,
Tanıyırdım onu uşaq vaxtımdan,
İndi də lap zayı çıxdı dünyanın.

DAĞLAR

Qoynunda gəzəydim sənin,
Məni qəmli süzən dağlar.
Gülünü üzəydim sənin,
Ürəyimi üzən dağlar.

Uca tutaydın başını,
Öpəydim məğrur daşını.
Sənin hər bir qarışını
Addım-addım gəzəm,dağlar.

Gözüm görür, çatmır əlim,
Yanında gödəkdi dilim.
Viran olub yurdum, elim
Buna necə dözümlü,dağlar?

Qoynundan qovum düşməni,
Çəkilsin başımın çəni.
Bir də cənnət görüm səni,
Bəlkə gülə üzüm,dağlar.

ALLAHDAN DİLƏK

Tanrım,dərgahına üz tutub yenə,
Nələr diləyirəm, əl açıb sənə.

Məni sağ yanında duranlardan et,
Əməlilə cənnət quranlardan et.

Azdıra bilməsin bəd niyyət məni,
Sındıra bilməsin bu həyat məni.

Aldatmasın məni bu fani dünya,
Udsa da ömrümü bu canı dünya.

Mərhəmət qəlbimdə heç vaxt bitməsin,
Bu dünya durduqca izim itməsin.

Mənə bir ilham ver,yazım,yaradım,
Nakamlar yazımda tapsın muradın.

Qaytar dü yoluna yol azmışları,
Söndür hər b oduyla odlanmışları.

Qıyma rəzil olsun əhli-müsəlman,
Qoyma kor iblisə verilsin aman.

Ey xaliq,rəhm eylə öz xilqətinə,
Yer ver ürəklərdə məhəbbətinə.

Dillərdə deyilsin daim “bismillah”,
Ürəklərdə “lə ilahə illallah...”

XOCALI

Bir ağı yandırır körpə qəlbimi,
Söyləyə bilmirəm, dilim də yanır.
Əl atıb saçımı yolmaq istərəm,
Əllərim də yanır, telim də yanır.

Lalələr görürmi heç qarlı qışı?
Ahımdan dağlanır bağırımın başı.
Ağlaram, qəlbimə axar göz yaşı,
İçərim də yanır, çölüm də yanır.

Nəydi körpələrin,Tanrım, günahı?
Eşidən olmadı harayı, ahı,
Oda bələdilər o gün sabahı,
Düzlərim də yanır, çölüm də yanır.

Tapdandı qeyrətlə namus o gecə,
Bu dərdə dözürük bilmirəm necə.
Ülvyyə,mənimlə birgə hər gecə
Xocalı adında elimdir, yanır.

SÖYLƏ

Qədəminə qurban, bahar bayramı,
Qarabağda qonaq qaldınmı, söylə?
Qanına bələnmiş viran elimdə
Keçmişləri yada saldınmı, söylə?

Düzlərdə açırımı bənövşə, nərgiz,
İtməyib ki, hələ yurd yerlərimiz?
Qınadımı bizi yesir gəlin, qız?
Sınıq könülləri aldınmı, söylə?

Yağılara tapdaq cıdır düzündən,
Dolmuş bulaqların ağlar gözündən,
Küskün qayaların donuq üzündən
Kiçicik bir öpüş aldınmı, söylə?

Tonqallar sönübdür,köz də qalmayıb,
Quruyub, göz yaşı gözdə qalmayıb,
Dinib danışmağa söz də qalmayıb
Dağlarda alışıb, yandınmı,söylə?
Elimdən bir soraq aldınmı, söylə?

BƏNÖVŞƏ

Söylə, nə qədərdir dərdinin yaşı?
Ah çəksən yandırar qurunu,yaşı.
Səhərin şəhidir gözünün yaşı,
Gəl ağlama acı-acı, bənövşə.

Gül ömrünə bahardan bir ay düşür,
Sən gələndə el-obaya hay düşür,
Xoş ətrindən hər insana pay düşür
Görməyəsen ağrı,acı, bənövşə!

Necə deyim, gözəllikdə təkəsən,
Neynim, məni məftun etdin təkə sən,
Hey baxıram kol dibində təkəsən,
Bəlkə olum sənə bacı, bənövşə.

AY ALLAH

Gözümdə göz yaşım közə dönübdür,
Üz çevirib dözümlü, üzə durubdur.
Ölüm də yan qaçır, naza durubdur
Bezdim bu dünyadan, bezdim, ay Allah!

Əl-ələ tutubdur, şər ilə böhtan,
Gözünü gözümlə dirəyib yalan,
Köməyim tək sənsən, ulu Yaradan
Əlimi dünyadan üzdüm,ay Allah!

Halalı qoruyub, qaçdım haramdan,
Tənə yedim, nanəciyədən,nadandan.
Nələr çəkdim qan axmayan yaramdan,
Haqqı deyib, səni gəzdim, ay Allah!

BALADDIN VEŞO

Məhərrəmov Baladdin Aydın oğlu 1968-ci ildə Lerik rayonunun Qoqovo kəndində dünyaya göz açıb. Orta təhsillidir. Gənc yaşlarından ədəbiyyata həvəslidir.

İki şeir kitabının müəllifidir. (“Dağ çiçəyi” 2001, “Dünya gözəl dünyadır” 2006) Dövri mətbuatda yazılarıyla çıxış edir. Şeirləri müxtəlif qəzet və jurnallarda, toplularda işıq üzü görüb. Evlidir, oğlu, bir qızı var.

ANAMIN

Əldən verməyibdir fələk fürsəti,
Dərdi kirpiyindən asıb namın.
Közə öndəriyibdir zalım həsrəti,
Qəlbinə damğalar basıb anamın.

Arzu da bu qədər dərbədələr olar?
De, ürək nə qədər nigaran qalar?
Qəhərlər, fikirlər, sonsuz qayğılar,
Boynunu gül kimi qısıb anamın.

Ömrü bir gəmi tək dalğalar yarıb,
Həyat ümmanında ümid axtarıb.
Günün qarısından saçı ağarıb,
Əksindən ürəyi əsib anamın.

Tanrı dərgahına açılıb qollar,_
Ana diləyinə açılısın yollar!
Övladın yolunu kəsən dağillar,
Ömründən, günündən kəsib anamın.

Fələkmi, qismətmi yağıya dönüb?–
Şirin günlərimiz ağuya dönüb...
O həzin lay-layı ağuya dönüb,
O bülbül cəhcəhi susub anamın...

ARASINDA

Qəlbin qəzəb düyünçəsi
İki qaşın arasında!
Hay salar bir təbil səsi
iki qoşun arasında!

Kim araya fitnə səpir,
öz ömrünü daşa çəkir...
Vaxt olur ki, şah gizlənir,
qaravaşın arasında...

Əmələndən tanı mərdi,
tanınmazdan əl - həzərdir...
Yadın balı bir zəhərdir,
südlü aşın arasında.

Qismət işin de, kim bilər?–
kimi ağlar, kimi gülər...
Qarısqaya ruzi verər,
iki daşın arasında!

Zaman keçir, gün sovrulur,
göz nəmlənir, ürək dolur;
Ömür gültək açıb - solur,
yazla qışın arasında...

Veşo sözlə kəmənd atar,
qana bilən məna tutar...
Nadan bilməz nə fərq yatar,
zorla xoşun arasında!..

AY ALLAH

Kirpiyimə daş bağladı bu həsrət,
Gözlərimi yaş dağladı bu həsrət,
Yollarımı boş saxladı bu həsrət,
Gedən getdi, gələn yoxdu, ay Allah.

Yaz görməmiş budağını qar aldı,
Vüsal arzum qönçəsində saraldı,
Göylərimə bulud doldu, qaraldı,
Günəş itdi, tufan qopdu, ay Allah...

Əzabları paltar kimi geyim mən,
Göz yaşım su, qəm çörəyim – yeyim mən,
Nəyim var ki, nəyim yoxdu deyim mən,
Ümid bitdi, güman göpdu, ay Allah.

Ürəyimin qapısını döyən yox,
“Günün xeyir”, “gecən şirin” deyən yox...
Könül alan, nə xətrimə dəyən yox,
Həyat ritmi pozulubdu, ay Allah...

BORC

Çox döşünə döyüb duran,
qaytarıbdır az borcunu...
Bəzən gücü dağ qaldıran,
qaldırammır söz borcunu!

Verdiklərin dərcdi, bil sən,
saxladığın xərcdi, bil sən,
Dünya borca - borcdu, bil sən–
bir gün istər öz borcunu.

Hara gedir getdiyən yol,
şər ağzımı girdiyən kol?
Əmələndən arxayın ol,
haqq istəyir düz borcunu.

Sükunətdən bezdi həyat,
soyuqluqdan küsdü həyat;
İstəyirsən isti həyat –
qonşuya ver köz borcunu.

Baxışına baxış zəli,
duruşundan yüzü dəli...
Pay gözəllik haqq bilməli,
gözəlliyin göz borcunu.

15.01.2011.

TÖKDÜ FƏLƏK

Çökdürdü ağacları,
aldatdı budaqları –
qopartdı yarpaqları,
dibinə tökdü fələk.

Alçaltdı ömürləri,
Ağlatdı ümidləri,_
Oğurladı günləri,
cibinə tökdü fələk...

2013

GƏLMƏYİB

(21 dekabr dünyanın sonudur deyənlərə)

Onun yüyənini axtaran çoxdu,
tarixdən bu yana – ələ gəlməyib!
Dünyanın sonunu gözləyən çoxdu –
Axırdan əvvələ hələ gəlməyib...

Dunyaya fal açan falında azır...
Göyə daş atanlar başından razı...
Sönməmiş ümidə kim qəbir qazır –
günahdan tövbəyə belə gəlməyib...

Varmı haqqı görəndə göz axtaranlar?..
Toxumtək ələsin söz axtaranlar!
Qışından çıxmağa köz axtaranlar,
Közünü qoruyan külə gəlməyib!

...Bu qışı bir qəlbə qışlayacağam,
Mən bir də şübhəni daşlayacağam!..
Əvvəli axırdan başlayacağam –
Bu dua özgə bir dilə gəlməyib!

21.12.2012.

HAQQA ARXA OLAQ

Tamam unutmuşuq zəhmət çəkməyi,
bir ağac əkmədən, bar istəyirik.
Daha ar bilmirik minnət çəkməyi,
şirinlik adıyla var istəyirik.

Fel ilə dağ çəkdi bizə bu dövrən,
süründük axınla, elə öyrəşdik.
Çoxaldı sakitlik, dinclik qoruyan,
onda əldən düşdük, ələ öyrəşdik.

Kölgədə böyüyən şitilsayağı,
günəşin gözünə baxammırıq dik.
Azad həyatdan nə bilirik axı,
qəfəsdə doğulan qorxaq kimiyik...

Susuruq, düşməyək qoy dilə - dişə,
ölümcül qısılib ta nəfəsimiz...
Arxayın olmuşuq haqqa həmişə,
haqqa arxa olaq bir dəfə də biz!

04. 01.2011.

HƏYATDAN SƏHİFƏLƏR

Yazağzı tumurcuq açan ağac tək,
Güvəndik biz ömrün xoş baharına.
Şübhəni inamla əritdi ürək,
Sığındıq bir eşqin etibarına!

Bu ömür yolunda qoşa qanad tək
Gərildik, getmədi heçə arzumuz.
Həyat sınağına dözdük polad tək,
Axırı, çin oldu neçə arzumuz.

Dözdü hər möhnətə dəyanətimiz,
Tənədən, acıdan biz uzaq olduq.
Duyduq nəvazişi, hərarəti biz,
Günəşin önündə üzü ağ olduq!

Bəzən başımıza od tökdü qismət,
Ev oldu, sirr oldu, kimsə bilmədi.
Yollara daş tökdü, tor atdı həsrət,
Ancaq yolumuzu kəsə bilmədi.

Min bir əziyyətlə üz - üzə durduq;
Bağbanı tərlədir həyat bar üçün!
Özümüz çalışdıq, yurd – yuva qurduq,
İndi yaşayırıq övladlar üçün!

Hər şeyin dadı olur,
Düz məqama düşəndə.

İTKİN XƏYALIMI...

İtkin xəyalımı axtarıb, gəzdim,
Sənin gözlərinin qarasındadır.
Açacaq məhəbbət çiçəyi, sezdim,
Qönçə dodaqların arasındadır.

Bu hicrana tövbə verə bilmirsən,
Haqqın qapısından girə bilmirsən,
Dərdindən öləni görə bilmirsən,
Xəyalın göylərin harasındadır?

Azmı var çiçəkli düz, dağda gəzmə,
Günahı inadda gəz, baxtda gəzmə.
Həsrətin izini uzaqda gəzmə,
Mənim ürəyimin yarasındadır.

Görüşə gəlməsən, qəlbim sıxılır,
Ümid sarayından bir tağ yığılır.
Demə göydən bulud hara yox olur?–
Sənsiz gözlərimin qarasındadır.

Salmısan kəməndə, salmırsan saya,
Kərəm qıl, ömrünü vermə fənaya,
Veşo bir şair tək gəldi dünyaya,
İndi Məcnunların sırasındadır.

11.01.2010.

O PƏNCƏRƏDƏ

Qəlb bir quş tək qonub qalar,
Yox pənah o pəncərədə.
Qırovundan donub qalar,
Dərdli ah o pəncərədə.

Ocaq yoxsa, tüstü nədir?
Küsdürəndə küsdü nədir?
Ürəyimi üzdü, nədir
Bu tamah o pəncərədə?

Küçənizdən izim solar,
Hər dəfə bu gözüm dolar.
Ahlarımından ləkə qalar,
Hər sabah o pəncərədə...

Son yarpağı yel qoparsa,
Son ümidi sel aparsa...
Gözümdə bir günah varsa,
Min günah o pəncərədə.

Ay ağlayır bu gecə də,
Təzad olduq gör necə də...
Mən bir bəndə bu küçədə,
Sən Allah o pəncərədə...

27.01.2011.

TOXUNMA

Köçünə həsrəti yükləyib getdin,
Qoşa simi qırıb, təkləyib getdin,
Bir qəmli havaya kökləyib getdin,
Toxunma qəlbimin kövrək telinə.

Qoy solsun qırdığın gül, dəymə daha,
O xatirələrə gəl dəymə daha,
Dərdim qaysaqlanıb, əl dəymə daha,
Toxunma qəlbimin kövrək telinə.

Sözü söz altında, sezə bilməzsən,
O sevən pərdədə gəzə bilməzsən,
Pərişan xallara dözə bilməzsən,
Toxunma qəlbimin kövrək telinə.

Ruhunu sehrinə büküb aparar,
Duyğuna min bir dil töküüb, aparar,
Qaçdığın aləmə çəkib aparar,
Toxunma qəlbimin kövrək telinə.

Sönmüş bir ocağın közü olmaz ki,
Gəldiyin yollara gözü olmaz ki...
Sənə deyiləsi sözü olmaz ki,
Toxunma qəlbimin kövrək telinə.

2010

ÜMİD

Sındırıb bəxtin
Qandallarını,
Soyunub qayğı libasını,
Qəlbinə girərəm
Bir günəşli səhərin.
Ruhum azadlıq nuruna bükülsün,
Ömrüm sevincin
Şirni alan uşaqlar kimi.
Gözümdən silərəm
Göz yaşını:
Sevinc bağının
Qanqallarını...
Özümə dost seçərəm
İlq yaz havasını,
Telinə çırpınaram
Gözaltı
Gülümsəyən çiçəklərin;
Qəlbimdən kədərin
Qurumu tökülsün.

18.02.2013.

VÜSAL HICRANOĞLU

Vüsal Heybətov(Hicranoğlu) 1985-cil fevralın 27-də Xızı rayonunun Giləzi qəsəbəsində anadan olub. 2003-cü ildə

Mikayıl Müşfiq adına Giləzi qəsəbə orta məktəbini,2004-2008-ci illərdə Bakı Dövlət Universitetinin Tarix fakültəsini bitirib. 2008-2009-cu illərdə Gədəbəy rayonu "N" sayılı hərbi hissədə hərbi xidmətdə olub.XRİHBA-nın böyük mütəxəssisi(müfəttişi) vəzifəsində çalışıb. Şeir,məqalə və digər səpkili yazıları " Kreda" , "Dağlar yurdu" , "Sirdaş", "Füyuzat" və digər bu kimi mətbu orqanlarda dərc olunub.Hal -hazırda Xızı rayonu Mikayıl Müşfiq adına Giləzi qəsəbə orta məktəbində müəllim işləyir.

ÖLƏN ULDUZ YERƏ DÜŞMÜR

Göy üzü tərtemiz,
Gecə işıqlı.
Kəhkəşana düzülən
Ulduzlar yaraşlıq.
Ay büllur,
Batini saf,
İşığından pay alan,
Ulduzlar daha şəffaf.
Göy-Allaha gedən yol,
Burda yerə nisbətən
Ədalət bol,safliq bol.
Heç nə daimi deyil
Hərdən sönür ulduzlar
Vaxtı çatdı,
Ölür uduzlar.
Ölən ulduz yerə düşmür

Onu sağ qalanlar
Əhatə edir
Çirkaba bulaşmamaqçün-
Elə göydə dəfn edilir.

28.11.2012 Giləzi

DAĞLARIN

Bulud sığallayıb düm ağ saçların,
Bilmirəm, neçədi yaşı dağların.
Çarpışıb, vuruşub qarla, boranla,
Nələr çəkməyibdir başı dağların.

Yorulub yadları əzizləməkdən,
Gahi bilərəkdən, bilməyərəkdən.
Üzgün insan kimi yol gözləməkdən,
Yaman çatılıbdır, qaşı dağların.

Keçmişsi sirr dolu, təlatüm dolu,
Rahət keçməyibdir, həyatın yolu.
Adicə ağacı, kösövü, kolu-
Bir tarix danışır, daşı dağların.

Ey Vüsal, bu dağlar səni əzizlər,
Səninlə danışıb, səninlə gülər.
Lalın da dilini anası bilər,
Anlamaz dilini naşı dağların.

GƏTİRİR-ÖTÜRÜR

Yaz səhəri
Günəşin şəfəqləri
Öpüb üzümdən,
Məni sənə gətirir.
Axşam düşür,
Ay ,ulduzlar,
Təbəssümlə
Evimizə ötürür.

İLK VƏ SON NƏĞMƏ

Ömründə bir dəfə
Oxuyur qu quşları
Ölümü hiss edəndə.

Çəkilib xəlvət guşəyə
İlahi nəfəsiylə,
Tükənməz həvəsiylə,
Quş dilinin səhriylə
Ecazkar bir çələng
Toxuyur qu quşları.

Bu yangılı nəğmədə,
Allah bilir, nələr var,
Dünya dolu məhəbbət,
Dünya dolu kədər var.

Səni fikrə daldırır,
Qəlbi yandırır, yaxır,
Bəlkə də, bu nəğməylə
Onu vaxtsız haqlayan,
Haqq bildiyi ölümün
Gözlərinə dik baxır.

Düşünürsən bircə an,
Kaş qu quşları kimi
Ölümün gözlərinə
Dik baxa hər bir insan.

İKİLİKLƏR

Əzəldən belədir dünya təməli,
İnsanı ucaldar onun əməli.

Paxıllıq, rəzalət hamısı əbəs,
Hörmətə layiqdir adil olan kəs.

Çalış ki, vaxtını ötürmə hədə,
Ötən hər anına ver qiymət, dəyər.

İnsanın kimliyi sözündən bəlli,
Əməllə verərsən qəlbə təsəlli.

Hökm etsə dünyada pislilik, cəhalət,
Məhvə sürüklənər , insanlıq əlbət.

Özgə bostanına daş atsan əgər,
Qayıdıb axırda özünə dəyər.

Həyatda pisliliyi etməyə nə var?
Çalış, axirətə yaxşı ad apar.

Yer üzrə ədalət olsa bərqərar,
Bütün insanlar da səadət tapar.

GƏL GÖR MƏNƏ EŞQ NEYLƏDİ

*Yüyürürəm yana-yana,
Eşq bürüdü məni qana,
Nə aqıləm ,nə divanə
Gəl gör mənə eşq neylədi ?!
Yunus Əmrə*

Eşq bürüdü məni ağa,
Qoymaz dönəm sola-sağa.
Saldı ayaqdan-ayağa
Gəl gör mənə eşq neylədi ?!

Gör bu ürək yarasını ,
Tapmadım bir çarasını.
Yedi gözüm qarasını
Gəl gör mənə eşq neylədi ?!

Bu gözəlüm can alandı,
Sonda yollar haçalandı.
Aman ürək parçaland
Gəl gör mənə eşq neylədi ?!

Ayılmadım bu rüyadan,
Xəbər də yox gen dünyadan.
Pay almadım o sevdadan,
Gəl gör mənə eşq neylədi ?!

Dərdi verdi bilə-bilə,
Saldı məni dildən-dilə.
Rüsvay etdi eldən-elə,
Gəl gör mənə eşq neylədi ?!

ZALIM FƏLƏK

Sən çalış say saydığın,
Gör, fələk nə sayırmış.
Bir də onda ayıldım,
Həmin o zalım fələk-
Səni məndən ayırmış.

Müşfiqin türmədəki şəklinə
(Qəşəm Nəcəfzadənin eyni adlı məqaləsinin
təsiri altında)

Necə qəribədir insan həyatı,
Bəzən, an deyəni il deyə bilmir.
Xəyanət, dilinə bir möhür vurur.
Gözlər söyləyəni dil deyə bilmir.

Şəklinlə durmuşam indi üz-üzə,
Həyat əzabıyla qandırır məni.
Məşəqqətlə dolu üzgün baxışlar,
Qəlbimə od salır, yandırır məni.

Ahınla titrədi Azərbaycanım,
Ahınla buludlar saldılar kölgə.
Ahınla yanıbdır Xızı dağları,
Ahınla qırmızı boyanıb bəlkə.

Yaram köz bağlamır, nakam Müşfiqim,
Bu da bir qismətdir yaşayıram mən.
Yurdundan Müşfiqlər pöhrələnibdir,
Qəm yemə, ruhunu daşıyıram mən.

27.02.2013

TƏBİƏT

Gözəl xınalı kəklik,
Quşların şən nəğməsi,
İnsanı valeh edir,
Gur axan çayın səsi.

Böyük xalıya bənzər,
Yamyaşıldır çəmənlər.
Qəlb oxşayan naxışı,
Nərgizlər, yasəmənələr.

Gəzirəm aram-aram,
Təzələyir yaddaşı.
Sirlə abidələrdir,
Burada addımbaşı.

Dağın qarın əridir,
Al günəşin şöləsi.
Deyirəm, nə gözəldir,
Bizim Odlar ölkəsi.

TÜLKÜNÜN DAYDAYI VAR

(Təmsil)
Qurd da düşdü təşvişə:
"Sən allah, bir bax işə.
Tülkü açıb əl, ayaq,
Nə vaxtdan olmuş qoçaq?
Yaman salıb vəlvələ,
Hamına qurur tələ.
Çoxu çəkir əzabın ,

Verməliyəm cavabın."
Ayı dedi : "Canavar,
Məşə sənə dar olar.
Bilməyirəm yaşını,
Tez əkərlər başını.
Yaxşı gör bu həyatı,
Etmirəm zarafatı.
Önündə çəkər hasar,
Arxalıdır qurd basar.
Tülkünün öz "payı" var,
Aslan tək daydayı var.

MAİS TƏMKİN

Əsədullayev Mais Əsəd oğlu 1968-ci ildə Lerik rayonunun Livədirqə kəndində anadan olmuşdur. Hələ orta məktəbdə oxuduğu zaman şeirə, ədəbiyyata böyük maraq və həvəs göstərmişdir. 1993-cü ildən mətbuatda şeirlər və publisistik yazılarla müntəzəm olaraq çıxışlar etmişdir.

„Bu gecə ulduzlar yaman seyrəlib” adlı ilk kitabı 2003-cü ildə işıq üzü görmüşdür. „İlhamın gücü” poeması 2005-ci ildə „Avropa” nəşriyyatında çapdan çıxmışdır. Lerik rayon İcra başçısının xüsusi qaygısı nəticəsində işıq üzü görmüş „Hikməti sözündə axtar” kitabı 2009-cu ildə „Nurlan” nəşriyyatında çap olunmuşdur.

BU NƏ KÖÇDÜ?

Fürsət gəldi, yenə quş tək
Uçdu əlimin altından,
Könüldə sirr saxladığım
Qaçdı dilimin altından.

Nə kam aldım, nə kam gördüm,
Arzuları nakam gərdüm,
Döndüm neçə tikan gördüm,
Baxır gülümün altından

Tanrım, söylə, bu nə köçdü?
Özüm qaldım, ruhum köçdü.
Üstümdən bir qəza keçdi,
Çıxdım ölünün altından !
Yanvar 2013-cü il

XOCALI FACİƏSİNƏ

Ana qucağından düşən körpələr,
Bəyaz qar altında buz bağlayıbdır.
Vətəndən didərgin düşməsin deyə,
Üz üstə torpağı qucaqlayıbdır.

Qar yağır göylərdən hey aram-aram,
Düşür saçımıza vaxtsiz dən kimi,
Ölənlər kəfənsiz qalmasın deyə,
Örtüb üzlərinə ag kəfən kimi.

Hər yerdən əlini üzən millətim,
Yaradan Allahdan bir kömək umur.
Elə bil, dünyanın vecinə deyil,
Çəkdiyim ağrıya belə göz yumur.

YUXUMUN YUXUSU

Ömrümün ən xoş anında
Mən yuxumla görüşdüm.
Salamladım onunla,
Qucaqlaşib öpüşdüm.

Bir həftə bunan əvvəl
O, yuxuma girmişdi,
„Qismət olsa, nə vaxtsa,
Görüşərik” – demişdi.

İndi yuxum mənimlə
Dayanıbdır üz-üzə,
Gecədən min yol keçib,
Qovuşmaqçın gündüzə.
Yuxum gəlib yazdığım
Sözlərin qoxusuna,
...Nə yaxşı ki, dönmüşəm,
Yuxumun yuxusuna.

AĞRI

Ağrısız bir ağrı məni yaxalar,
Bütün ağrılarım onda yox olar.
Qismətim əbədi şirin yuxular
Mənə qəfil gələn ağrıdan doğar.

... Nə ürək, nə də ki, baş ağrısıdı,
Nə məni ağrıdan daş ağırlıdı,
Ömrün “ölüm” adlı qasırğasıdı,
Mənə qəfil gələn ağrıdan doğar.

Bu ağrının dodağında gülüşün,
Min sehri var, min sirri var, bir düşün,
Bu dünyadan o dünyaya gedişim...
Mənə qəfil gələn ağrıdan doğar.

Ağrım ağrılara çal-çağır imiş,
Gedən yox, qalançın çox ağır imiş,
...Ölüm ən ağrısız bir ağrı imiş,
Mənə qəfil gələn ağrıdan doğar.

BİLMİRƏM

Yağdı yağış, yağdı dolu,
Duman basdı sağı-solu,
İtirdim getdiyim yolu,
İzimi tapa bilmədim

...Nə şairəm, nə də ozan,
...Necə yozur, yozsun yozan.
Əyriilər içində azan
Düzümü tapa bilmədim.

„Mən şairəm” deyənlərin
Sözündə yox məna dəyər,
Şit görünən kəlmələrin,
Düzünü tapa bilmədim

...Nəyə gərək boya üzdə,
Yoxsa seyfi-həya üzdə?
„Gizlənidir” neçə sözdə,
Sözümü tapa bilmirəm.

..Fələk məni elə sıxıb,
Yuvamı uçurub, yıxıb.
Bədənimdən ruhum çıxıb,
Özümü tapa bilmirəm,
Özümü tapa bilmirəm.

19 fevral 2013

HEYF, ÇİÇƏKLƏRİN ÖMRÜ AZ OLDU

Təbiət sevindi: gəlibdi bahar
Hər yanda quşların nəğmə səsi var.
Çiçəklər,– ömrümü qəfil aldı qar,–
Bir göz qırpımında saraldı-soldu,
Heyif, çiçəklərin ömrü az oldu.

Kamına yetməyən qıza döndülər,
Telləri qırılmış saza döndülər,
Donub, budaqlarda buza döndülər,
Bülbülün gözləri yaşardı, doldu,
Heyif, çiçəklərin ömrü az oldu

Bəlkə də, çiçəklər bir az tələsdi,
Bu da bir istəkdi, sonsuz həvəsdə,
Üzüağ çiçəklə fələyin qəsdə
Nə idi, bəxtinə qada yazıldı,
Heyif, çiçəklərin ömrü az oldu.

Hər məni görəndə can sirdaşlarım
Soruşur nədir ki, bu göz yaşların?
Gəlişi ləngidi qaranquşların,
Eyvana qarğalar, sərçələr, doldu,
Heyif, çiçəklərin ömrü az oldu...

QOCALDIM..

Çin olub niyyətim yetmədi başa,
Hara qədəm qoydum, toxundum daşa,
Zərim verəmmədi mənə şeş-qoşa,
Üzdü ürəyimi səslər, qocaldım.

Söndüm səmaların ulduzu kimi,
Dondum dəryaların sal buzu kimi,
Sevincim, istəyim bir quzu kimi,
Qaldı ürəyimdə mələr, qocaldım.

Arzum heçə döndü, kamsız yaşadım,
Badəm daşa dəydi, camsız yaşadım,
Qonşu ümüdündə şamsız yaşadım,
Ha dedim, dövrənim gələr, qocaldım.

yanvar 2007

MINNƏTSİZ DOSTLARIM...

Bəndə gözlərimə işıq verməsin,
Günəşin yaydığı nurun dostuyam.
Həraraət bəxş edən soyuq canıma
Ocaqda alovun , qorun dostuyam.

Bu da bir ömürdür, düşüb payıma,
Dost oldum dünyanın bulaq, çayına,
Yanan günlərimdə çatıb hayıma,
Yağışın dostuyam, qarın dostuyam.

Qıyqacı baxmışam, göz döndərmişəm,
Dəyişib yolumu, tez döndərmişəm,
Sanki, insanlardan üz döndərmişəm,
Qartalın, pələngin, şirin dostuyam.

Dilində çox acı zəhəri olan,
Gəlib ünvanıma səfəri olan,
Gəzib sinəm üsdətə, məni çalmayan
İnsandan rəhmli marın dostuyam.

Bəzi insanlarda həya görmürəm,
Çoxunda halaldan maya görmürəm,
Bənövşə üzündə boya görmürəm,
Ondakı həyanın, arın dostuyam.

Qanmayan qanmasın qoy həyatımı,
Özüm oxuyuram öz bayatımı,
Bülbül tək dolannam bağ-bağatımı,
Bağçada bəhərin-barın dostuyam.

Bu mənim öz dünyam, öz aləmidir,
Sənət bağçasında söz aləmidir,
Çiçək həmdəmidir, gül həmdəmidir,
Kəpənək dostuyam, arı dostuyam.

Hər yanda yaradıb Allah möcüzə,
Gecəni çevirən odur gündüzə,
Şam-səhər durmuşam onnan üz-üzə,
Mən Tanrı sirdaşı, Tanrı dostuyam.

14.03.2007

DƏYMƏZ

Comərdlər həyatda daim sevilmiş,
Müxənnətlər qamçılanmış, söyülmüş,
Nəyinsə xətrinə dildə deyilmiş
Ürəkdən deyilən salama dəyməz.

Versə də hamıya tanrı görən göz,
Var düzü kəc görən, ayrını də düz,
Ortaya qan salan bircə doğru söz
Sülhü bərpa edən yalana dəyməz.

Çalıb öldürməkdə gürzənin işi,
Tərgitməz zatından qalan vərdişi,
Adətə, cənginə kecər mərd kişi,
Namərdlər ilandı, ilana dəyməz.

Diqqətlə düşünüb salanda nəzər,
Deyilən çox sözdə görünmür kəsər,
Min-min dahilərin yazdığı əsər
Quranda yazılmış kəlama dəyməz.

Mais, yaxşı ayır tülküdən şiri,
Vəfada başqadı çünkü hər biri,
Padşahın yüz axmaq, nankor vəziri
Bir əhdə vəfalı qulama dəyməz.

18.04.2005

KƏRƏMİ

*Son zamanalar „Yanıq Kərəmi” havasına oynamağ
dəb düşüb... Mən bu havaya necə oynayım?!*

Bürüyüb dünyanı Kərəm naləsi,
Sarılib nərgizi, solub laləsi,
Axır gözlərimdən qəm şələləsi:
Mən necə oynayım sənə, „Kərəmi”?

Başın üstün qara bulud alıbdı,
Keşiş səni qara günə salıbdı.
Kərəm səni yana-yana çalıbdı,
Mən necə oynayım sənə, „Kərəmi”?

Əsl eşqi qara keşiş nə qanır?
Məhəbbəti bir əyləncə, boş sanır,
Kərəmin məzari od tutub yanır,
Mən necə oynayım sənə, „Kərəmi”?

Saz inləyir dəyən kimi əl simə,
Çalan ələ həsrət qalıb bel, sinə.
Əslinin düyməsi düşüb tilsimə,
Mən necə oynayım sənə, „Kərəmi”?

Kərəm yarasında yanğı var, duz var,
Yolunu gözləyən bir qaragöz var.
Yanıb yazıq Kərəm, kül altda köz var,
Mən necə oynayım sənə, „Kərəmi”?

Gözündən süzülən sel tək yağışla,
Süzmə bu milləti incik baxışla,
Keçib suçumuzdan, bizi bağışla,
Qol açıb oynadıq sənə, „Kərəmi”.

29.02.2007

PEŞMAN OLARSAN

Adımı dilində zikr edəcəksən,
Qapılıb dörd-qəmə, fikr edəcəksən,
Keçdiyim yolları seyr edəcəksən...
Düşünərsən, xəyallara dalarsan,
"Vaxt gələr,mənimçin peşman olarsan ".

Dərddən qəddin dönüb olacaq kaman,
Nurlu səhərini bürüyər duman.
Özgə qucağında uyuyan zaman,
Mənli günlərini yada salarsan,
"Vaxt gələr,mənimçin peşman olarsan ".

Gül ikən qoynunda yatarsan xarın,
Zəqquma çevrilər şamın, naharın.
Səni mənə qısqanacaq öz yarın,
Sevib getdiyinə düşmənlərsən.
"Vaxt gələr,mənimçin peşman olarsan ".

Hərdən qulağına gələr avazım,
Bir həsrət nəğməsi çalacaq sazın.
Qismətdən, taledən qalıb narazı,
Nəm çürütmüş bulud kimi dolarsan,
"Vaxt gələr,mənimçin peşman olarsan ".

**SƏN NƏYƏ GƏRƏKSƏN, MƏN
NƏYƏ GƏRƏK**

Ürəyimin adətidir alışmaq,
İstəmirəm bu eşq haqqda danışmaq.
Nəsibim olmadı sənə qovuşmaq,
Mən həzin bir bülbül, sən solan çiçək,
Sən nəyə gərəksən, mən nəyə gərək?

Qoynunda əlimlə becərdim narı,
Özgə asan dərdi bu xoş nübarı,
Sən kimsən, mən kiməm, bir düşün barı,
Günaha batıbsa hər iki ürək,
Sən nəyə gərəksən, mən nəyə gərək?

O günlər yadıma düşdükcə hər an,
Bürüyür dövrəmi qaranlıq, duman,
Özgə qucağında kam alan zaman
Hey məni düşünüb, olsan da kövrək,
Sən nəyə gərəksən, mən nəyə gərək?

Özgələr əlində saralan gülüm,
"Xoşbəxt ol" deməyə gəlməyir dilim,
Mən bir subay oğlan, sənsə bir gəlin,
Təzədən sevişib ha deyib-gülək!
Sən nəyə gərəksən, mən nəyə gərək?

Təmkinəm, xəyalım hey səni gəzdi,
Bir səs mənə dedi: "Bu boş həvəsdı..."
Cəhənnəm əzabı qismətinizdi,
Yenidən baş tutmaz bu arzu-dilək,
Sən nəyə gərəksən, mən nəyə gərək?

VASIF ZÖHRABOĞLU

Mustafayev Vasif Zöhrab oğlu 1986-cı ildə Şəki şəhərində anadan olmuşdur.

Orta təhsillidir. 2004-2005- ci illərdə ordu sıralarında xidmət etmişdir.

Subaydır.

Hal-hazırda ədəbi-bədii fəaliyyətlə dərindən maraqlanır və özünü bir qələm sahibi kimi tanıtmaq istəyir.

GOZLƏMƏLİYDİM

Artıq az qalmışdı qaranlıq düşə,
Yolları görməyə göz işləmirdi.
Ya sən gecikmişdin o gün görüşə,
Ya mənim saatım düz işləmirdi.

Eh, necə şirindi o vaxtı həyat,
Xoşbəxtlik başımın üstündə idi,
Bəlkə, imtahandı, bəlkə, zarafat,
Bilmirdim gözlətmək qəsdin nə idi.

Arada təsəllin yetərdi dada,
Yenə də, ürəyə “döz” deməliydim.
Bir yolmu var idi, canım çıxsada,
Mən axı sevirdim, gözləməliydim.

KİRİYƏRSƏN, QADASI

Çoxu baxıb uşaq deyər yaşına,
Zaman-zaman böyüyərsən, qadası.
Bu həyatdı düşsən ömrün qışına,
Ört üstünü, üşüyərsən, qadası.

Bu dünyada nə olacaq məramın?
Qoy halala qarışmasın haramın.
Bütöv olsa Yaradana inamin,
Su üstündə yeriyərsən, qadası.

Yanmaq üçün çalışarsan, yanarsan.
Taleyinlə barışarsan, yanarsan.
Öz içində alışarsan, yanarsan.
Öz içinə əriyərsən, qadası.

Neçə yol gedərsən, yol dəyişərsən,
Bu dünyanın sonuna yetişərsən,
Öz əksinin tilsiminə düşərsən,
Bir gülüşə kiriyərsən, qadası.

SEVMƏDİ

Sevməz ürək, sevmədisə,
Dostu, tanışı sevmədi.
Suyunda dad görmədisə,
Torpaq yağışı sevmədi.

Dedi: yalandır de sənə,
İnanmadı öz əksinə,
Baxıb ömrün güzgüsünə,
Üzüm qırışı sevmədi.

Rənginə rəng qatılandan,
Əldən-ələ satılandan,
Ayaq alta atılandan,
Xalça naxışı sevmədi.

Dərd əkdikə əkdi məni,
Çuxuruna çəkdi məni,
Tən ortadan бүkdü məni,
Dizim yoxuşu sevmədi.

QAYITMAYAYDIN

Məktubun danışdı mənim dilimdə,
Məktubun səs oldu qulaqlarımda.
Məktubun titrədi, əsdi dilimdə,
Məktubun lal oldu dodaqlarımda.

Və sükut, sakitlik çökdü qəlbimə,
Yenə xatirələr düyünə düşdü.
Şübhələr, suallar doldu içimə,
Xəyalım illərin gözünə düşdü.

Yüz məktub bir dərddin məlhəmi olmaz,
Bu görüş olmasın, olmasın bir də.
Görüşsək, sevginin dəyəri qalmaz,
Sevgimiz ucadır xatirələrdə.

Mən ki, unutmuşdum bu intizarı,
Məni bu yuxudan oyatmayaydın.
Getmişdin, əbədi gedəydin, barı,
Ömrümə bir daha qayıtmayaydın.

QƏDRİMİ BİLMƏDİN, AY QƏDİRBİLMƏZ

Üşütdün sevgimi qış ürəyinlə,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.
Bu eşqi daş etdin, daş ürəyinlə,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

Üzümə qəm çökdü, şən olammadım,
Neynəyim, indi ki mən olammadım,
Heyif ki, mən sənə sən olammadım,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

Məni adam bilib saymadın belə,
Bir ümüd, bir güman qoymadın belə,
Bir kəlmə “can” sözün qiymədin belə,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz,

Sənə arxa oldum, dayaq da oldum,
Zülməti dağdan çıraq da oldum,
Nə etsəm, qəlbindən uzaqda oldum,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

İzini daşdıım sonsuz yol kimi,
Nə dedin, hə dedim – yetim qul kimi.
Ömrümü xərclədin qara pul kimi,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

Sevinc tək gözünə dola bilərdim,
Dünyanı qorxuya sala bilərdim,
Əbədi cənnətin ola bilərdim,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

Sevənlər yorulmaz, yoruldum, fəqət,
Əzildim, üzüldüm, qırıldım, fəqət,
Səninçün Allaha kor oldum, fəqət,
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

Qayıdıb gəlməyin de, nədir adı?
Sönüb ürəyimin alovu, odu.
Olmadı, olmadı, Vallah, olmadı–
Qədrimi bilmədin, ay qədirbilməz.

MƏNƏ BEL BAGLAMA

Mənə bel bağlama, kəs əhdini, kəs,
Qoyma gözlərinde sevgini sıxam.
Bir günlük məhəbbət həvəsdır, həvəs,
Bir də görərsən ki, yanında yoxam.

Ömründə dəvətsiz qonaq bil məni,
Əbədi yanında qala bilmərəm.
Bu evdən, ocaqdan uzaq bil məni,
Qəlbinin sakini ola bilmərəm.

Gedərəm həsrətlə sıxıb köksünü,
Axar göz yaşların, kəriyə bilməz.
Gülüm, ayağından şikəst sevginin,
Əlindən tutsan da, yeriyə bilməz.

Ömrünə yeni bir sevgi soraqla,
Demə ki, bağlanıb bütün qapılar.
Saxla, ürəyində məhəbbət saxla,
Sənin də, üzünə gülən tapılar.

Yandır bu tilsimi, qır bu tilsimi,
Düşünmə əlində çıraq olacam.
Bəlkə də, yanından ayrılan kimi,
Kiminsə ömrünə qonaq olacam.

Mənə bel bağlama, kəs əhdini, kəs,
Qoyma gözlərində sevgini sıxam.
Bir günlük məhəbbət həvədir, həvəs,
Bir də görərsən ki, yanında yoxam.

YATMAĞA HƏVƏSİM YOXDU QƏBİRDƏ

Dünya da küsdürdü özündən məni,
Yox, daha ürəyim heç kəsi sevməz.
Allahın sevdiyi kasıb bəndəni,
Allahın qarnı tox bəndəsi sevməz.

Baxdığın aynada özünü tanı,
Səni bu aynadan qoparan da var.
Allahdan havayı aldığı canı,
Allaha minnətlə qaytaran da var.

İnsanın ayağı torpaqdadırsa,
Torpağın bətnində kiryər belə.
Şamın kəraməti yanmaqdadırsa,
Şam da öz dibinə əriyər belə.

Aldanma dünyanın hər daş-qaşına,
Şeytanın ev yıxan min bir şəri var.
Ey insan, deyilsən sən özbaşına,
Dünyanın Allahı, Peyğəmbəri var.

Dayanma özgəylə çiyin-çiyinə,
Özün öz boyunu öz əlinlə ölç.
Səni kim danlayar özgə yerinə?
Ölçürsən özünü əməlinlə ölç.

Padşahı zülmkar, cəlladı axmaq,
Səni də asarlar bir gün dilindən.
Şairin silahı sözüdür, ancaq,
Bu dərdin əlindən, qəmin əlindən.

Allaha getməyə yolun da ola,
Dərdini Allahla böləsən rahat.
Ölüm də əlinin altında ola,
Ölmək istəyəndə öləsən rahat.

Daş-qalaq eyləyin, susdurun məni,
Gəlmərəm dünyaya, gəlmərəm bir də.
Allahın yanında basdırın məni,
Yatmağa həvəsim yoxdu qəbirdə.

BAHAR QIZI

Ömrümün baharı dönür, nəhayət,
Sevən gözlərimin yuxusu gəlir.
Yenidən canlanır ölən təbiət,
Torpaqdan bənövşə qoxusu gəlir.

Məhəbbət üstündə qurulub həyat,
Sevməyən insanlar daş olur, ancaq,
Ovutmaz ürəyi ləl-cəvahirat,
Həyat sevdiyinlə xoş olur ancaq.

Sən bahar qızısan, yaşıl geyimli,
İsti nəfəsində günəş odu var,
Çiçəyin ətirli, meyvən yeyimli,
Şirin ləblərində vüsəl dadı var.

Biz belə yaşadığ ötən günləri,
Gör neçə fəsiiller adladığ, keçdik.
Ömürdən saymadığ itən günləri,
Payızda ayrıldığ, yazda görüşdük.

İndi bir yerdəyik, qoşayıq, gülüm,
Hələ ki, uzağıq hicrana, dərdə.
Hər anı bahar tək yaşayaq, gülüm,
Ömrü fəsillərə bölməyək bir də.

Hələ ki, ayrılıq havası deyil,
Qoymaram arzumu puç eyləyəsən.
Ürəyim qaranquş yuvası deyil,
Hər payız gələndə köç eyləyəsən.

BƏXT ULDUZUM

Bəxtinə düşən ulduzam,
Qopar məni göy üzündən.
Gəl görüşək gecə yarı,
Apar məni göy üzündən.

Dadım şirin ləblərini,
Noğul kimi, nabat kimi.
SİNƏN ALTDƏ ÜRƏK OLUM,
Yaşa məni həyat kimi.

Hicranını qıyma, gülüm,
Həsrətin dəli at kimi,
Vurub eşqin qamçısını,
Çapar məni göy üzündə.

Bəxtimizi birgə yazan,
Səni məndən soruşarmı?
Vüsəlinə ümüd etsəm,
Bu dərd məndən sovuşarmı?

Dünya sonsuz, göylər geniş,
Ulduzumuz qovuşarmı?
Bəlkə də, əkiz ulduzum
Tapar məni göy üzündə.

QAYIT

Mənə qəm yedirdin sevinc yerinə,
Üzümü ağ etdin,üzün ağ olsun.
Dözərəm bu eşqin dərdi-sərinə,
Təki sən xoşbəxt ol, canın sağ olsun.

Biz niyə ayrıldığ, niyə, sevgilim?
Hər şeyi Allahdan soruşmaq olmur.
Neynək, ilk məhəbbət belədir, gülüm,
Sevmək olursa da, qovuşmaq olmur.

Sadiq ol ərinə, xəyanət etmə,
Gözünün isığı bir ovladın var.
Barış taleyinlə, şikayət etmə,
Dünyada nə qədər belə qadın var.

Aldatma ərini, aldatma belə,
Sən ona sağ ikən kəfən vermişən.
Ərin də yazıqdır bilmir ki, hələ,
Sən ona sevgi yox, bədən vermişən.

İstərsən gülümse, istərsən ağla,
İstərsən qarşımda diz çöküb əyil.
Unutma, yadında bir şeyi saxla,
Özgəyə göz qoymaq kişilik deyil.

Yox, daha sən mənə özgəsən, yadsan,
Unut bir dəfəlik, sən məni unut.
Qəlbimdən çıxardım, daha azadsan,
Ayıbdır, ərinin yanına qayıt!

UNUTMAMIŞAM

Yənə tək qalmışam, xatirənlə tək,
Xəyalım eşqinlə uçan kəpənək.
Hələ ki, sözümə baxmayırsan ürək,
Hələ ki, mən səni unutmamışam.

Gözümün önündən neçə qız keçib,
Özgəyə baxmadım səndən vaz keçib.
Gör neçə qış ötüb, neçə yaz keçib,
Hələ ki, mən səni unutmamışam.

Bu həsrət yandırır, yeyər içimi,
Titrəyər qəlbimin ən həzin simi.
Ən şirin, ən ülvi bir günah kimi,
Hələ ki, mən səni unutmamışam.

Eşqin qapısında nökrəm, nökrək,
Ruhum bu qapıda göz yaşın tökrək.
Bilmirəm, bilmirəm nə qədər çəkər,
Hələ ki, mən səni unutmamışam.

Eşqimə yas tutar göydə mələklər,
Səndən pıçıldayar əsən küləklər.
Şahidim buludlar, şahidim göylər,
Hələ ki, mən səni unutmamışam.

Yanarsa ürəyin, soyutmayacam,
Getdimsə bir daha qayıtmayacam,
Demirəm, əbədi unutmayacam,
Hələ ki, mən səni unutmamışam.

EHTİYAC DEYİL

Neynirəm bir dünya varı, dövləti,
Mənim ki, gözlərim toxdur, ac deyil.
Gətir cehizində saf məhəbbəti,
Sevgi ki həyatdır, ehtiyac deyil.

Söz açma pulundan, böyük evindən,
Qəlbini sevgidən xəbəri varsa.
Çıxar ürəyimi, çıxar cibindən,
Cibinin mən qədər dəyəri varsa.

Yox, gülüm, biz birgə alışıq, sönsək,
Allah da çıxarmaz yadından bizi.
Eşqə Allah deyib başına dönsək,
Qoruyar həsrətin odundan bizi.

DEYƏSƏN

Zamanın surəti telin ucunda,
Dırnaqlar uzandı əlin ucunda.
Cümlələr gizlənilib dilin ucunda,
Fikirlər toplanıb, başa dirənib.

Hərə öz zurnasını çalıb ortada,
Dıgalar söz deyən olub ortada.
Mərhumun cəsədi qalıb ortada,
Mollanın gözləri aşa dirənib.

Yazı oğurlayıb, qış saxladılar,
Torpağı sovurub boş saxladılar,
Ələyib-ələyib daş saxladılar,
Yetimin külüngü daşa dirənib.

Tülkünün keçmişi mat qoyub məni,
İndiki vərdişi mat qoyub məni,
Zamanın gərdişi mat qoyub məni,
Kirpiyim qatlanıb qaşa dirənib.

MƏKTUB

Oxudum məktubu bilmirəm niyə,
Bu məktub səndəndir, çox qəribədir.
Məktub göndərmisən görüşək deyə,
Biz ki ayrılmışdıq, bu görüş nədir?!

Baxıb gözlərimə “yetər bu qədər”,
“Ayrılmaq” söyləyən sən deyildinmi?
Yox, bu ola bilməz, yəni bu qədər
Həsrətə, hicrana tez əyildinmi?

Bu məktub doludur xatirələrlə,
Bu məktub bir lalın dil açmasıdır.
Bu məktub üşüyən, donan sevginin,
İsti bir baharda gül açmasıdır.

RUSLAN QASIMOV

Ruslan Qasimov Bərdə rayonunun Xanərab kəndində 1967-ci ildə anadan olub, 1993-cü ildə vəfat edib. Açığını deyim ki, ömür yolları qısa olduğundan, mən heç onun üzünü də görmemişəm. Lakin R. Qasimovun şeirlərini varaqladıqca, sanki mən onu tanıyırmışam kimi gəldi mənə. Rəhmətlik heç müəllifi olduğu “Qayıdaram bir də mən” adlı kitabının üzünü də görmədi. Həyat bunu da çox gördü ona...

Kitabına düşməmiş, köhnə yazıları arasında yenidən tapılmış iki şeirini sizlərlə paylaşmaq qərarına gəldim. Düşünürəm ki, ruhu da şad olar. Allah şair dostumuza rəhmət eylesin...

R.DOST ƏLİ

OLMASA

Sən məni canından əziz bilərdin,
Yanında deyindən dillər olmasa.
Mənlə danışardın, mənlə gülərdin
Nadan, ara vuran ellər olmasa.

Vaxt gələr hər şeyin düzün bilərsən,
Qalıb ürəyimdə izin, bilərsən.
Unut, ya unutma özün bilərsən
Danış, gül, göz yaşın sellər olmasa.

Ruslanam, çarəm yox, qurtaram səni,
Demə bir kimsəyə sataram səni.
Bəlkə də unudub, ataram səni
Sənlə keçirdiyim günlər olmasa.

BƏXTİM

Bir gün taleyimdən soruşdum ki, mən
Nə günah etmişəm, atıbdı bəxtim?
Zamanda hökmə bax, gövhəri-ləli
Gümüş qiymətinə satıbdı bəxtim.

Zamanə od saçır, yan deyir o da,
Pis gündə yaxınlar dönürlər yada.
Arxamca gələrdi, indi dəryada
Adsız gəmi kimi batıbdı bəxtim.

Ruslan, bu dünyanı kənardan süzmə,
Ömürdən qəm yeyib, taledən küsmə.
Həyat ötəridi, çox da tələsmə,
De, haçan oyanar, yatıbdı bəxtim.

CAHANDAR ƏLİYEV

Cahandar Əliyev 1990-cı ildə Ağcabədi rayonunda
anadan olmuşdur.
Ağcabədi rayon Şahin Məhərrəmov adına Qaravəlli kənd orta
məktəbini bitirmişdir. Şeirləri qəzet və jurnallarda, internet
portallarında tez-tez çap olunur.

TOYLA ALDATDILAR SƏNİN BAŞINI...

İllərdir əzabla açdığım cığır,
Elə bil, səninmiş, büküb apardın...
O qədər cehizdən gözün doymadı,
Hələ bir yolu da söküb apardın.

Bu necə yanmaqdı, bilmirəm, vallah,
Yanıb buz oluram, dönmürəm külə.
Məni qoyma yanım, nə olar, Allah,
Nə olar, üstümə bir az kül ələ.

Doğma ailən də səni saxlamır,
Toy da bəhanədi köçəsən evdən.
Musiqi adıyla, mahnı adıyla,
Səs-küy salırlar ki, qaçasan evdən...

Səni həyatından alıb, ayırdı,
Ömründən qaçırdı gəlin maşını.
Sən ölməyə getdin özün bilmədən,
Toyla aldatdılar sənin başını!..

**ALLAH DA GÖTÜRMÜR
ÖLƏN ADAMI...**

Daha kimə baxım, kimə hirslənim?–
Məni ki, özümdən çıxartmır hirs də.
Dərddən gizlənməkçün hisə girirəm,
Tərslikdən, üzümü ağardır his də...

Öləni ağlayan kimdi dünyada?–
Ölüm qorxusundan ağlayır hamı...
Neçə qol qaldırıb Allaha onu,
Allah da götürmür ölən adamı!

Uçub bu adamın yolunda körpü,
Dirənib gözünün qapaqlarına...
Qəbirdən çıxmaqçın meyit yıxılıb –
Düşüb baş daşının ayaqlarına!

QIRAĞIMDAN KEÇİB BU YOL...

Heç içimdən keçməyib ki,
Qırağımdan keçib bu yol...
Hara gedir hər gün mənim,
Ayağımdan keçib bu yol?...

Öz içinə yığın olub,
Bir axmayan axın olub...
İzim qədər yaxın olub,
Uzağımdan keçib bu yol!

Toz-torpağa qatdım onu,
Addım-addım daddım onu,
Daha gecdi, uddum onu,
Udlağımdan keçib bu yol!

NƏ PİS İMİŞ YERİN ÜZÜ

Düz çəkməyə bu tərs dərdi,
Güclü də yox, zəif də yox.
Gör getməyə nə qədərdi,
Durmağa bir tərəf də yox...

O qız pozur hansı izi,
Yolu niyə süpürür ki?
Nə pis imiş yerin üzü,
Hamı ona tüpürür ki...

Kim bu yükün altda dözü,
Kim bu yükün altdan keçir?
Öz evindən hamı bezir,
Bir gün yenə çölə köçür!

ADAMA DAŞ YERDƏN DƏYİR

Tanrı göydən daş atmır ki,
Adama daş yerdən dəyir...
Demə dəyməz mənə bir daş,
Qardaş, vallah, birdən dəyir...

Axtarma ağ ipəkləri,
Qalmaz suyun köpükləri...
Bizə ömrün təpikləri,
Xeyirdən və şərdən dəyir.

Getdi qolun heyi nədən?
Qəbrim çatmır çiyinə də...
Bu dünyanın göyünə də,
Başım enib hərdən dəyir!

GƏLİŞ-GEDİŞ

Mən də həyat lövhəsində
Bir riyazi hesab oldum:
Doqquz ayın anlarının
Toplumuna cavab oldum.

Tanrı səpib saatlara,
Günlər gəlir yığır məni.
Mən zamana bir misalam,
Vurur, bölür, çıxır məni.

GƏL SƏNİ ÇİYNİMDƏ APARIM, ÖLÜ!

Bu da ki, bu ömrün görəcək günü,
Sən də bir az gülüb, bir az ağla keç.
Öz doğma anam da bətnində məni
Doqquz aydan artıq saxlamadı heç...

O adam ömrünü söküb aparıb,
O adam evini tikib bax belə...
Bu ölüm nə sirdi, büküb aparıb,
Daş altda basdırıb gəlirlər elə?

Nə qədər dartsan da, çatmaz ulduza,
Necə də gödəkmiş hamının dili...
Dur, ayağını ver o əlil qıza,
Gəl səni çiynimdə aparım, ölü!

YOLLAR

Yollarda hər döngə min hiylə, kələk,
Aldatdı, aldatdı bu yollar məni.
Hər döngəsi, gülüm, bir az itirdi,
Bir az oğurladı gözümdən səni.

Səni məndən alıb qaçdıqca, qaçdı,
Nə geriyə baxdı, nə bəndi oldu...
Çəkən hərəmizi, çəkən bir yana,
Ayrı bəxtimizin kəməndi oldu.

Keçir ayrılığın içindən daha,
Yamanca durubdur qəsdimə yollar.
Bir zaman ətrinlə qarşılayardı,
İndi toz ələyir üstümə yollar.

HƏR GÜN MƏNİ ÇƏKİR RƏSSAM...

Hər gün məni çəkir rəssam,
Ətrafımda nə var çəkir...
Üz-gözümdə sevinc, gülüş,
Əllərimdə qabar çəkir.

Dərin nəfəs alır hamı,
Məni yola salır hamı...
O tərəfdə qalır hamı,
Aramıza divar çəkir...

Ayaq düşmür cığırına,
Su da axmır çuxuruna...
Ruhum çayın axarına,
Mən adda bir avar çəkir!

ADAM YERDƏN GÖYƏ DÜŞƏ

Deyirlər, ay yazıq insan,
Heç bəxtin də gülmür sənə!
Axı mənim eybim nədi,
Niyə gülsün bəxtim mənə?!

Nəfəsim də dişim altda,
Ta əzilmir, keçmir dişə.
Dünya aşa ağzıquylu,
Adam yerdən göyə düşə.

Bu nə təhər fəsildi ki,
Bu nə təhər aydı, qardaş?
Allah yanıb töküldükcə,
Elə bildik yaydı, qardaş!

KORA GÖZÜN AĞI KİMİ...

Nəsə bu gün susmur dilim,
Axı niyə danışırım?
Yerə baxıb lal oluram,
Baxıb göyə danışırım!

Tamam çıxıb ömrün kiri,
Nə sümüyəm, nə də dəri...
Mən özümə daha "kiri"
Deyə-deyə danışırım!

Koram gözün ağı kimi,
Danışmıram çoxu kimi...
Ömrümü pis yuxu kimi,
Gedib suya danışırım!

ELƏ HEY AĞLAYAQ GƏL, GÜLƏ-GÜLƏ...

Arxadan qovursan yenə sən məni,
Səninlə kəsilib yenə də önüm...
İzimə düşmüşən, deyirlər, daha,
İzim də, ay yazıq, dərinə mənəm.

Bir özüm tərəfə düzələm gərək,
Bir az sən tərəfə əyiləm indi.
İndi yanımdasan, nə olsun guya,
Mən sənin yanında deyiləm indi.

Biz bizi sızladan bu acı dərdə,
Elə hey ağlayaq gəl gülə-gülə...
Gəl biz də bir-birin sevak doğrudan,
Gəl biz də, bir-birin aldadaq belə...

SADIQ BABAZADƏ

Babazadə Sadiq Fəxrəddin oğlu 23 mart 1998-ci il tarixində Bakının Binə qəsəbəsində anadan olmuşdur .Uşaq yaşlarından ədəbiyyatya böyük marağı olmuşdur. Mütaliə etməyi çox sevir. Qəzəl vurğunudur.

Şeirləri ilk dəfə çap olunur.

***

Dəyişib dövrü-zaman, indi də insan dəyişir,
Əsl insan olur o, ya olur heyvan, dəyişir.

Yarına aşiq olan azdı, çoxalmış şeytan,
Görən, oğlan dəyişir,yoxsa ki, canan dəyişir?

Ay İlahi, nələri göstərəcək çərxi-fələk?
Zənanı oğlan olur, ya da ki,oğlan dəyişir.

Kasiba qurban olum, dinini diqqətlə bilir,
Varlığının pul-parası hər dəfə iman dəyişir.

Ey gözüm, görmə bunu, bəlkə, haçansa düzələr,
Sadiqin hər sözünə bir dəfə dövrən dəyişir ?

***

Canı cananə verib can ala bilmirsən əgər,
Nəyə lazımdı ki ,əğyarı günahlandır hədə?

Çabala, gündə çalış qəm gətirib aləminə,
Günü vur başə,ötür, ruzini həm eylə zəhər.

Qeys bilsəydi ki, məcnun edəcək eşqi onu,
Leyli sevdası ilə yanmaz idi şamü - səhər.

Sinəsi qəmzə oxundan elə ki aldı yara,
Oldu hər bir günüzü,hər gecəsi qüssə, kədər.

Dəli sevda nə imiş indi bilir Sadiqi-zar,
Lağ edir indi ona şahü-gədə, xanü-nökər....

***

Ey sən, Adam oğlu, nə deyirsən mənə haqdan?
Lazımdı deyim mən sənə haqdan, ya nahaqdan?!

Sakit danışib, ağzıvı yum, badə nə badə,
Bir kəlmə danışma bu dövüdə qanacaqdan.

Sən kimsən axı?– fəhlənin oğlu xan olub ki?
Sən də danışırsan, söz atırsan da uzaqdan?

İndi bu zəmanə qocanı saymır ee.. saymır,
Amma danışır bəziləri arvad-uşaqdan.

Çoxdandı papaqdan çıxır axırda bu millət,
Bir də görəcəksən, daha yoxdur o papaqdan.

Sadiq, daha bəsdir bu qədər çoxlu danışdın,
Xeyir eyləyəcək?–Yox! Deməli, dinmə qıraqdan.

***

Sus!Sus ! Danışib dinmə, eşitsəm, pis olarsan,
Varın da gedər, bir ömürü müflis olarsan.

Nə haqqı denən ,sən qatığa “qarədi” söylə,
Səhvən deyəsən “ağdı”, mənə naqis olarsan!

Sakit! Yatanı bəsdı ayıldın dəxi bir də,
Bir dəfə ayıltsan, çörəyə bais olarsan.

Əlbət, bilirəm sən səsi çıxmazlara dostsan,
Səs- küy salana hər dəfə bir iblis olarsan.

Sadiq, bu qədər bəsdı ki, yum baməzə ağzın,
Dinsən dəxi, bir də savaba varis olarsan ?

***

Qorxuram yarəli qəlbim məni bimar eləsin,
Ya da ki, sevgimi ol yarım aşkar eləsin.

Bu çəkinməkdi mənim könlümü viran eliyən,
Ya da ki, qorxudu bu nifrəti izhar eləsin.

Nə kədərdir, ya əzabdı – seçə bilməm, ya Rəbb,
Demək, onda bu zülümlər məni qəmzar eləsin?.

İçdim eşq badəsini dərd-qəmə mehmanımı olum ?
Gecəni ağu-zəhər, sübhümü də xar eləsin?

Çalış əğyarə məfər vermə, özün din, Sadiq,
Qoyma elanı- bu eşqi ona əğyar eləsin.

***

Kərbalayı, daha artıq mənə dövrən nə gərək?
Hacı da kef eliyirsə, daha iman nə gərək?

Günaha ar eləmirsə bəni adəm, ya Rəbb,
Daha bu dövrənə, Allah, axı şeytan nə gərək?

Daha ad-san basıb, əlbət, səni artıq, ay Hacı,
Bahalı çək siqaret, əskidi qəlyan, nə gərək?

Sən özün çin-çin elə, pulları yığ kassalara,
Dəxi heç etmə fikir körpə verir can, nə gərək?

Sənə lazımdı ki, Sadiq, alasan başına iş?
Səsə salma, keç otur, başıva bir qan nə gərək?

***

Mən susmağı əzbərlədim, hardaydın, ey afət?
Bir an yoxa çıxdın elədin könlümü qarət.

Bir qarə məhəbbət buludu başımı aldı,
Leyсан ələdi qəlbimə, bəsdır də, kifayət!

Eşqin məni səhralara sürgün edə bilməz!
Lazım deyil artıq mənə səndən bu məhəbbət!

Sakit!Mənə bəsdır bu qədər hiylə, yalanlar,
Yoxdur qəti qəlbimdə daha səndən əlamət.

Artıq bunu bil ki, daha bu sevgidə, Sadiq,
Hər bir keçənə vermə könlü, istə cəsərət!

***

Neçə il bundan əvvəl getdi ocaqları o gün,
Doğrayıb, baltalayıb, soyduz uşaqları o gün.

Neçə min insanı saldız elə qan-dəryayə,
Dondu yazıq qocanın əllə-ayaqları o gün.

Boyadız qanə o cür güllü, gözəl guşəni siz,
Dağıdıb xar elədiz xanə-otaqları o gün .

Bir ədəd yoxdu silah, erməni, tufan elədiz ,
Şəhəri zəbt elədiz, yrdi maraqları o gün .

Xocalı qəlbimə dağdır bunu bil sən Sadiq
Çıxa bilməz ki , bu yaddanda o çağları ,o gün !

ANLAMAMIŞDIM MƏN

Səssiz könülün naləsini, ahını duymusdum,
Amma dodağaltı gülüşü anlamamışdım mən.
Məzlumlara divan tutaraq mən elə vurmuşdum,
Allahıma qarşı döyüşü anlamamışdım mən.

Məzlumları incitməyim Allaha əyan imiş,
Kafirlərə, dinsizlərə, əlbəttə, təkən imiş.
Beynim qarışıq, amma ki gözlərdə duman imiş,
Məhşərdə onunla görüşü anlamamışdım mən .

Kafirlər əli altda ki, məzlumlar inlərdi,
Nadan verər öz əmrini, aqıl isə dinlərdi.
Qafil kimi zülm əhli idim mən neçə illərdi,
Allahıma axir dönüşü anlamamışdım mən .

Pak olmasa da qəlbimiz haq sevgisi fitrettdi,
Dünyayə göz açdınsa bu dünya sənə zulmətdi.
Hər fəndini dövrən özü axır mənə oyrətdi,
Hər bir sətiraltı söyüşü anlamamışdım mən.

ZAMIQ HAQLI

Qasimov Zamiq Asaf oğlu Bərdə Rayonunun Xanərab kəndində anadan olmuşdur. 2000-ci ildə həmə kəndin tam orta məktəbini bitirmişdir. Hal-hazırda ticarətlə məşğulam. Gənc yaşlarından şeirlər yazmağa başlamışdır. Tez-tez respublika qəzetlərində çap olunur. Heydər Əliyev adına “Zirvədən-zirvəyə” diplomuna layiq görülmüşdür.

KAŞ

Nazənim bir qız olaydı,
Sevdasına düşəydim kaş.
Eşqi amansız olaydı,
Ocağında bişəydim kaş.

Zalim fələklər biçimdə,
Ömür karvan, öz köçündə.
Eşqsiz həyat qəm içində,
Qəm köynəyin deşəydim kaş.

"Ey Saqi, mey süz, olum məst,"
Eşqsiz həyat, mənəcə, əbəs.
Deyər Zamiq eşqpərəst,
Bir sevdaya düşəydim kaş.

EŞQİM MİLLƏNİBDİ GÖYƏ

Eşqim millənibdi göyə,
Qalxıram zildən-zilə mən.
Məcnun olub, düşdüm düzə,
Gəzirəm çöldən-çölə mən.

Sevgiyə gəlir nəfəsim,
Tükənməz eşqim, həvəsim.
Bülbül tək sevilir səsim,
Məşhuram eldən-elə mən.

Canı sovurdum havaya,
Toyu qoyub, uydum vaya,
Baxmadım çox götür-qoya,
Əzabı bilə-bilə mən.

Sevgi olmur hər ürəkdə,
Bir arzuda, bir diləkdə,
Arı gəzər hər çiçəkdə,
Keçməyəm güldən-gülə mən.

Əzab verir bu dövrü-dar,
Bu Zamiq etməz ahu-zar.
Hər möhnətə dözüümüm var,
Yaşaram gülə-gülə mən.

FİKİRLƏ SÖZ ARASINDA

Ömrüm keçdi dünya kimi,
Gecə, gündüz arasında.
Tutmadı heç kəs əlimi,
Əyriylə düz arasında.

Sən ha tələs, sən ha yüyür,
Zaman qamçılıb döyür,
Əcəl də məni gözləyir,
Qaş ilə göz arasında.

Alışıb yanmışam, Zamiq,
Özümü danmışam, Zamiq,
Yenə də qalmışam, Zamiq,
Fikirlə söz arasında.

OXU, ELLƏR OĞLU

Sirr tapmışam mən özümdə,
Həyat yaranıb gözümdə.
Edirəm təsvir sözümdə,
Oxu, ellər oğlu, oxu.

Füzulidir mənim babam,
Nənəm Xan qızı Natəvan,
Olmuşam dəli bir ozan,
Oxu, ellər oğlu, oxu.

Zamiq, demir məni öyrən,
Sən özündə səni öyrən,
Çoxu öyrən, kəmi öyrən,
Oxu, ellər oğlu, oxu.

GEDƏRDİM O DÜNYAYA...

Bir səsə həsrət qalan,
Bir kar qulaq kimiyəm.
Bir kəsə yaramayan,
Bir şor bulaq kimiyəm.

Hami göstərir yolu,
Həm sağ, həm də solu.
Nə olub ki, mənə, bu
Yerdə qonaq kimiyəm?

Yenirəm yenə-yenə,
Yıxıldım dönə-dönə,
Əl vurmayın siz mənə,
Kövrək uşaq kimiyəm.

Çatan yoxdur bir haya,
Hami hazırdir vaya,
Gedərdim o dünyaya,
Amma yorğun kimiyəm...

DÜNYA

Oda düşən yanacaqdır,
Baxmaz quru-yaşa dünya.
Kim nə bilir vuracaqdır,
Hansı ömrü başa dünya.

Həm qismət var, həmdə ağıl,
Həyatı sən özün yoğur,
Nə nadinc ol, nə də fağır,
Salar yolu daşa dünya.

Hər şeyin iki üzü var,
Hər əyrinin bir düzü var,
Hər gecənin gündüzü var,
Yaranıbdır qoşa dünya.

Mütləq yaranmış bu bəşər,
Yarı xeyir, yarı da şər,
Bir-biriylə hey döyüşər,
Dayanıb baş-başa dünya.

Bu həyat, sanki, bir güzgü,
Əyri-əyri, düz də düzdü,
Bizə bəxşiş o özüdü,
Gəlin deyək: “yaşa dünya”.

Dost varsa, düşmənin də var,
Sevinc varsa, qəmin də var,
Dəniz varsa, gəmin də var,
Dərd verməz boş-boşa dünya.

Zamiq, həyat bəm, həyat zil,
Ömürdən gedir ilbəl,
Hər məqamın qədrini bil,
Demə gəlmir xoşa dünya.

GERİ DÖNƏRMİSƏN

Könlüm quru torpaq idi,
O torpağa tum əkmisən.
O tum adi bir tum idi,
Sən o tumu göyərtmisən.

Sözlərin veribdi nəmi,
Gözlərin də günəş kimi,
Göyərtmisən bu çəmənini,
İndi qoyub gedərmisən?

Qəm bağında niyə bitdin?
Niyə gəldin, niyə getdin?
Söylə, nədən belə etdin?
Nəydi məqsəd, deyərmisən?

Könlümü vermərəm yada,
Zamiq, ömrün yara fəda,
Həyat beləcə sola da,
Solsa geri dönərmisən?

SÖZ İÇİNDƏ

Ömrüm boyu səhv danışdım,
Hər yalanı düz içində.
Bir dənə də yüz var imiş,
Sən demə bir yüz içində.

Kefi kənard axtarma,
Nəfi kənard axdarma...
Səhvi kənard axdarma,
Səhv də sənün öz içində.

Görməlisən toyda yası,
Yoxdursa dərdin dəvası.
Səsin-küyün nə faydası,
Döz içində,döz içində.

Ömür keçir,batabatdır,
Nəyin varsa satasatdır.
Söz mənim içimdə yatdı,
Mən də yatım söz içində...

RUSLAN DOST ƏLİ

Ruslan Dost Əli (Əliyev) 1993-cü ilin mart ayında Bərdə rayonunun Xanərəb kəndində anadan olmuşdur. 2010-cu ildə Xanərəb kənd tam orta məktəbini bitirmişdir. Təhsilini davam etdirməyi düşünür. Uşaqlıqdan poeziyaya marağı olsa da, on səkkiz yaşundan sərbəst yazmağa başlamışdır. 2010-cu ildən bəri respublik qəzetlərində və saytlarda dərc olunur. 2011-ci ildə Heydər Əliyev adına “Zirvədən-Zirvəyə” fəxri diplomuna layiq görülmüşdür.

DARIXMAQ HİSSİM MƏLƏYİR

Bu qaranlıq gör bir saat
Neçədə üzümə durub?!
Səni məndən xəbər alır,
Küçə də üzümə durub.

Təzə ayı göy bələyir,
Ay da öz nurun ələyir.
Darıxmaq hissım mələyir
Necə də üzümə durub...

Qaçıb,yuxum da gəlməyir,
Yaş tək gözdən tökülməyir.
Çıxıb getməyi bilməyir,
Gecə də üzümə durub.

HARA QALXIRSAN, QALX EYY...

Getmək olmur hər evə...
Tapan kimi girəvə,
“Ürək” adlı bir evə
Keçmişən gözlərimdən...

Axı səbəbi nədi?–
Pozdun verdiyin vədi.
Yerin narahat idi?–
Köçmüşən gözlərimdən...

Eşqi sona yetirdin,
Nə verdin, nə götürdün?
Gözlərini itirdin
Bu küsən gözlərimdən...

Doldu, boşaldı arx hey,
Su gəlməz bir də, qorx ey!
Hara qalxırsan, qalx ey...
Düşmüşən gözlərimdən!!!
Ruhum,dur get,gecikmə

Ölsəm, içimdə qalarsan,
Ahım, dur get, gecikmə.
Səni istəyib deyirəm,
Qohum,dur get,gecikmə.

Bir dar yol olmuşam sənə,
Qır tök, kol olmuşam sənə.
Məcbur qul olmuşam sənə
Şahım, dur get, gecikmə.

Dəyişib dünyanın dadı,
Tanımır qohumu,yadı.
Göylərin gözü yoldadı
Ruhum! Dur get,gecikmə...

TƏCNİS

Bir göz yüzə baxır, bir göz əlliya,
Bir göz keşik çəkə, bir göz əlliya...
Baxıram ilahi bir gözəliya,
Heyranlığa yolum gözəldən düşür...

Neylədi, bir-birin el ötə-ötə?
Haqq qaldı qıraqda, dil ötə-ötə.
Aylar keçə-keçə, il ötə-ötə
Qamətim bükülür, göz əldən düşür.

Yanaqdan süzülür yaşım üstə yaş,
Ocağım yanarmı?–yaşım üstə yaş...
Ay Ruslan,gəldikcə yaşım üstə yaş,
Bu qara tellərə gözəl dən düşür.

SEVGİM VAR MƏNİM...

Tanrı göndərən paya,
Göyə,Günəşə,Aya,
Hər keçən günə,aya,
İlə sevgim var mənim...

Gündüzlərə, gecəyə,
Tər qönçəyə, ləçəyə,
Ətir saçan çiçəyə,
Gülə sevgim var mənim...

Məni coşduran yaza,
Min işvəyə, min naza,
Sözə, nəğməyə, saza,
Telə sevgim var mənim...

Bütün sədləri aşar,
Eşqim göylərdə yaşar...
Hey çağlayar, hey daşar–
Belə sevgim var mənim...

Elə yaşayıramsa,
Belə yaşayıramsa,
Hələ yaşayıramsa,
Hələ sevgim var mənim...

QƏLƏMSİZ ƏLİM DARIXIR...

Zaman su tək axır gedir,
Ay qaçır, ilim darıxır.
Gedən dönüb baxır, gedir,
Neynəyək, ölüm darıxır.

Yaş üstünə gəldikcə yaş,
Nələr çəkmir dünyada baş...
Hiss edirəm yavaş-yavaş,
Tökülür telim, darıxır.

Dönüb buza, düşüb oda,
Ömrü bu cür verdim bada.
Sevinc məni salmır yada,
Gözümdə selim darıxır.

Olsun azarsız ürəyim,
Ürəklərə sız, ürəyim...
Dostəli, yarsız ürəyim,
Qəlmsiz əlim darıxır...

GÖRÜŞ VERGÜL, İNTİZARSA NİDADIR

Qoyma yaş yandıra yanaqlarımı,
Hardasan, tez gəlib kirit sən məni.
Ayrılıq dondurub ayaqlarımı,
Sevginlə sevindir, yerit sən məni.

Dərdlərimə səni görmək əlacdır,
Az məni diz çökdür, göyə əl açdır...
Deyirəm, könlümdə bağ sal, gül açdır,
Demirəm, xəzəl et, çürüt sən məni.

Sevən bilər, soruş hicran nə dadır?–
Görüş vergül, intizarsa nidadır!
Bir canım var, o da sənə fədadır,
Yandırmaq istəsən, qurut sən məni.

Necə qalsın qamətim şax, tel qara,
Sənsiz keçən günüm qara, il qara...
Dönük çıxsam eytibara, ilqara,
Onda, həsrətinlə çürüt sən məni,
Unut, birdefelik, unut sən məni...

BİLİRƏM HARDAN GƏLMİSƏN...

İnanmıram yerdə doğulmağına,
Kainatın səmasından gəlmisən...
Açıb pəncərəni, qanad çalmısan,
Arzuların binasından gəlmisən...

Necə təsvir edim, necə anladım?
Az qalır yadımdan çıxı öz adım...
İnan, səni görən anda anladım
Gecələrin rəyasından gəlmisən...

Gözlərimin işığısan, nurusan,
Nə məndən bez, nə də, kənar dur, usan...
Safdan safsan, durulardan durusan,
Gözəlliyin dəryasından gəlmisən...

Ehh, vuruldum, mehləndim yerimdə,
Tərpənmədim, möhürləndim yerimdə...
Baxışınla sehləndim yerimdə,
Mənalardan mənasından gəlmisən...

Bənzəyirsən gör neçə rəng ilməyə,
Ruslan səni qoyarmı sökülməyə...?
Layiq olduğun qədər sevlməyə
Sevgilərin dünyasından gəlmisən.

**GÖY GÖZÜNTƏK DƏRDLƏRİMİ
GÖY DƏRDİM...**

Bir anlıq görəydim sən yanımdasan,
Çətin görünənlər olubdur asan...
Gündüzlər fikrimdə, xəyalımdasan
Gecələrsə şirin rəyamsan mənim.

Sənsiz yer yer dərdim, göysə göy dərdim,
Göy gözüntək dərdlərimi göy dərdim...
Mən Məcnundan çox sevməsəm,deyərdim,
“Mən Məcnunam,sənsə Leylamsan mənim?”

Tənha yaşamağım ta məni yorur,
İçimdə bir qüvvə,-bu, nədir?-sorur.
Ömrün axırında bu sevgi durur,
Sönüb, tükənməyən sevdamsan mənim.

Dostəliyəm, gülüm,məni sev,gülüm...
Çöldə soyuq dəyər,gəl ol ev gülüm...
Heç bilmirəm necə deyim,sevgilim,
Varlığım, həyatım, dünyamsan mənim...

AD GÜNÜM YADINDA NƏ CÜR QALAYDI...

Bu gün doğum günüm... eh.. unutmusan,
Nə bir görünürsən, nə səsin gəlir.
Bilmirəm, bəlkə də, sən, ay sevgilim,
Özün gəlməsən də, həvəsin gəlir...

Bəlkə də, bu boyda varlığım belə,
Bir gün yox, bircə an eyninə gəlmir.
Bəlkə, yadımdayam,bəlkə, mən haqda
Bir dənə fikir də beyninə gəlmir...

Nə bilim,”bəlkə”lər yıxıb evimi,
Nə qədər əksəm də, bitəni yoxdur.
Qərblilik gətirib, qərrib olmazdı,
Axı sevgilərin vətəni yoxdu...

Qoy deyim, sənə də xəbərin olsun,
Bu gün iyirminci ad günüm oldu.
Doğmalığ görmədim, sən kimi mənə
Mənim bu günüm də yad günüm oldu.

Bu məhəbbət alınmaz bir qalaydı,
Əvvəllər beləydi yadımdadırsa...
Ad günüm yadında nə cür qalaydı,
Adımı yadımdan çıxarmısansa?!

Hər gün dərd verməkdən dala qalaydın,
Bir gün sevincinə şərik edəydin.
Demirəm, gələydin,nəsə alaydın,
Barı quru-quru təbrik edəydin.....

03.03.2013

ŞEİRİM QIRSIN İNADINI...

Lal baxışlım, sualmısan?–
Görkəmin nidadır mənə!
Ağzına nə su almısan?–
Bir kəlmən qidadır mənə.

Hikmətin kimdən soruşum?
Ehh... mən sənsiz bir quru şum...
Matəmsayağı duruşun
Min qandır,qadadır mənə.

Olmuşan şerim,qəzəlim,
Zülm etmə, danış, düzəlim.
Sənin o könlün, gözəlim,
Otaqdır, odadır mənə.

Quşam,olsun göy gözlərin,
Vurğunuyam göy gözlərin.
Canlar alan göy gözlərin
Dənizdir,adadır mənə...

ADIN İDİ DİLİMDƏKİ...

Heyflənnəm dönə-dönə,
Keçən illərə-illərə.
Hər qara gün dönüb ağa
Düşdü tellərə-tellərə.

Hücum çəkən qoşuna bax,
Sinəmdəki qurşuna bax!
Gəl gözümün yaşına bax,
Baxma sellərə-sellərə!

Gəzib hər tini, dalanı,
Tap məni məndən alanı.
İsti yuvamdan olanı,
Düşdüm çöllərə-çöllərə.

Gələssənsə, bilim, de ki,
Adın idi dilimdəki.
Yazıq oldu əlimdəki
Solun güllərə-güllərə.

BEKAR DURMUR ZƏMANƏ DƏ...

Dünya qəmli mənzərəmi?
Yad insana bənzər əmi...!
Vaxtlı-vaxtsiz pəncərəmi
Dolu döyür,yağış vurur!!

Qamətimi. bax,yük əyir,
Qəm qoymur duram dik, əyir.
Məni payız təpikləyir,
Şillələrisə qış, vurur!!

Nələr keçir ürəyimdən...
Başa salıb ürəyim də.
Mənə zərbə kürəyimdən
Yad nədi, dost-tanış vurur!

Vaxt qorxudur, hər an hədə,
Ürək ağrı,bu can zədə.
Bekar durmur, zəmanə də
Alnımıza qırıq vurur!

Ruslan, gəlir eynə qələm,
Çoxu deyir:eyy... nə qələm?!
Xalça-dəftər,iynə-qələm
Şair sözlə naxış vurur!!

DÜNYANIN BAŞINA...

Biri yolur,biri taxır
Gül bu dünyanın başına...
Onsuz da çoxdur ağlayan
Gül,bu dünyanın başına!!!

Qarşısında diz çökərəm,
Əyrisini düz tikərəm...
Bilsəm tökülməz, çəkərəm
Əl bu dünyanın başına!!!

Əl çəkməsən də, nə sə çək,
Yağış yağanda kisə çək!
Bir qorxulu hadisə tək
gəl bu dünyanın başına!!!

Adam baxır, qəhərlənir,
Havası da zəhərlənir...
Baş açmıram, nə hərlənir
el bu dünyanın başına?!

Hanı Xosrov,hanı Şirin?
Ta qalmayıb canşirin...
Qəhət olub, bircə şirin
dil bu dünyanın başına!!!

Sonsuz məşələ dönəcək,
Elə bilmə ki, sönəcək,
Axıb gəlsə, neyləyəcək
Sel bu dünyanın başına?!

Gah kölgədə, gah Gündədir
Dolaşıbdır, düyündədir...
Ay Ruslan,gör nə gündədir..–
Kül bu dünyanın başına!!!

ADAM DA VAR, ZƏR SÜPÜRÜR

Zalım fələk ömrümüzdən
Günləri bir-bir süpürür.
Həm səhər-axşam süpürür,
Həm axşam-səhər süpürür.

Bir-bir ayları il yığır,
Hər çörü-çöpü sel yığır.
Adam var, zir-zibil yığır,
Adam da var, zər süpürür.

Yoxsa cığırın, bir izin,
Su boğsun səni, ver izn!
Bu dünyanın yolun-izin
Külək tökür tər, süpürür.

İliq hava yağmış qarı,
Qopan tufan bağdan barı,
Payızın yarpağın qarı,
Canın tozun tər süpürür.

Ruh var, yuvasından bezir,
Hələ sağsan, payla nəzir.
Xəyalın göylərdə gəzir,
Qaş-qabağın yer süpürür.

SƏNDƏN YADİGAR

Oxu, gör nə qalib səndən yadigar...

Köksümün altında sınımış, əzilmiş
Bir könül saxlaram, səndən yadigar.
Sənəmin üstündə əzizlədiyim
Bir şəkil saxlaram, səndən yadigar.

Bilet əlimdə, qalmışam qatardan,
Tutarım yox,ta düşmüşəm tutardan.
Tənhalıqdan hər çəkdiyim siqardan,
Bir az kül saxlaram səndən yadigar.

Xoş gün hanı, göstər, varsa olum şən,
Mən elə səndəyəm, məndən gedən sən!
Deyirdin “payızı çox sevirəm mən,”
Bir fəsil saxlaram səndən yadigar.

Hara atdın o duyğunu, hissini?
Yoxsa qəlbin dönüb oldu mis sini?
Güldanın üstünə çəkib rəsmi,
Bir də gül saxlaram səndən yadigar.

Artıq olmasam da özüm-özümdə,
Hələ yaşayaram mən bu dözümlə.
Sənin gözlərin rəngində,gözümdə
Mən bir göl saxlaram səndən yadigar.

Üstümə həsrətin qoxusu hopub,
Yaman ayrılığın tufanı qopub.
Sənə bənzədərək,qəməmdən yapıb,
Bir heykəl saxlaram səndən yadigar.

Bilirsənmi nə qəsd etdi gedişin?
Heyatımı alt-üst etdi gedişin.
Eşqimizi şikəst etdi gedişin,
Bir əlil saxlaram,səndən yadigar.

Mənəm bir bucağa çəkilib qalan,
Gözləri yollara dikilib qalan.
Yastığın üstünə tökülüb qalan
Üç-dörd tel saxlaram,səndən yadigar.

Bu şeir də sənə məndən yadigar...

MƏNDƏKİ PAY ŞEİRDİR

Gömanım yox ağ qara,
Dönüb olur ağ, qara...
Diqqət ilə ağ-qara,
Bircə sığal görməmiş
Telimə baxma,baxma...!

Bir daxmadır tikdiyim,
Gözlərimi dikdiyim...
Çəkdirmərəm,çəkdiyim
Günlərimə yazılmış
Zülümə baxma,baxma...!

Şüşə qəlb cızıq-cızıq,
Qayğı çox, azıq,azıq...
Dəftəri yazıq-yazıq,
Varaqları saralmış
Könlümə baxma,baxma...!

Bəndləri say,dilənçi,
Məndəki pay,dilənçi,
Şeirdir ay dilənçi,
O da qarın doyurmur
Əlimə baxma,baxma...

MAHİRƏ NƏRİMANQIZI

Mahirə Nəriman qızı Abdullayeva Lənkəran rayonunda anadan olub.1983-cü ildə BDU-nun(o vaxtkı ADU)Filologiya fakültəsini yüksək qiymətlərlə bitirib.Pedaqoji fəaliyyətlə yanaşı ,bədi yaradıcılıqla da məşğul olub.Orta məktəb illərindən başlayaraq bu günə kimi şeir və hekayələrlə, məqalələrlə dövrü mətbuatda çıxış edir.Azərbaycan poeziyasının heca, əruz və sərbəst vəzlərində olan şeirlərlə yanaşı,bir çox nəsr əsərlərinin də müəllifidir.

2012-ci ildə “Ürəyimdən qaçıram mən...” adlı kitabı çap olunmuşdur.Yeni kitab üzərində çalışır.

HEÇ BİLMƏZDİM

Yerdən göyə mən çiləndim,
Göydən yerə səpələndim,
Dumana,çənə bələndim,
Düzdə, dağda səni gəzdim,
Vəfasızsan, heç bilməzdim.

Dalınca çox sular atdım,
Göz yaşımı suya qatdım,
Əlimi sənə uzatdım,
“Dönməyəcək!”– bunu sezdim,
Vəfasızsan, heç bilməzdim.

BƏLKƏ

Ulduzların hər biri bir nakam eşq,
Bəlkə,yağış onların göz yaşdır,
Bəlkə də,göy vurulubdur bu Yerə,
Bəlkə də, Ay göyün elçi daşdır.

Bəlkə,külək ulduzların ruhudur,
Səfil-səfil yer üzünü dolaşır,
Bəlkə,Günəş sevən qəlbin özüdür,
Kərəm kimi ah çəkdikcə alışıır.

YUYAQ GECƏNİ

Ataq başımızdan dumanı, çəni,
Bu gecə gəl düşək yağışa, dağlar,
Yusun bu şıdırğı yağış gecəni,
Yuyunub arına, saflaşsa, dağlar.

Şikayət etməyək olub-keçəndən,
Bir daha gecələr dolmasın qəmdən,
Keçək bu tərtemiz, qəmsiz gecəmdən,
Gözlər həsrət qalsın qan-yaşa, dağlar.

ÇIRPINIR ÜRƏK

Əcəl qapısını döyürmüş kimi –
Qorxuda, təlaşda, sitəmdə ürək...
Yuvasından düşən körpə quş kimi
Çırpınır...çırpınır sinəmdə ürək.

Sürüyür ayağın qocalar kimi,
İnada döyünür – öc alar kimi,
Ömrün zirvəsinə ucalar kimi,
Çırpınır...çırpınır sinəmdə ürək...

Yenə dərdli başı qeylü-qaldadır,
Fikirlər içində – yarıyoldadır,
Yorulub, üzülüb – gör nə haldadır,
Çırpınır...çırpınır sinəmdə ürək.

27.03.13

DAMLA

Bir ah çəkib, göyə qalxdım,
Başım dəydi buludlara,
Buluddan min bir ah qalxdı,
Cismim oldu para-para.

Zərrə-zərrə düşdüm yerə,
Gilə-gilə toparlandım,
Gördüm Yerın qəlbi yanır,
Alov düşdü,buxarlandım...

Uzun yola çıxmışam mən,
Ağ-qaradır sağım-solum,
Yerlə göyün arasında,
Sonsuzluğa gedir yolum.

09.03.13

BÖLGÜ

Sovuşan ömrümü didirəm yuntək,
Pıtrağı bir yana, yunu bir yana,
Keçdiyim günləri arıtlayıram –
Gecəsi bir yana, günü bir yana.

Elə günüm var ki, bir ömrə dəyər,
Dolu-dolu keçib,ötməyib hədə,
Həyatım ikiyə bölünsə əgər,
Ömrü bir yana qoy, bunu bir yana.

Dostları tökürəm ovdana bir-bir,
Arıda biməyir nə ələk,xəlbir,
Hər kəs dəyirmanın gözündən keçir–
Kəpəyi bir yana, unu bir yana.

Bəxtimlə dünyaya birgə gəlmişdik,
Bu qərib dənizdə üzüb-ötüşdük,
Batıb çıxax-çıxax ömrü bölüşdük–
Əvvəli bir yana, sonu bir yana.

25.01.13

DAĞ OLAYDIM

Başımın üstünü alıbdır duman,
Kaş başı dumanlı bir dağ olaydım,
Dağdan nə qoparır bu zalım zaman?–
Mən də üç-dörd əsr kaş sağ olaydım.

Göz yaşım yuyubdur qara daşları,
Kədərini ağardıb saçını, qaşlarını,
Yığaydım bir ömür yağın yaşlarını,
İkinci ömrümdə bulaq olaydım.

Bir ömür axaydım bulaqlar kimi,
Arxamda bir ömür, bu dağlar kimi,
Toxumtək yumaydım göz – bağlar kimi,
Sonra barlı ağac, budaq olaydım.

Budaqtək yellənib, alaydım nəfəs,
Dünya olmayaydı mənə dar qəfəs,
O şıltaq yarpaqlar salaydılar səs,
İndi də qayğısız yarpaq olaydım.

Ömür bitməyincə can sağ olacaq,
Dağın qəm yaşları bulaq olacaq,
İnsan əvvəl-axır torpaq olacaq,
Yarpaqtək düşəydim, torpaq olaydım.

10.02.13

DÜNYA ƏYNİMƏ DARDIR

İynə gözüne batsın,
a mənə paltar tikən,
Tikişləri sökülür,
dünya əynimə dardır...

Qayçı dizinə batsın,
ay bu paltarını biçən,
Üstümdən dərd tökülür,
cismim qabar-qabardır...

Qumaşını iynə-iynə,
alovdan tikib düymə,
Yaxam qüssədən ilmə,
içini borandır, qardır...

Üstümdə tikib donu,
gəlmir eni-uzunu
Necə soyunum bunu?–
Bir yolun bilən vardır?

15.02.13

HARDASAN, ANA?

Sənsiz bir bayram da gəlib yetişdi,
İnana bilmirəm, sən yoxsan, Ana!
Sənsiz bütün ömrüm, dünyam dəyişdi–
İnana bilmirəm, sən yoxsan, Ana,
Hardasan, ay Ana?...Hardasan, Ana?...

Kaş sənə daha çox həyan olaydım,
Bütün dərd-sərini duyan olaydım,
Sənin dəyişməyən dünyanı olaydım,
İnana bilmirəm, sən yoxsan, Ana,
Hardasan, ay Ana?...Hardasan, Ana?...

SAXLAMAZ SƏNİ

Açma qanadını, balaca sərçə,
Otur öz yuvanda, dimdiklə dəni.
Dimdiyi sapsarı, alaca sərçə,
Hələ o qanadlar saxlamaz səni,

Sən insan deyilsən, boynun burasan,
Elə hey yıxılıb, bir də durasan,
Ömrünü beləcə başa vurasan –
Hələ o qanadlar saxlamaz səni.

Sən quşsan – uçdunmu, uçub gedərsən,
Bir bəla gördünmü, fərar edərsən,
Vaxtsız uçsan əgər, düşüb ölərsən,
Hələ o qanadlar saxlamaz səni.

Hiyləgər pişiklər sənə “gülməyib”,
Bədənin hələ qar, çovğun bilməyib,
Küləkdən qanadın tərs çevrilməyib,
Hələ o qanadlar saxlamaz səni.

Yerdə nələr dönür, bilmirsən, sənsiz!
Anan gec gələndə bir az döz dənsiz,
Nə qədər vaxtın var, qal orda qəmsiz,
Hələ o qanadlar saxlamaz səni.

11.11.12

TƏSƏLLİ...

Sudan çıxmış bir balıqam,
Quru yerdə boğuluram,
Bir dərdə qərq oluram,
Digərindən doğuluram.

Dərddən dərdə keçə-keçə,
Yaşayıram, bax, beləcə,
Düşünürəm incə-incə:
Dərd olmasa, yox oluram...

YA QALARAM...

Bir yelkənsiz qayığam mən,
Qəm gölündə ləngərlərəm,
Dalğalarla döyüşürəm ,
Ya qalaram, ya ölürəm.

Fırtınada qağayıyam,
Min bir yerdən yaralıyam,
Təsadüfə mən bağlıyam,
Ya qalaram, ya ölürəm.

Budaqda bir son yarpağam,
Şükr edirəm, hələ sağam,
Külək əssə, uçacağam,
Ya qalaram, ya ölürəm.

Kirpiklərdə bir damlayam,
Gərək düşəm, çox qalmayam,
Qırpım gərək ki, damlayam,
Ya qalaram, ya ölürəm.

Öləziyən bir sevgiyəm,
Sızıldayan sim dəngiyəm,
Ayrılığın boz rəngiyəm,
Ya qalaram, ya ölürəm.

13.09.12

KÜSMÜŞƏM

(İtirib-tapdığım şeirlərimdən..)

Haqlıykən çox haqsız oldum dünyada,
Haqqı yazan mələyimdən küsmüşəm,
Yerdə gəzib, fikri dağda, qayada,
Göydə süzən ürəyimdən küsmüşəm.

Buludları bir-birinə ötürən,
Yarpaqları çırpıb-çırpıb tökdürən,
Neçə vaxtdır mənə kədər gətirən
Yadtək gəzən küləyimdən küsmüşəm.

Gələndə heç divar-sərhəd bilməyən,
Göyün yeddi qatını seyr eyləyən,
Amma vüsəl yolun tapıb, gülməyən,
Məni üzən diləyimdən küsmüşəm.

KAŞ Kİ..

Kaş ki,telli bir saz olaydı qəlbim,
Ən həzin nəğməsin çalaydı bu gün,
Mənimtək ağlayıb-sızlamaydı,
Kül olub,tellərdə qalaydı bu gün....

Yanaydı mizrabı tellərin üstdə,
Külü səpiləydi yellərin üstdə,
Tutiya olaydı əllərin üstdə,
Namərd gözlərinə dolaydı bu gün.

Alaydı namərddən intiqamımı,
Qaytaraydı ölən hər bir anımı,
Azdıraydı yolda qəm karvanımı,
Yolun azmış sarvan olaydı bu gün.

11.02.13

NİSGİL...

Ürəyimin qapısını
açıb, buraxdım səni...
Dalınca arzuları,
sonra ümidlərimi.
Bomboş qaldı ürəyim,
qapısı açıq qalmış
viranə evlər kimi...
Üşüdü ürəyim,
donda ürəyim...
Heç nə isitmədi
tərk edilmiş qəlbimi...

GETMƏ, BULUD...

Başın alıb yaman qaçır,
Görən, hara gedir bulud?
Rəngi yaman boğulubdur,
Özün”həlak edir” bulud.

Səssiz-səssiz haray çəkir,
Saçlarını yolur bulud,
Külək vurur yel qamçısını,
Əlcim-əlcim olur bulud,

Getmə, bulud, çatammazsan,
Gedən çoxdan boz yel olub,
Sən küləyə “batammazsan” –
Cismin, artıq, tel-tel olub.

08.10.12

***

Gedə bir gün bu kədər, tapmaya döndükdə məni,
Ala gündüz çırağın, axtara bu kökdə məni.

Ola xoşbəxt ürəyim, qalmaya ondan bir əsər,
Aça güllər– bu kədər seçməyə güllükdə məni.

Uça quştək ürəyim, göydə buludlarla gəzəm,
Qədərım çəkməyə, artıq, bu ağır yükdə məni.

Aza yurdun-yuvasın, qoy buraxa qəm yaxamı,
Yaradan qoymaya bəxtim asa bir tükdə məni.

Mahi, xoşbəxt edəcək, istəsə Allah, bilirəm,
Bu imarət nə gərək, bir kiçik üskükdə məni.

25.01.13

***

Gələ bir gün, döyə “tuk-tuk” qapı zəngin o gül üz,
Deyə, döndüm daha, xürrəm keçəcək hər günümüz.

Aça qəlbin qapısın,kaş qova ordan kədəri,
Ola başlanğıcı – qəmsiz ötə hər bir ilimiz.

Soruşan olmaya, hardaydı o gündən bəri yar,
Yenə xatırlamayaq hicranı, getsin qəmimiz.

Ötə günlər, necə azadə gəzir ağ kəpənək,
Elə ötsün gecəimiz, çıxmaya tezdən Günümüz.

O gedən gün mənə düşmən kəsilən dar gecələr
Ola dost – olmaya dərd-qəm gətirən düşmənimiz.

Nə olar, Mahi, gəlib bir gecə döysün qapımı,
Olaq “ev dustağı”– ömrümcə keçər sürgünümüz.

18.01.13

***

Demə, aləm bunu bilmiş,mənə gülmüş,xəbərim yox,
Demə, aləm mənə gülmüş,bunu bilmiş,xəbərim yox.

Demə,hər gün verilən bir salamın mənası varmış,
Mənə göndərdiyin al gül də nə gülmüş,xəbərim yox!

Demə,hər gün küçədən keçməyinin sirləri varmış,
Mənə rast gəlmə təsadüf mü – deyilmiş,xəbərim yox.

Demə, hər adi sözün min sözü varmış ki,deyirmiş,
Nə bilim, səndəki dil möcüzə dilmiş, xəbərim yox.

Nə dedin, anlamadım, çünki dilin yaddı mənimçin,
Demə, axşam anan ondan bizə gəlmiş, xəbərim yox...

23.02.13

***

Kül olub yandı könül, külləri yellər aparır,
Gəzir əldən-ələ tutiya tək – əllər aparır.

Eşidən hər kəsə bir dərs olacaq çəkdiyim ah,
Vücudum ahla olub kül, məni küllər aparır.

Kim əkibdir söyüdün şah budağın qəlb evimə?–
Necə zəhmət çəkirəm, barını sellər aparır.

Yeyənin min də olar – heç səsi çıxmaz birinin,
Deyənin birdisə, artıq, səni dillər aparır.

Dilə düşmüş ürəyim, çeynənir ağzında elin,
Çölə Qeys, Mahi, düşüb, Leylini ellər aparır.

***

Arəstədi məclis – yenə Yaz fəsli gəlibdir,
Aləm yığılıb, gör neçə gül nəsli gəlibdir!

Vah-vah, yuxudan kal oyanıb sapsarı Nərgiz,
Gözlər yaşarıb – məclisə Dağ sisli gəlibdir.

Zanbaq butasın zorla tutub, indicə çatlar,
Qıpqırmızıdır Lalə, yaman süslü gəlibdir.

Yalnızca Tikan orda durur–harda Qızılgül,
Bülbül bunu görmüş, necə bir hirsli gəlibdir!

Tikmiş yenə ot-gil yuvasın nazlı Qaranquş,
Evdardı bu quş – çömçəli, cam-taşlı gəlibdir.

Kimlər daha yoxdur?–Göyün ol Mahı gəlibdir,
Gəl, biz də gedək – yaz belə məclisli gəlibdir!

05.03.13

Mündəricat

Ön söz 3

I hissə

Durnalar 5

Sarı gəlin 10

Bayatı və ağılar 17

Bu gecə Bakımız yüz il qocaldı 23

Bir gül verin qadınları 30

Sən də bir bənd de (deyişmə) 32

Bayatı gecəsi (Sən də bir bayatı de) 35

Səndə bir beyt de (deyişmə) 44

Sözdən söz çıxaraq (deyişmə) 48

Sən də bir bənd de (deyişmə) 51

II hissə

Vaqif Səmədoğlu 53

Xanım İsmayılqızı 57

Balayar Sadiq 62

Göyərçin Kərimi 70

İlqar Süleymanlı Bizəban 80

Nazlı Hacılı 83

Tofiq Həsənli.....	91
Əli Heydər Babayev.....	99
İlham Kərbalayı.....	106
Səfail Qurbanov	117
Ülviyyə Bənövşə.....	128
Baladdin Veyşo.....	136
Vüsal Hicranoglu	146
Mais Təmkin	153
Vəzif Zöhraboğlu.....	164
Ruslan Qasimov	176
Cahandar Əliyev	178
Sadiq Babazadə.....	185
Zamiq Haqlı	190
Ruslan Dost Əli.....	197
Mahirə Nərimanqızı	211

“Zərif beytlər”imiz

«Elm və Təhsil» nəşriyyatının direktoru:
professor Nadir MƏMMƏDLİ

Kompüter dizayneri: Zahid Məmmədov
Texniki redaktorlar: Yadigar Bağirova
Ruslan Dost Əli

Yığılmağa verilmiş 08.04.2013.
Çapa imzalanmış 27.04.2013.
Şərti çap vərəqi 14,5 Sifariş № 101.
Kağız formatı 60x84 1/16. Tiraj 100.

Kitab «Elm və Təhsil» nəşriyyat-poliqrafiya
müəssisəsində səhifələnilib çap olunmuşdur.

E-mail: [elm ve tehsil@box.az](mailto:elm_ve_tehsil@box.az)

Tel: 497-16-32; 050-311-41-89

Ünvan: Bakı, İçərişəhər, 3-cü Maqomayev döngəsi 8/4.

